

Lovforslag nr. L 88. Fremsat den 4. november 1999 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolløven

(Skattefrihed for uddannelsesydelser betalt af arbejdsgivere m.v., ændret beskatning af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer, ændrede satser og regler for skattefrie rejsegodtgørelser samt skattefritagelse for sparet hjemmeforbrug til kost i forbindelse med tjenesterejser m.v.)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 754 af 28. september 1999, som ændret ved lov nr. 386 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1. § 7 K, stk. 1 og 2, affattes således:

»Legater, som er betinget af, at de anvendes til studierejser i udlandet, Færøerne eller Grønland, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen for modtageren i det omfang, de medgår til dækning af sædvanlige udgifter til rejse mellem Danmark og studiestedet. Legater bortset fra stipendium og legater m.v. efter stk. 3 og 4, som er betinget af, at de anvendes til studierejser i udlandet, Færøerne eller Grønland, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen for modtageren i det omfang, de medgår til dækning af sædvanlige omkostninger til logi, kost og småfornødenheder på studiestedet, jf. stk. 2.

Stk. 2. Ligningsrådet fastsætter de beløb, der er omtalt i stk. 1, 1. pkt., for sædvanlige udgifter til rejse. For sædvanlige omkostninger til logi, kost og småfornødenheder på studiestedet i udlandet kan satserne i § 9 A, stk. 2, anvendes i stedet for de faktiske udgifter. Standardsatserne i § 9 A, stk. 2, til dækning af omkostninger til kost og småfornødenheder kan kun benyttes i de første 12 måneder af opholdet på studiestedet.«.

2. § 7 O, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-6 bliver herefter nr. 2-5.

3. Efter § 7 R indsættes:

»§ 7 S. Gaver og gratialer fra den skattepligtiges arbejdsgiver, der ydes i forbindelse med arbejdsgiverens eller medarbejderens jubilæum, medregnes til den skattepligtige indkomst med det beløb, hvormed de samlede erhvervelser i løbet af indkomståret overstiger et grundbeløb, jf. dog stk. 2 og 3. Grundbeløbet er på 7.900 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Det er en forudsætning for skattefriheden, at den skattepligtige person, der modtager gratialet, er ansat som lønmodtager i den virksomhed, der foretager udbetalingen.

Stk. 2. For gaver og gratialer, der ydes i forbindelse med en medarbejders jubilæum i virksomheden, er det en betingelse for skattefriheden efter stk. 1, at ansættelsen har bestået i 25, 35 eller et større antal år deleligt med 5.

Stk. 3. For gaver og gratialer, der ydes i forbindelse med en virksomheds jubilæum, er det en betingelse for skattefriheden efter stk. 1, at

- 1) virksomheden har bestået i 25 år eller i et antal år, der er deleligt med 25, og at
- 2) virksomheden beløbsmæssigt udbetaler det samme jubilæumsgratiale til samtlige fuldtidsansatte medarbejdere og en forholds-

mæssig andel heraf til deltidsansatte medarbejdere.«.

4. § 9, stk. 4-9, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Udgifter, der efter § 9 A, stk. 5, jf. § 9 A, stk. 2, eller Ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan indgå i opgørelsen af de samlede udgifter efter stk. 1 med de af Ligningsrådet eller i § 9 A, stk. 2, fastsatte satser.

Stk. 5. Godtgørelse, der udbetales af arbejdsgiveren for udgifter, som lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog ikke godtgørelse for rejseudgifter m.v. omfattet af § 9 A eller § 31, stk. 4, og befodringsudgifter omfattet af § 9 B eller § 31, stk. 5. Godtgørelsen skal dog medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den fragår i en forud aftalt bruttoløn. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol og administrationen af godtgørelsesreglerne.

Stk. 6. Godtgørelser til hotelophold og befodrning, der ydes til lægdommere, vidner og personer, der efter indkaldelse har afgivet forklaring til politiet i henhold til § 3 i bekendtgørelse nr. 712 af 17. november 1987, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen.«.

Stk. 10 bliver herefter stk. 7.

5. § 9 A affattes således:

»§ 9 A. Godtgørelser til dækning af rejseudgifter, der påføres lønmodtageren, fordi lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der er fastsat i stk. 2.

Stk. 2. Følgende satser kan anvendes til dækning af udgifter til logi, kost og småforbrødsudgifter i stedet for de faktiske beløb:

- 1) Ved rejse med overnatning i Danmark eller i udlandet et grundbeløb på 307 kr. pr. døgn til kost og småforbrødsudgifter. Ligningsrådet kan fra og med 1. januar 2001 forhøje satsen efter 1. pkt. med et grundbeløb på 100 kr. pr. døgn ved overnatning i lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark.
- 2) For turistchauffører med overnatning i udlandet 150 kr. pr. døgn.
- 3) For turistchauffører med overnatning i Danmark 75 kr. pr. døgn.

4) Ved rejser med overnatning i Danmark eller i udlandet et grundbeløb på 91 kr. pr. døgn til logi, medmindre den ansatte i sit hverv medvirker til transport af varer eller personer, gør tjeneste ombord på skibe (herunder fiskerfartøjer), arbejder på luftfartøjer, i fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster. Der kan ikke foretages afskrivninger i den skattepligtige indkomst, når der modtages godtgørelse med satsen til logi.

Stk. 3. Satserne i stk. 2, nr. 1-3, udbetales pr. døgn, og derefter kan der udbetales 1/24 af satserne pr. påbegyndt time. Hvis der modtages fri kost, reduceres satsen efter stk. 2, nr. 1, med henholdsvis 15, 30 og 30 pct. for morgenmad, frokost og aftensmad. Uanset reduktionen i foregående punktum kan arbejdsgiveren dog altid til dækning af udgifter til småforbrødsudgifter udbetale et beløb på indtil 25 pct. af satsen i stk. 2, nr. 1, beregnet for den samlede rejse. De nævnte grundbeløb i stk. 2 reguleres årligt svarende til den procent, hvormed reguleringstallet efter personskattelovens § 20 er ændret i forhold til reguleringstallet for 1997. Procenten beregnes med én decimal. Det således regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb.

Stk. 4. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter omfattet af stk. 1 efter regning, kan arbejdsgiveren til dækning af udgifter til småforbrødsudgifter udbetale et skattefrit beløb på indtil 25 pct. af satsen i stk. 2, nr. 1, beregnet for den samlede rejse.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder kun anvendelse, når rejsen varer mindst 24 timer. Et arbejdssted, jf. stk. 1, kan ved anvendelsen af standardsatserne i stk. 2, nr. 1-3, og stk. 4 højst anses for midlertidigt i de første 12 måneder. 2. pkt. finder ikke anvendelse, når arbejdsstedet i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flyttes over en strækning på mindst 8 km. En ny 12 måneders periode påbegyndes, når der foretages et arbejdsstedsskifte. Et arbejdsstedsskifte anses for foretaget:

- 1) når der skiftes til en ny arbejdsplads mindst 8 km ad normal transportvej fra den tidligere arbejdsplads,
- 2) når der skiftes til et andet arbejdsprojekt eller
- 3) ved arbejdsgiverskifte.

Stk. 6. Når tilbagevenden til et arbejdssted ikke var upåregnelig, er det en betingelse for arbejdsstedsskifte, at der er forløbet 20 arbejdsdage, siden den pågældende sidst har været på arbejdsstedet.

Stk. 7. Rejseudgifter, jf. stk. 1, kan fradrages ved indkomstopgørelsen enten med standardsatserne i stk. 2-3 eller med de faktiske udgifter. De faktiske udgifter til kost skal ikke reduceres med værdien af et sparet hjemmeforbrug. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter omfattet af stk. 1 efter regning, kan lønmodtageren ved indkomstopgørelsen fradrage udgifter til småfornødenheder med standardsatsen i stk. 4. Udgifter efter 1. og 3. pkt. kan dog ikke fradrages i det omfang, de er godtgjort efter stk. 1-4. Der kan ikke foretages afskrivninger i den skattepligtige indkomst, når der foretages fradrag med satsen til logi.

Stk. 8. Selvstændigt erhvervsdrivende, der på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted i udlandet ikke har mulighed for at overnatte på deres sædvanlige bopæl, kan vælge at foretage fradrag med de i stk. 2-3 fastsatte satser i stedet for de faktiske udgifter.

Stk. 9. Reglerne i stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på rejsegodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

Stk. 10. Personer, der kan anvende § 9 G, § 33 C eller sømandsfradragssloven, eller modtager ydelser efter § 7, litra r, eller § 31, stk. 4, er ikke omfattet af stk. 1-8. Personer, der afhjerner værnepligt, samt frivilligt personel i den periode, der er fastsat som uddannelsestid, kan ikke foretage fradrag med standardsatserne.«.

6. § 9 B, stk. 3, ophæves og i stedet indsættes som stk. 3-4:

»*Stk. 3.* Befordringsgodtgørelse medregnes ikke ved indkomstopgørelsen, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, som fastsættes af Ligningsrådet. Udbetaler arbejdsgiveren ikke hel eller delvis skattefri godtgørelse, kan fradrag for befordring foretages efter § 9 C. Uanset 2. pkt. kan lønmodtagere fradrage befordringsudgifter som nævnt i stk. 1, hvis de i forbindelse med kundeopsøgende aktiviteter afholder udgifter til befordring, der vedrører flere arbejdsgivere på én gang. Fradrag efter 3. pkt. er betinget af, at eventuelle befordringsgodtgørelser efter 1. pkt. medregnes ved indkomstopgørelsen.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på befordringsgodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.«.

7. I § 9 C, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»1. pkt. finder ligeledes anvendelse for medlemmer af en fagforening, arbejdsløshedskasse eller pensionskasse samt for personer, der modtager befordringstilskud fra et arbejdsformidlingskontor.«.

8. I § 9 E, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 5, sidste pkt.« til: »§ 9 A, stk. 7, 4. pkt.«.

9. I § 13, stk. 1, ændres »§ 30« til: »§§ 30 og 31«.

10. Efter § 16, stk. 10, indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 11.* Værdien af sparet hjemmeforbrug til kost, når lønmodtageren af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1 modtager fri kost eller får kosten dækket efter regning i forbindelse med arbejde på et midlertidigt arbejdssted, beskattes ikke.«.

11. Efter § 16 H indsættes:

»§ 16 I. Gaver og godtgørelser fra den skattepligtiges arbejdsgiver, der ydes i forbindelse med en medarbejders fratreden af stilling, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 31.«.

12. Efter § 30 indsættes:

»§ 31. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke ydelser til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser, når ydelserne modtages fra en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, og ydelserne er omfattet af stk. 3. Ydelser omfattet af stk. 3 til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser medregnes ligeledes ikke, når de modtages ved ophør af et ansættelsesforhold. 1. pkt. gælder ligeledes for ydelser omfattet af stk. 3, som gives til personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser, samt gives til medlemmer af en fagforening, arbejdsløshedskasse eller pensionskasse. Tilsvarende gælder for ydelser omfattet af stk. 3, som personer modtager fra et arbejdsformidlingskontor, eller som elever modtager fra Arbejdsgivernes Elevrefusion. Tilsvarende gæl-

der for tilskud til deltagerbetaling, som ydes til lønmodtagere efter lov om støtte til voksenuddannelse.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når uddannelsen eller kurset udelukkende har privat karakter for modtageren.

Stk. 3. Følgende ydelser medregnes efter stk. 1 ikke til den skattepligtige indkomst:

- 1) Skole- eller deltagerbetaling. Ydelser til dækning af udgifter til erhvervelse af kørekort til almindelig bil kan dog ikke ydes skattefrit, medmindre arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, har pligt til at afholde ydelsen i henhold til gældende lovgivning.
- 2) Ydelser til dækning af bog- og materialeudgifter, som er relevante for uddannelsen eller kurset.
- 3) Godtgørelser til dækning af udgifter til logi, kost og småfornödenheder, jf. stk. 4.
- 4) Befordringsgodtgørelser, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satsen i stk. 5.

Stk. 4. Udgifter til logi, kost og småfornödenheder kan dækkes skattefrit af arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, når modtageren af ydelsen på grund af afstanden mellem bopæl og uddannelsesstedet eller kursusstedet ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl. Når opholdet på uddannelses- eller kursusstedet varer mindst 24 timer kan satserne i § 9 A, stk. 2, nr. 1 og 4, jf. § 9 A, stk. 3, for sædvanlige udgifter til logi, kost og småfornödenheder på uddannelses- eller kursusstedet anvendes i stedet for de faktiske udgifter. Satsen i 2. pkt. til kost og småfornödenheder kan kun benyttes i de første 12 måneder af opholdet på uddannelses- eller kursusstedet. Uanset 1. pkt. kan arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, skattefrit dække de faktiske udgifter til kost, når kosten indtages på uddannelses- eller kursusstedet.

Stk. 5. Der kan for befordringen frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og uddannelsesstedet eller kursusstedet eller mellem arbejdsstedet og uddannelsesstedet eller kursusstedet i egen bil eller motorcykel via den normale transportvej udbetales en befordringsgodtgørelse beregnet på grundlag af satsen, som Ligningsrådet fastsætter efter § 9 C, stk. 1. Arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, kan skattefrit dække de faktiske udgifter til anden befordring. Har den uddannelsessøgende eller kursisten adgang til en af arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, betalt befordring med offentlige eller private transportmidler,

medregnes udbetalt godtgørelse efter 1. pkt. til den skattepligtige indkomst for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befordring. Har den uddannelsessøgende eller kursisten modtaget befordringsgodtgørelse efter § 9 B til befordring i forbindelse med en uddannelse eller et kursus, kan der ikke senere overgås til godtgørelse efter 1. pkt. til befordring i forbindelse med samme uddannelse eller kursus.

Stk. 6. Udgifter omfattet af stk. 3, der ikke dækkes af en arbejdsgiver m.v., jf. stk. 1, kan fradrages efter skattelovgivningens almindelige regler.«.

13. I § 33 A, stk. 2, ændres »§ 9, stk. 5« til: »§ 9 A«.

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 530 af 25. juni 1999, foretages følgende ændring:

1. I § 49, stk. 2, indsættes efter »arbejdsledshedsforsikring«: », jf. dog ligningslovens §§ 30 og 31«.

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 2. juli 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1-4«.

2. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nr. 2: »2) De i ligningslovens § 31, stk. 3, nr. 3 og 4, nævnte ydelser, der gives til godtgørelse for udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser efter ligningslovens § 31, stk. 1, uanset om beløbene efter bestemmelserne er skattefrie for modtageren.«.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

3. I § 7 A, stk. 2, nr. 4, ændres »ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 2,« til: »ligningslovens § 7 S,«.

4. I § 7 A, stk. 2, nr. 5, ændres »ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 4,« til: »§ 7 O, stk. 1, nr. 3.«.

5. I § 7 A, stk. 2, indsættes efter nr. 5 som nyt nr. 6:

»6) Gaver og godtgørelser som nævnt i ligningslovens § 16 I.«.

Nr. 6-11 bliver herefter nr. 7-12.

§ 4

I lov nr. 133 af 25. februar 1998 om ændring af ligningsloven, personskatteloven, skattekontrollloven, investeringsfondsloven m.v. (Efterbetaling af statslån, tilskud til bevaringsværdige bygninger, studierejselegater, ph.d.-studerende, godtgørelser fra hjemmeværnet, tilskud til iværksættere, investeringsfondsmidler samt konsekvensændringer m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 13, 14 og 17, ophæves:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2000, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. De i § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov nr. 452 af 10. juni 1997 om ændring af ligningsloven (Ændrede satser og regler for skattefri rejsegodtgørelse m.v.) nævnte satser pr. 1. januar 2000 finder dog anvendelse til og med 31. december 2000 i det omfang, de overstiger satsen i ligningslovens § 9 A, stk. 2, nr. 1, jf. § 9 A, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår ligningslovens § 7 K, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1.

Stk. 3. § 1, nr. 2, 3 og 11, har virkning for udbetalinger, der sker i indkomståret 2000 eller senere. § 1, nr. 2 og 11, har dog ikke virkning for

gaver og godtgørelser fra den skattepligtiges arbejdsgiver, der ydes i forbindelse med en medarbejders fratræden af stilling, såfremt aftalen om fratræden er indgået inden 1. januar 2000.

Stk. 4. Ligningslovens § 9, stk. 6, § 9 A, stk. 2, nr. 4, og § 9 A, stk. 5, 2. pkt., som affattet i denne lovs § 1, nr. 4 og 5, har virkning fra og med 1. april 1999. § 9, stk. 5, 4. pkt., som affattet i lovbekendtgørelse nr. 754 af 28. september 1999 finder ikke anvendelse på godtgørelser udbetalt i perioden 1. april 1999 til 31. december 1999. Ansatte, der er påmønstret skibe (herunder fiskefartøjer), arbejder i fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster, kan i perioden 1. april 1999 til 31. december 1999 modtage skattefri godtgørelse efter ligningslovens § 9, stk. 5-6, som affattet i lovbekendtgørelse nr. 754 af 28. september 1999. 3. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis de ansatte kan anvende ligningslovens § 9 G, ligningslovens § 33 C eller sømandsfradragloven.

Stk. 5. § 1, nr. 7, 9 og 12, samt § 2 og § 3, nr. 1 og 2, har virkning for udgifter afholdt i indkomståret 2000 eller senere. Ligningslovens § 31, stk. 5, sidste pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, har dog kun virkning, når den uddannelsessøgende eller kursisten efter den 1. januar 2000 har modtaget befodringsgodtgørelse efter § 9 B til befodrning i forbindelse med en uddannelse eller et kursus.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indeholder dels en ændring af beskatningen af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratualer, dels et forslag om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelser og dels en ændring af satsen og regler for skattefrie rejsegodtgørelser m.v.

De to førstnævnte dele af lovforslaget hænger i høj grad sammen. Ændringerne er således udtryk for, at regeringen ønsker at ændre de gældende regler således, at det er de medarbejdere, der bliver på arbejdsmarkedet, der fremover bliver præmieret skattemæssigt, og ikke de medarbejdere, der forlader arbejdsmarkedet. De ændrede regler skal derfor tilskynde virksomhederne til at understøtte, at de medarbejdere, der ikke går på pension, kan hjælpes videre til et nyt job, f.eks. gennem opkvalificering. De ændrede regler skal også tilskynde fagforeningerne til at tænke i jobmuligheder og opkvalificering i stedet for at tænke i en kontant sum penge.

Det uafhængige Skatteretsråd med en række eksterne eksperter har i sin rapport fra juni 1999 foreslået, at de særlige regler for beskatning af fratrædelsesgodtgørelser afskaffes, således at disse ydelser fremover beskattes på samme måde som løn. Fratrædelsesgodtgørelser og lignende udbetalinger foreslås i overensstemmelse hermed beskattet som almindelig lønindkomst.

Med henblik på at skabe størst mulig ligestilling mellem personer på tjenesterejse foreslås det, at reglerne om skattefrie rejsegodtgørelser ændres, således at alle så vidt muligt stilles ensartet såvel i forhold til satsernes størrelse som i forhold til muligheden for at anvende disse.

1. Lovforslagets formål og baggrund

1.1. Rejsegodtgørelser m.v.

Folketinget vedtog i henholdsvis december 1996 og juni 1997 forskellige ændringer i reglerne om skattefrie rejsegodtgørelse, jf. lov nr. 1063 af 12. december 1996 og lov nr. 452 af 10. juni 1997. Lovændringen i 1997 var en opfølgning på resultaterne af en undersø-

gelse, der belyste i hvilket omfang, der forelå ligestilling i relation til reglerne om rejsegodtgørelse. Undersøgelsen blev foretaget under hensyn til forskellige erhvervsgruppers forskellige omkostningsforhold. Undersøgelsen blev udført af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og er gengivet i Skatteministeriets rapport af maj 1997.

Nye regler skaber erfaringsmæssigt debat - således også de nye rejsegodtgørelsesregler. Det er forståeligt, da overenskomster, aftaler og regler i øvrigt er indrettet på de hidtil gældende regler. Det var netop derfor, Folketinget vedtog så lang en overgangsperiode med hensyn til de nye rejsegodtgørelsesregler fra ændringslovens vedtagelse i henholdsvis 1996 og 1997 til virkningsdatoen den 1. april 1999. Hermed skabtes muligheder for i god tid at tilpasse sig til de nye regler.

Regeringen følger altid løbende med i udviklingen i forhold til ny lovgivning for at vurdere, om der er behov for justeringer. Det er regeringens vurdering, at der er behov for visse justeringer og præciseringer af reglerne om skattefrie diæter.

De synspunkter, der er fremført fra forskellig side i relation til de nye diætreger, er naturligvis indgået i regeringens vurderinger. Skatteministeriet har bl.a. modtaget bidrag fra forskellige branche- og interesseorganisationer. Dette lovforslag bygger til dels på synspunkter herfra.

Hovedformålet i de to foregående lovændringer har været ligestilling, og med de gennemførte lovændringer er der blevet fjernet en stor del af de tidligere uligheder på området. I det nuværende regelsæt vedrørende rejsegodtgørelser findes der imidlertid visse uligheder, som regeringen mener, der bør rettes op på.

1.2. Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelser

Denne del af lovforslaget udgør et led i de bestræbelser, regeringen har gjort og gør sig for at medvirke til at styrke virksomhedernes sociale ansvar over for deres medarbejdere.

Særligt inden for uddannelsesområdet er det vigtigt, ikke blot for den enkelte virksomhed men for den

samfundsmæssige udvikling som sådan, at virksomhederne medvirker til at højne uddannelsesniveaut for medarbejderne. Regeringen er derfor meget opmærksom på at skabe så gunstige samfundsmæssige rammer som muligt for derigennem at medvirke til, at virksomhederne kan føre en moderne og ansvarlig personalepolitik på uddannelsesområdet.

Et af de hovedpunkter, der inden for uddannelsesområdet har givet og giver anledning til kritik, og som regeringen ønsker at rette op på, omfatter reglerne for *befordringsgodtgørelse*.

Den skattemæssige praksis på dette område har for så vidt angår de erhvervsfaglige grund- og videreuddannelser udviklet sig i en retning, som ikke er helt endelig, og som f.eks. heller ikke stiller alle lærlinge/elever ensartet.

De gældende regler og praksis om beskatning af kørselsgodtgørelse kan endvidere være skattemæssigt tyngende for unge under erhvervsuddannelse, som har store transportudgifter. Dette gælder f.eks. unge på Bornholm under erhvervsuddannelse, idet en del af uddannelsesforløbet ofte foregår uden for øen og derved nødvendiggør en lang og bekostelig transport til og fra øen.

Samtidig med, at det er regeringens ønske, at der i videst muligt omfang rettes op på nogle af de uklarheder, som de gældende regler og praksis giver anledning til, er hensigten med lovforslaget at understøtte og styrke de uddannelsesmæssige initiativer og muligheder, som arbejdsgiverne tager over for deres medarbejdere til gavn for såvel den enkelte medarbejder som for virksomheden. Lovforslaget er således et forsøg på at tilpasse skattereglerne til et samfund med livslang uddannelse uden dog i øvrigt at gøre skattesystemet mere komplekst.

1.3 *Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer*

Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer beskattes lempeligere end anden indkomst fra arbejdsgiveren. De første 11.200 kr. (2000-tal) er skattefri, og det overskydende beløb medregnes alene med 85 pct. til den skattepligtige indkomst.

A. *Fratrædelsesgodtgørelser*

I de senere år er der konstateret en øget interesse fra både virksomheder og medarbejders side i at flytte indkomst fra høj beskatning som løn over til en lavere beskatning som fratrædelsesgodtgørelse. Det hænger sammen med, at alle andre udbetalinger fra arbejdsgiveren beskattes som personlig indkomst. Det er en interesse, der især er øget, når det drejer sig om de medarbejdere, der befinder sig i den øverste ende af lønskalaen.

Der har således direkte udviklet sig et system, hvorefter medarbejdere ved indgåelse af ansættelseskontrakter sikrer sig, at de ved deres evt. senere fratræden får udbetalt en fratrædelsesgodtgørelse, og at denne godtgørelse er omfattet af den lempeligere beskatning.

Praksis viser desuden, at der er en lang række afgrænsningsproblemer, mellem hvad der er fratrædelsesgodtgørelse, og hvad der er personlig indkomst, der beskattes efter de almindelige regler, og at det ofte er tilfældigheder, der afgør beskatningen.

Praksis har også over tid udvandet området. Et eksempel herpå er anvendelsen af reglerne i forhold til åremålsansættelser. Nyere retspraksis har således skabt mulighed for, at godtgørelser, der er udbetalt i forbindelse med ophøret af åremålsansættelsen, bliver beskattet som fratrædelsesgodtgørelse, uanset om åremålsansættelsen bliver forlænget eller ej. Det har ved brug af åremålsansættelser givet mulighed for at spekulere i de gældende regler.

Dertil kommer, at tidligere tiders livslange ansættelse af medarbejdere i en virksomhed er blevet afløst af et mere fleksibelt arbejdsmarked med hyppigere jobskifte.

Skatteretsrådet har på denne baggrund i sin første redegørelse fra juni 1999 behandlet den skattemæssige behandling af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer og har i den forbindelse overvejet, om der fortsat er behov for at opretholde den gældende gunstige beskatning.

Skatteretsrådet er sammensat af personer, der er udpeget efter deres personlige og faglige kvalifikationer. Medlemmerne er ikke repræsentanter for interessegrupper eller lignende, og Rådet er uafhængigt af skatte- og afgiftsadministrationen.

Skatteretsrådet konkluderer i sin gennemgang, at der ikke længere er behov for at opretholde de særlige regler om beskatning af fratrædelsesgodtgørelser. En ophævelse af reglerne vil tillige efter Skatteretsrådets opfattelse indebære en væsentlig forenkling for skattemyndighederne.

Regeringen er enig med Skatteretsrådet. Efter regeringens opfattelse bør skattesystemet være neutralt i forhold til virksomhedernes beslutning om, at der skal afskediges medarbejdere og på hvilken måde, der skal udbetales godtgørelser i forbindelse med medarbejdernes fratræden. Det er efter regeringens opfattelse ikke skattesystemets opgave at mindske virksomhedernes omkostninger ved afskedigelse af medarbejdere ved at reducere beskatningen af et godtgørelsesbeløb hos medarbejderen.

De nugældende skattemæssige regler for beskatningen af fratrædelsesgodtgørelser kan således også være

F. t. l. vedr. ligningsloven m.v.

med til at modvirke regeringens bestræbelser på at gøre det mere attraktivt for de ældre medarbejdere at blive længere på arbejdsmarkedet.

Regeringen foreslår på dette grundlag at følge Skatteretsrådets anbefaling, hvorefter de nuværende regler om en lempeligere beskatning af fratrædelsesgodtgørelser ophæves. Fratrædelsesgodtgørelser skal efter lovforslaget i fremtiden beskattes fuldt ud som personlig indkomst ligesom andre ydelser, der udbetales af arbejdsgiveren.

Regeringen ønsker dog samtidig at medvirke til, at virksomhedernes sociale ansvar styrkes, således at afskedigede medarbejdere så hurtigt som muligt indsluses på arbejdsmarkedet igen. Det foreslås derfor, at uddannelsesydelser til afskedigede medarbejdere gøres skattefrie. Virksomhederne kan dermed medvirke til, at afskedigede medarbejdere via omskoling eller via anden uddannelse hjælpes godt på vej mod et nyt arbejde.

B. Jubilæumsgratialer

De lempelige beskatningsregler for jubilæumsgratialer omfatter både de gratialer, der udbetales i anledning af en medarbejders jubilæum, og de gratialer, der udbetales i anledning af et virksomhedsjubilæum.

De særlige regler for jubilæumsgratialer blev til i en tid, hvor der var meget lidt omsætning i medarbejderstaben. Med den mere dynamiske udvikling i samfundet i dag er det mere undtagelsen end hovedreglen, at en medarbejder er 25 eller 40 år på samme arbejdsplads. Det kan virke mindre rimeligt at belønne de medarbejdere, der ikke er særligt mobile, med en lavere beskatning.

Skatteretsrådet har på denne baggrund i sin redegørelse fra juni 1999 konkluderet, at også de særlige beskatningsregler for jubilæumsgratialer bør ophæves.

Efter regeringens opfattelse bør der dog fortsat være mulighed for, at virksomhederne kan udbetale et mindre beløb til medarbejderne i forbindelse med enten medarbejderens eller virksomhedens jubilæum. Regeringen foreslår derfor, at det nugældende bundfradrag på 11.200 kr. (2000-tal) bibeholdes.

For så vidt angår beløb herudover, er det dog regeringens opfattelse, at de i overensstemmelse med Skatteretsrådets anbefaling bør beskattes som al anden indkomst, der modtages fra arbejdsgiveren. Den del af et jubilæumsgratiale, der overstiger det ovennævnte bundfradrag, skal efter forslaget beskattes fuldt ud som personlig indkomst.

Særligt med hensyn til virksomhedsjubilæer kan de nugældende regler virke mere eller mindre tilfældige. Det skyldes, at de mange virksomhedsfusioner og

spaltninger de senere år har gjort det svært at finde ud af, hvornår en virksomhed har jubilæum. I praksis har Ligningsrådet således i de seneste år givet virksomhederne en vis frihed til at vælge tidspunkt for virksomhedsjubilæet.

Det er regeringens opfattelse, at der fortsat bør være mulighed for udbetaling af jubilæumsgratialer også i forbindelse med virksomhedsjubilæer. Det foreslås dog, at reglerne strammes op, således at den lempelige beskatningsregel i form af ovennævnte skattefrie bundfradrag kun skal kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor virksomheden udbetaler det samme beløbsmæssige gratiale til samtlige fuldtidsansatte medarbejdere.

2. De gældende regler

2.1. Rejsegodtgørelser m.v.

A. Kost og småfornödenheder

Rejseudgifter til kost og småfornödenheder, der påføres lønmodtageren, fordi lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl, kan dækkes på tre måder.

Rejse med standardsatserne

På tjenesterejser med overnatning, d.v.s. rejser med en varighed på mindst 24 timer, kan der til dækning af merudgifterne til kost og småfornödenheder udbetales en skattefri godtgørelse på 281 kr. pr. døgn (2000-beløb). Ligningsrådet kan fra og med 2001 forhøje satsen med et beløb på 110 kr. pr. døgn (2000-beløb) for lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark. Satserne, der er indført ved lovændringen i 1997, reguleres årligt i overensstemmelse med personskatteovens § 20.

I standardsatsen er der taget højde for sparet hjemmeforbrug til kost, idet det er modregnet i standardsatsen. Standardsatsen kan kun anvendes i de første 3 måneder, når arbejdsstedet er i Danmark og i de første 6 måneder, når arbejdsstedet er i udlandet.

Ved modtagelse af fri kost reduceres standardsatsen med henholdsvis 15 pct., 30 pct. og 30 pct. for morgenmad, frokost og aftensmad. Der er således 25 pct. tilbage til småfornödenheder, når der modtages fuld fri kost.

Standardsatsen er først fuldt indfaset den 1. januar 2001, idet de tidligere satser er under aftrapning.

I det omfang arbejdsgiveren ikke dækker merudgifterne, kan lønmodtageren foretage et ligningsmæssigt fradrag med standardsatserne.

Rejse efter regning

Lønmodtageren kan af arbejdsgiveren skattefrit få dækket rejseudgifterne til kost og småforbrødnheder efter regning. Efter praksis beskattes lønmodtageren i denne situation ikke af sparet hjemmeforbrug.

Ansatte, der rejser efter regning i udlandet, kan til småforbrødnheder skattefrit modtage en skattefri godtgørelse på 30 pct. af satsen for skattefri rejsegodtgørelse. Denne regel er udelukkende en godtgørelsesregel. Den giver således ikke adgang til et tilsvarende fradrag, hvis arbejdsgiveren ikke helt eller delvist udbetaler godtgørelsen. Godtgørelsen kan desuden ikke anvendes ved rejser i Danmark. Herudover kan den modregnes i en forud aftalt bruttoløn - modsat andre godtgørelser.

Rejse med fradrag for dokumenterede omkostninger

I det omfang arbejdsgiveren ikke dækker merudgifterne, kan lønmodtageren foretage et ligningsmæssigt fradrag med de dokumenterede merudgifter. Ved beregningen af fradragsbeløbet sker der en reduktion på 55 kr. pr. døgn p.g.a. sparet hjemmeforbrug.

B. Logi

Lønmodtageren kan skattefrit få dækket dokumenterede logiudgifter af arbejdsgiveren eller foretage et ligningsmæssigt fradrag for de dokumenterede udgifter. Der har siden den 1. april 1999 ikke eksisteret en skattefri standardsats til dækning af udokumenterede logiudgifter.

2.2. Arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelser

I skatteretlig henseende er det et grundlæggende princip, at der ikke er fradrag for udgifter til uddannelse, når udgiften afholdes for at tilvejebringe et grundlag for at erhverve indkomst, jf. statsskattelovens § 6, stk. 2. Dette etableringssynspunkt afskærer ikke blot fradrag for udgifter til grunduddannelse, men også fradrag for udgifter til en videreuddannelse, hvor sigtet er at opnå en bedre stilling. Derimod kan der efter statsskattelovens § 6, litra a, opnås fradrag for udgifter til efteruddannelse/ajourføring, når udgiften er afholdt med henblik på at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten.

Afholder arbejdsgiveren en ikke-fradragsberettiget uddannelsesudgift for den ansatte, dvs. udgifter til en grund- eller en videreuddannelse, opnår den ansatte en økonomisk fordel i form af et sparet privatforbrug. Værdien er skattepligtig som et personalegode i henhold til statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16.

I forhold til de situationer, hvor arbejdsgiveren betaler for uddannelse eller kurser til afskedigede medarbejdere, vil udgangspunktet som oftest være, at der

er tale om betaling af private udgifter, fordi udgifterne ikke afholdes med henblik på, at den ansatte skal kunne bestride det aktuelle job tilfredsstillende. Den pågældende er derfor skattepligtig af værdien af ydelsen. Beskatningen er omfattet af de nuværende særlige regler i ligningslovens § 7 O om fratrædelsesgodtgørelser, som foreslås ændret i dette lovforslag.

Disse beskrevne skattemæssige konsekvenser er ikke hensigtsmæssige. Med dette lovforslag har regeringen derfor taget initiativ til at medvirke til, at skattereglerne ikke skaber unødige hindringer for en moderne og ansvarlig personalepolitik på uddannelsesområdet. I afskedigelsestilfælde er lovforslaget endvidere et forsøg på at hjælpe med til, at den ansatte med skattefrie uddannelses- og kursustiltag kan komme videre i et nyt arbejde.

2.3. Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratiale

Skattepligtige personer skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 2, medregne »gaver, gratiale og lignende fra den skattepligtige arbejdsgiver, når udbetalingen sker én gang for alle enten i anledning af, at den virksomhed, hvori den skattepligtige eller dennes ægtefælle er eller har været ansat i 25 år eller i et antal år, der er deleligt med 25, eller i en særlig anledning begrundet i den skattepligtiges forhold såsom jubilæum eller arbejdsophør på grund af alder eller sygdom samt godtgørelse i anledning af fratræden af stilling. Det gælder dog ikke, i det omfang beløbet træder i stedet for, hvad modtageren ville har oppebåret i indtægt af stillingen for tiden efter fratrædelsen og indtil det tidspunkt, til hvilket modtageren kunne være opsagt i henhold til sin kontrakt eller lovgivningens almindelige regler, dog højest for en periode af et år.«

Efter ligningslovens § 7 O, stk. 3, beskattes disse ydelser ved, at der medregnes 85 pct. til den skattepligtige personlige indkomst af den del af gaven, gratialet eller godtgørelsen, der overstiger et grundbeløb på 11.200 kr. (2000-tal).

Der skal beregnes og indeholdes lønmodtagerbidrag efter arbejdsmarkedsfondenslovens § 11, stk. 1, jf. stk. 10, og i år 2000 arbejdsgiverbidrag efter § 11, stk. 9, i fratrædelsesgodtgørelser, jubilæumsgratiale og lignende udbetalinger på udbetalingstidspunktet. Beregningsgrundlaget er det fulde beløb.

De nugældende regler har deres baggrund i den nu ophævede lov om særlig indkomstsskat. Med denne lov introduceredes i 1958 en proportional 30 pct. 's beskatning af en række indtægtsarter, hvis fællestræk var, at de havde karakter af engangsindtægter. Frem til denne lovændring kunne bl.a. fratrædelsesgodtgørel-

ser gå fri af beskatning, hvis ydelsen ansås for at være en erstatning for tab af indtægtskilde. Senere blev den proportionale beskatning forhøjet til 50 pct.

Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratiale blev frem til den 1. januar 1992 beskattet som særlig indkomst. Fra 1. januar 1992 blev beskatningen af fratrædelsesgodtgørelse og jubilæumsgratiale overført til beskatning som almindelig (personlig) indkomst, og der blev som følge heraf etableret automatisk A-skattetræk. Den skattepligtige del af fratrædelsesgodtgørelsen m.v. udgjorde 70 pct. (medregningsprocenten) af det beløb, som oversteg 6.000 kr. (bundgrænsen). I 1996 blev medregningsprocenten forhøjet til 85 pct., og bundgrænsen blev forhøjet til et grundbeløb på 7.900 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20 og er i 2000 11.200 kr.

Afgrænsningen af begreberne fratrædelsesgodtgørelse og jubilæumsgratiale bygger dog fortsat på den praksis, der er opbygget, da de nævnte indkomst kategorier var særlig indkomst.

A. Fratrædelsesgodtgørelse

De særlige regler for fratrædelsesgodtgørelser omfatter udbetalinger, der af den hidtidige arbejdsgiver udredes i umiddelbar forbindelse med og direkte som følge af fratræden eller en væsentlig ændring af ansættelsesforholdet.

Bestemmelsen omfatter alle personer, der har haft lønnet beskæftigelse hos den udbetalende arbejdsgiver. Det betyder, at også valgte personer omfattes af bestemmelsen, hvis det hverv, som de er valgt til, har karakter af en levevej.

Den del af en fratrædelsesgodtgørelse, der træder i stedet for lønnen i opsigelsesperioden, er ikke omfattet af de lempelige beskatningsregler.

Derimod vil de godtgørelser, der modtages i forbindelse med ophøret eller forlængelsen af en åremålsansættelse, være omfattet af bestemmelsen. Det er også tilstrækkeligt for anvendelsen af ligningslovens § 7 O, at der sker en delvis opgivelse af stillingen. Det er således ikke en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at der sker en fuldstændig fratræden. En forringelse af de hidtidige ansættelsesforhold kan efter omstændighederne begrunde, at et godtgørelsesbeløb beskattes efter de lempeligere regler i ligningslovens § 7 O, når der i forbindelse med ydelsen af godtgørelsen opgives hidtidige arbejdsområder. Det er dog ikke tilstrækkeligt for, at en udbetaling er omfattet af ligningslovens § 7 O, at der f.eks. blot sker en lønmæssig forringelse af stillingen.

B. Jubilæumsgratiale

Efter de gældende regler kræves det for, at et jubilæumsgratiale er omfattet af ligningslovens § 7 O, at gratialet ydes af den skattepligtiges arbejdsgiver, samt at udbetalingen sker én gang for alle. Anledningen til udbetaling skal være enten medarbejderens eller arbejdsgiverens jubilæum.

Begrebet personligt jubilæum er ikke nærmere fastlagt i lovgivningen, men efter landsskatteretspraksis anses jubilæum af foreligge, når den pågældende har været ansat i virksomheden i 25, 35, 40, 45, 50 eller 60 år. Derimod er udbetalinger i anledning af 10, 15, 20 og 30 års ansættelse ikke omfattet.

Gratiale, der af arbejdsgiveren udbetales i anledning af, at den virksomhed, hvori den skattepligtige er ansat eller har været ansat, har bestået i 25 år eller i et åremål, der er deleligt med 25, beskattes også som personlig indkomst efter ligningslovens § 7 O. Reglen kan kun bruges, når det er selve den virksomhed, hvori modtageren er ansat, har jubilæum.

Berettiget til at modtage jubilæumsgratiale, der er omfattet af ligningslovens § 7 O, er medarbejdere, der er ansat i et tjenesteforhold i en virksomhed, der i øvrigt opfylder betingelserne. Det forhold, at en virksomhed skifter ejer eller omdannes til et aktieselskab, udelukker ikke den lempelige skattepligtige behandling, når blot der har været en rimelig identitet i virksomhedens arbejdsområde.

Tingsgaver er også omfattet af disse regler. Det betyder, at en tingsgave skal medregnes med den værdi, som den skønnes at ville koste lønmodtageren i almindelig fri handel.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Rejsegodtgørelser m.v.

A. Kost og småfornødenheder

Det foreslås med dette lovforslag, at der bliver rettet op på følgende uligheder:

A.1. Personer, som anvender standardsatsen til kost og småfornødenheder i ligningslovens § 9, stk. 6, beskattes indirekte af sparet hjemmeforbrug til kost, da det sparede hjemmeforbrug er modregnet i standardsatsen. Personer, der foretager ligningsmæssigt fradrag med dokumenterede merudgifter, beskattes af det sparede hjemmeforbrug, idet fradragsbeløbet nedsættes med 55 kr. pr. døgn i forhold til de dokumenterede udgifter. Personer, der rejser efter regning, beskattes derimod efter praksis ikke af sparet hjemmeforbrug.

Med henblik på at skabe størst mulig ligestilling mellem personer på tjenesterejse foreslås det derfor, at værdien af det sparede hjemmeforbrug gøres skat-

tefri, hvilket samtidigt medfører, at standardsatsen til kost og småformødenheder forhøjes med 55 kr. pr. døgn til 336 kr. pr. døgn i 2000. Samtidig foreslås det, at ansatte, der foretager fradrag for egne udgifter til kost og småformødenheder, ikke længere skal reducere fradragsbeløbet med værdien af sparet hjemmeforbrug.

A.2. Standardsatsen kan anvendes til godtgørelser eller fradrag i de første 3 måneder på et midlertidigt arbejdssted ved rejser i Danmark, mens den kan anvendes i de første 6 måneder i udlandet. Det foreslås, at denne forskel fjernes, og at perioden samtidig forlænges til 12 måneder. Det foreslås, at denne ændring får virkning fra og med 1. april 1999, som er ikrafttrædelsestidspunktet for 3 og 6 månedersreglen.

Ligningsrådet har i Told-Skat's cirkulære 1999-7, pkt. 6.2.1 og 6.2.2, givet lønmodtagere, der arbejder i udlandet, mulighed for at fradrage med bl.a. standard-satserne til dækning af udokumenterede merudgifter forbundet med opholdet i udlandet, uanset om arbejdet er fast eller midlertidigt. Det er en betingelse for fradrage, at arbejdsgiveren hverken helt eller delvist dækker lønmodtagerens udgifter.

Med forlængelsen af tidsbegrænsningen for anvendelse af standardsatsen til 12 måneder samt forhøjelsen af standardsatsen, ses der ikke at være generelle merudgifter forbundet med et arbejde i udlandet, som ikke allerede dækkes af rejserreglerne. Der er således ikke længere et behov for fradrage i pkt. 6.2.1 og 6.2.2.

Skatteministeriet vil derfor indstille til Ligningsrådets vedtagelse, at der med virkning fra og med 1. januar 2000 ikke gives mulighed for at foretage de ovenfor beskrevne fradrag.

A.3. I det nuværende regelsæt er der varierende regler for skattefrie godtgørelser til dækning af småformødenheder. Det foreslås, at disse regler gøres ensartede for alle på tjenesterejse:

- Godtgørelsen på 30 pct. af satsen for skattefri rejsegodtgørelse, som arbejdsgiveren kan udbetale, når der rejses efter regning i udlandet, nedsættes til 25 pct. Dette sker for at skabe ligestilling mellem personer, som rejser efter regning, og personer, som modtager fuld kost. Med forhøjelsen af standardsatsen til 336 kr. svarer godtgørelsen dog stort set til det nuværende niveau.
- Ovennævnte godtgørelse foreslås også at kunne anvendes ved rejser i Danmark, når der rejses efter regning. For at opnå størst mulig ligestilling foreslås tilsvarende, at godtgørelsen - ligesom andre skattefrie godtgørelser - ikke kan modregnes i en forud aftalt bruttoløn. I det omfang arbejds-

giveren ikke udbetaler godtgørelsen, kan der i stedet foretages et standardfradrag herfor.

- Personer, som modtager fuld kost, skal altid skattefrit kunne modtage 25 pct. af standardsatsen til småformødenheder.
- Visse af de persongrupper, der efter de nugældende regler, ikke kan anvende standardreglerne, fordi de har særlige forhold, f.eks. fuld kost på rejsen, skal ligestilles med andre ansatte på tjenesterejse, der modtager fuld kost. De skal således også kunne modtage en godtgørelse på 25 pct. af standardsatsen til småformødenheder.

B. Logiudgifter

Ved lovændringen i december 1996 ophævedes muligheden for skattefrit at modtage godtgørelser til dækning af udokumenterede logiudgifter. Arbejdsgiveren kan derfor i det nuværende regelsæt kun dække dokumenterede logiudgifter. Baggrunden for, at man ikke indførte en standardsats for logiudgifter var, at logiudgifterne varierer så meget - afhængigt af, om der overnattes f.eks. på hotel eller i campingvogn - at det er umuligt at fastsætte en standardsats, som dækker de typiske udgifter til logi.

I mange tilfælde vil det være muligt at fremskaffe dokumentation for afholdte logiudgifter. Regeringen anerkender imidlertid, at der i praksis kan være situationer, hvor en sådan dokumentation enten ikke kan fremskaffes, eller hvor det vil være forbundet med så megen administrativt besvær at fremskaffe den, at der kan være behov for en skattefri logigodtgørelse for udokumenterede logiudgifter.

Personer, der f.eks. overnatter i egen campingvogn, kan bl.a. have udgifter til pladsleje, gas, el m.v. Hertil kommer, at der er mulighed for skattemæssige afskrivninger på campingvognen. Sammenholdes dette med, at campingvognen af mange af de tjenesterejsende også benyttes privat, således at der skattemæssigt skal foretages en opdeling mellem driftsudgifter og private udgifter, så kan det i praksis være svært at føre dokumentation for udgifternes størrelse.

Også arbejdsgiverne og ligningsmyndighederne vil i disse tilfælde blive pålagt en administrativ byrde, når de skal afgøre, hvorvidt der har været afholdt logiudgifter.

Det foreslås derfor, at der genindføres en standardsats til dækning af udokumenterede logiudgifter. Standardsatsen kan som nævnt ikke være dækkende for alle rejsendes logiudgifter. Da det samtidig er væsentligt, at der ikke sker en generel overkompensation af erhvervsgrupper, foreslås satsen fastsat til 100 kr. pr. døgn. Ligningsrådets tidligere logisats var før 1.

april 1999 fastsat til 149,50 kr. pr. døgn ved rejse i Danmark, som dog reduceredes med 1/3 fra og med den 29. dag. Da det foreslås, at logigodtgørelsen ikke skal være omfattet af tidsbegrænsningsreglen på 12 måneder, findes standardsatsen for skattefrie logigodtgørelser passende at kunne fastsættes til 149,50 kr. reduceret med en tredjedel, altså 100 kr. pr. døgn.

Det foreslås, at logisatsen får virkning fra og med 1. april 1999, hvor den tidligere logisats bortfaldt.

C. Præciseringer og korrektioner

- Skatteministeriets Departement udarbejdede i sommeren 1999 nogle tilkendegivelser vedrørende afbrydelse af tidsbegrænsningsreglerne på 3 og 6 måneder, som i nærværende lovforslag foreslås forlænget til 12 måneder.

Det blev tilkendegivet, at der skal være 8 km's normal transportvej mellem to arbejdspladser for samme arbejdsgiver i samme projekt for, at der er tale om et arbejdsstedsskifte.

Ved vurderingen af, om et arbejdsforhold på arbejdssted 2 reelt afbryder et arbejdsforhold på arbejdssted 1, bør der lægges vægt på, om der er en reel arbejdsmæssig begrundelse for skiftet. Ved vurderingen bør den tidsmæssige udstrækning af arbejdsopholdet på arbejdssted 2 medtages. Det blev tilkendegivet, at et arbejdsophold på et andet arbejdssted på mere end 28 kalenderdage normalt vil være en afbrydelse af tidsbegrænsningsreglerne. For at undgå tvivl om hvilke dage, der medregnes til begrebet kalenderdage, er 20 arbejdsdage dog foreslået i stedet for 28 kalenderdage (inkl. weekender).

Endelig blev det tilkendegivet, at tidsbegrænsningsreglerne ikke finder anvendelse, når arbejdsstedet flyttes i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse, f.eks. motorvejs-, bro-, kabel- og jernbaneprojekter.

Det foreslås, at de ovennævnte tilkendegivelser præciseres i reglerne.

- Der foreslås desuden en præcisering af, at der kun kan udbetales skattefrie rejsegodtgørelser, når en rejse varer mindst 24 timer, samt at der efter den 24. time kan udbetales 1/24 af standardsatserne til fortæring pr. påbegyndt time.
- Endelig præciseres det, at godtgørelsen på 25 pct. af satsen for skattefrie rejsegodtgørelse, som arbejdsgiveren kan udbetale, når der rejses efter regning, omfattes af tidsbegrænsningsreglen på nu 12 måneder.
- Det foreslås, at medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lig-

nende, som rejser efter regning, også skal kunne modtage godtgørelsen på 25 pct. af satsen for skattefrie rejsegodtgørelse, som arbejdsgiveren kan udbetale, når der rejses efter regning.

- Det foreslås desuden, at godtgørelser til hotellophold og befording, der ydes til lægdommere, vidner og personer, der efter indkaldelse har afgivet forklaring til politiet, i henhold til § 3 i bekendtgørelse nr. 712 af 17. november 1987, gøres skattefrie. Godtgørelserne var tidligere omfattet af statsskatteovens § 5, litra d. Det foreslås, at skattefriheden genindføres.

D. Lovteknisk overskuelighed

Der har længe været et ønske om en mere pædagogisk opbygning af reglerne om skattefrie godtgørelser. Der foreslås derfor et system, hvorefter de forskellige godtgørelsestyper holdes adskilt. En ny bestemmelse (§ 9 A) indeholder som udgangspunkt alle relevante regler om skattefrie rejsegodtgørelser, og § 9 B indeholder alle relevante regler om skattefrie befordringsgodtgørelser. En ny bestemmelse (§ 31), jf. nedenfor, indeholder de relevante regler om skattefrie godtgørelser i forbindelse med uddannelse betalt af arbejdsgiver m.v.

3.2. Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelser

A. Hvilke uddannelser og kurser

Skattefriheden omfatter visse nærmere bestemte ydelser til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser, når ydelserne modtages som led i et ansættelsesforhold m.v.

Skattefriheden omfatter ydelser, der som led i et arbejdsforhold eller lignende betales til dækning af ydelser i forbindelse med alle typer af uddannelser inden for såvel grund-, efter- og videreuddannelser.

Skattefriheden omfatter således bl.a. ungdomsuddannelser, f.eks. uddannelser i erhvervsuddannelsesregi (lærlinge- og elevuddannelser), korte, mellemlange og lange, videregående uddannelser, f.eks. social- og sundhedshjælperuddannelsen, lærer- og sygeplejeuddannelsen samt lange, videregående uddannelser, der erhverves på universiteter og andre højere uddannelsesinstitutioner.

Skattefriheden omfatter også alle typer af efter-/videreuddannelser, som erhverves i tilknytning hertil, f.eks. diplom- og masteruddannelser. Skattefriheden omfatter endvidere alle typer af kurser og uddannelser, som udbydes i AMU-regi.

B. Hvilke ydelser

Lovforslaget giver alene mulighed for skattefrihed for nærmere bestemte uddannelsesydelser, der betales af arbejdsgivere m.fl.

Lovforslaget omfatter således skattefrihed for følgende ydelser:

- skole- eller deltagerbetaling,
- bog- og materialeudgifter,
- godtgørelser til dækning af udgifter til kost, småformødenheder og logi og
- befordringsgodtgørelser.

Skole- og deltagerbetaling

Udgifter til skole- eller deltagerafgifter er direkte afledt af den enkelte uddannelse og er derfor omfattet af den foreslåede skattefrihed.

For visse typer af uddannelser, f.eks. mekanikeruddannelsen, gælder, at der som et lovpligtigt element i uddannelsen indgår erhvervelsen af det lille kørekort (kørekort til almindelig bil). Det lille kørekort er således en nødvendig del af uddannelsen og kan ikke fravælges af den person, som er under uddannelse, eller af dennes arbejdsgiver. I disse særlige situationer, hvor arbejdsgiveren således i henhold til lov eller bekendtgørelse har pligt til at afholde udgiften til kørekortet for sine medarbejdere, vil udgiften ifølge forslaget være omfattet af skattefriheden. Lovforslaget giver derimod ikke skattefrihed for ydelser til dækning af udgifter til erhvervelse af det lille kørekort i andre tilfælde, idet udgiften hertil anses for at være af så privat karakter, at der ikke kan ske skattefri dækning af udgiften.

Bog- og materialeudgifter

Skattefriheden omfatter udgifter til bøger og materialer i det omfang, disse er relevante og dermed nødvendige for uddannelsens gennemførelse.

Godtgørelser for udgifter ved logi, kost og småformødenheder

Skattefriheden omfatter udgifter til logi, kost og småformødenheder i det omfang, uddannelsen måtte give anledning til udgifter hertil. Der kan kun opnås skattefrihed for sådanne godtgørelser, når modtageren af ydelsen på grund af afstanden mellem bopæl og uddannelsessted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

For sædvanlige udgifter til logi, kost og småformødenheder foreslås det, at de skattefri standard-satser, som kan udbetales i forbindelse med tjenesterejser, dvs. de satser, som er foreslået i dette lovforslags § 9 A, stk. 2, nr. 1 og 4, jf. § 9 A, stk. 3, kan benyttes i ste-

det for de faktiske udgifter. I de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke dækker udgifter til logi, kost og småformødenheder ved udbetaling af en skattefri godtgørelse, kan arbejdsgiveren i stedet skattefrit dække dokumenterede udgifter til logi, kost og småformødenheder.

Den skattefri rejsegodtgørelse til kost og småformødenheder, som kan udbetales efter § 9 A, stk. 2, nr. 1, kan dog kun udbetales skattefrit i de første 12 måneder på et midlertidigt arbejdssted. For at opnå størst mulig ligestilling foreslås det at anvende en tilsvarende tidsbegrænsning i forbindelse med kost og småformødenhedsudgifter, som afholdes i forbindelse med uddannelser og kurser. Efter forslaget vil der således kun kunne udbetales en skattefri godtgørelse til dækning af udgifter til kost og småformødenheder i de første 12 måneder af opholdet på studiestedet.

Den skattefri logigodtgørelse, som kan udbetales til dækning af udgifter til logi afholdt i forbindelse med uddannelse eller kurser, er efter forslaget ikke omfattet af en tidsbegrænsning, idet en sådan heller ikke er foreslået at skulle gælde for den skattefri logigodtgørelse, som kan udbetales i forbindelse med tjenesterejser, jf. dette forslags § 9 A, stk. 2, nr. 4.

Ansatte m.v., der hver dag kører frem og tilbage mellem uddannelsesstedet og bopælen, kan ikke få en skattefri godtgørelse til dækning af kost og småformødenheder, men kan skattefrit få eventuelle udgifter hertil dækket mod dokumentation.

Befordringsgodtgørelse

De gældende regler i ligningslovens §§ 9 C og D om befordringsfradrag mellem hjem og arbejdsplads og reglerne i ligningslovens § 9 B om udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse, hvor det er en forudsætning for både befordringsfradrag og for skattefri godtgørelse, at der er tale om befordring til en arbejdsplads, berøres ikke af lovforslaget. Et uddannelsessted betragtes stadig kun som en arbejdsplads, hvis der er tale om undervisning i efteruddannelsesøjemed som et led i arbejdet. Derimod er et sted, hvor den pågældende modtager undervisning som led i en grund- eller videreuddannelse, ikke en arbejdsplads.

Personer, som befordrer sig til et uddannelsessted, hvor den pågældende modtager undervisning i efteruddannelsesøjemed som led i arbejdet, kan således fortsat anvende reglerne i §§ 9 B-D.

Det foreslås som et supplement til disse regler, at der for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og uddannelsesstedet eller kursusstedet via den normale transportvej kan udbetales skattefri befordringsgodtgørelse beregnet på grundlag af satsen, som Ligningsrådet fastsætter efter ligningslovens § 9 C,

stk. 1. Denne godtgørelse kan udbetales skattefrit i forbindelse med såvel efteruddannelse som grund- og videreuddannelser.

C. Hvilken personkreds

Lovforslaget omfatter først og fremmest lønmodtagere.

Skattefriheden gælder også for tidligere, men nu afskedigede medarbejdere. Således vil der kunne opnås skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til forskellige kurser eller hjælp til påbegyndelse af en egentlig eller en anden uddannelse (omskoling), som en arbejdsgiver som et led i en fratrædelsesordning ønsker at tilbyde at betale for at hjælpe medarbejdere, som virksomheden af den ene eller anden grund har måttet afskedige. Også for sådanne medarbejdere er det nærliggende, at mange virksomheder føler, at der påhviler dem et socialt ansvar.

Herudover er personer, der som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt modtager personalegoder, dvs. konsulenter, revisorer m.v., omfattet af skattefriheden. Tilsvarende medlemmer af besty-

relser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser.

Desuden kan personer, der modtager uddannelsesydelser af den ovennævnte type fra et arbejdsformidlingskontor, deres A-kasse eller fagforening, herunder ledige, modtage sådanne ydelser skattefrit. Hermed fjernes den forskelsbehandling, der har været mellem ledige på AMU-kurser og beskæftigede på AMU-kurser i relation til dækning af f.eks. udgifter til transport (hvor beskæftigede, i det omfang de ikke har modtaget en skattefri befordringsgodtgørelse af deres arbejdsgiver, har kunnet foretage befordringsfradrag for transporten mellem hjem og arbejde, når der har været tale om et efteruddannelseskursus). Herved tilgodeses regeringens intention om at støtte, at ledige uddannes eller omskoles og/eller vedligeholder deres kvalifikationer med henblik på at opnå, at disse så hurtigt som muligt (igen) indsluses på arbejdsmarkedet.

Endelig kan elever, der modtager de nævnte uddannelsesydelser direkte fra Arbejdsgivernes Elevrefusion, modtage ydelserne skattefrit.

D. Sammenfatning

Tablet 1: Ansatte, herunder afskedigede medarbejdere (arbejdsgiverbetalte ydelser)

	Gældende skatteregler		Skatteregler ifølge forslaget	
	Efteruddannelse*	Grund-/ videreuddannelser	Efteruddannelse	Grund-/ videreuddannelser
Skole-/delta-gerafgift	Skattefrit	Skattepligt	Skattefrit	Skattefrit
Bog-/materialeudgifter	Skattefrit	Skattepligt	Skattefrit	Skattefrit
Transportudgifter	Skattefrit (1)	Skattepligt	Skattefrit (2)	Skattefrit (2)
Opholdsudgifter (fortæring og logi)	Skattefrit (3)	Skattepligt	Skattefrit (3)	Skattefrit (3)

*) Arbejdsgiverbetalte uddannelsesydelser til afskedigede medarbejdere er efter de gældende skatteregler skattepligtige, uanset om der er tale om efteruddannelse eller grund- og videreuddannelse.

- (1) Hvis arbejdsgiveren udbetaler en godtgørelse, er skattefriheden betinget af, at godtgørelsen ikke overstiger 2,48 kr. pr. km. Godtgørelsen kan endvidere kun modtages skattefrit de første 60 dage. (Muligheden for denne type af godtgørelse bibeholdes for personer på efteruddannelse).
- (2) Hvis arbejdsgiveren udbetaler en godtgørelse, er skattefriheden betinget af, at godtgørelsen ikke overstiger 1,39 kr. pr. km.
- (3) Hvis arbejdsgiveren udbetaler en godtgørelse, er skattefriheden betinget af, at godtgørelsen ikke overstiger de fastsatte standardsatser for skattefrit rejsegodtgørelser.

Tabel 2: Ledige (ydelse betalt direkte til den ledige af f.eks. A-kasse eller arbejdsformidlingskontor)

	Gældende skatteregler		Skatteregler ifølge forslaget	
	Efteruddannelse	Grund-/ videreud-dannelser	Efteruddannelse	Grund-/ videreud-dannelser
Skole-/delta-gerafgift	Skattepligt	Skattepligt	Skattefri	Skattefri
Bog-/materiale-udgifter	Skattepligt	Skattepligt	Skattefri	Skattefri
Transportud-gifter	Skattepligt	Skattepligt	Skattefri (1)	Skattefri (1)
Opholdsud-gifter (fortæ-ring og logi)	Skattepligt	Skattepligt	Skattefri (2)	Skattefri (2)

(1) Hvis der udbetales en godtgørelse, er skattefriheden betinget af, at godtgørelsen ikke overstiger 1,39 kr. pr. km.

(2) Hvis arbejdsgiveren udbetaler en godtgørelse, er skattefriheden betinget af, at godtgørelsen ikke overstiger de fastsatte standardsatser for skattefri rejsegodtgørelser.

3.3. Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratiale

A. Fratrædelsesgodtgørelser

Det foreslås, at fratrædelsesgodtgørelser og lignende udbetalinger skal beskattes som anden indkomst, der modtages fra arbejdsgiveren. Det betyder, at fratrædelsesgodtgørelser fremover vil indgå fuldt ud i den personlige indkomst. Uddannelsesydelser i forbindelse med afskedigelsen foreslås dog at skulle være skattefrie.

Lovforslaget ændrer ikke ved den hidtidige praksis for, hvad der er omfattet af begrebet fratrædelsesgodtgørelse. Det betyder, at alle ydelser, der i fremtiden udbetales i anledning af en medarbejders fratræden, vil indgå i den personlige indkomst ved skatteberegningen, medmindre der er tale om uddannelsesydelser, som foreslås at skulle være skattefrie efter ligningslovens § 31.

I den udstrækning, at fratrædelsesgodtgørelser m.v. kan være fastsat under hensyntagen til de hidtil gældende skatteregler, må det være op til de relevante instanser og de involverede parter at gennemføre tilpasninger i lyset af, at beløbene fremover normal beskattes.

B. Jubilæumsgratiale

Det foreslås for jubilæumsgratiale, at den nuværende skattefri bundgrænse på 11.200 kr. (2000) fastholdes, men at beløb herudover beskattes fuldt ud som personlig indkomst. Efter de gældende regler indgår dette beløb alene med 85 pct. i beregningsgrundlaget for den personlige indkomst.

Ved at der efter forslaget gives et særskilt bundfradrag for jubilæumsgratiale, er der tale om en lempelse i forhold til de gældende regler, hvor der kun gives ét samlet bundfradrag for alle de ydelser, der er omfattet af ligningslovens § 7 O. Den medarbejder, der i samme år får en dusør og et gratiale, vil således kunne opnå en lempelse i forhold til de gældende regler.

Efter forslaget præciseres endvidere i overensstemmelse med gældende praksis, at der er tale om et jubilæum, når den ansatte har været ansat i 25, 35 eller et større antal år deleligt med 5.

Det vil efter forslaget ikke længere være muligt at udbetale skattefrit jubilæumsgratiale til en ægtefælle. Efter hidtidige regler har der kunnet udbetales jubilæumsgratiale til medarbejdere i forbindelse med arbejdsophør på grund af alder eller sygdom. Det foreslås, at jubilæumsgratiale kun kan udbetales i forbindelse med medarbejderens eller virksomhedens jubilæum, og at udbetalinger i forbindelse med arbejdsophør beskattes fuldt ud efter reglerne for fratrædelsesgodtgørelser.

Medarbejdere, der ud over jubilæumsgratiale også har tjenestefri med løn på jubilæumsdagen, kan fortsat ikke henføre lønnen på fridagen til beskatning efter den foreslåede bestemmelse.

For gratiale vedrørende virksomhedsjubilæer foreslås det at begrænse anvendelsen af skattefrihedsbestemmelsen til de virksomheder, hvor der i anledning af et jubilæum udbetales det samme beløb til samtlige fuldtidsansatte medarbejdere.

Den nugældende regler om, hvornår en virksomhed i øvrigt er berettiget til at udbetale gratiale i anledning af et virksomhedsjubilæum, er efter forslaget uændret.

*Provenumæssige konsekvenser**Samlet provenuvirkning af lovforslaget.*

Den samlede (netto)provenuvirkning af de foreslåede ændringer af beskatningen af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratiale, skattefrihed for arbejdsgiverbetalte udgifter til uddannelse og forbedring af rejsegodtgørelsesreglerne skønnes til et merprovenu

på ca. 10 mill. kr. for indkomståret 2000. Fra og med indkomståret 2001 skønnes det samlede lovforslag stort set at være provenuneutralt i forhold til gældende regler.

Dele af de foreslåede ændringer vedrørende rejsegodtgørelse har virkning fra 1. april 1999 og skønnes at medføre et provenutab i 1999 på ca. 40 mill. kr., jf. tabel 1.

Tabel 1. Samlet provenuvirkning af lovforslaget.

Indkomstår	1999	2000	2001
	-----Mill. kr. -----		
1. Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratiale	0	260	260
2. Arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelse	0	+125	+125
3. Rejsegodtgørelsesreglerne	+40	+125	+140
I alt	+40	10	+5
Heraf kommunerne	+25	15	5

Anm.: + = provenutab.

For kommunerne skønnes der at blive tale om et provenutab for indkomståret 1999 på ca. 25 mill. kr., et merprovenu på ca. 15 mill. kr. for indkomståret 2000 og stort set provenuneutralitet fra og med 2001.

Det kommunale merprovenu i de kommuner og amter, som vælger ordningen med statsgaranteret udskrivningsgrundlag, vil imidlertid i 2000 tilfalde staten, da forslaget ikke er indregnet i det garanterede udskrivningsgrundlag. Det skønnes, at ca. halvdelen af beløbet, dvs. ca. 7 mill. kr., vil vedrøre kommuner og amter, som vælger det statsgaranterede udskrivningsgrundlag.

For de selvbudgetterende kommuner og amter vil forslaget isoleret set indebære et merprovenu på ca. 8 mill. kr. i 2000, som dog først vil kunne påvirke den kommunale økonomi i forbindelse med den endelige afregning i 2002.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af forslaget skal ses i sammenhæng med de øvrige lovforslag, der gennemføres, idet det indgår i regeringens aftaler med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeringen af 11. juni 1999, at såfremt forudsætningerne for det kommunale skattegrundlag i 2000 ændres væsentligt som følge af satsændringer m.v., neutraliserer staten fuldt ud for kommuner og amter, der har valgt

at selvbudgettere herfor i forbindelse med den endelige afregning.

Til brug for vurderingen af, hvorvidt lovforslagene har væsentlig betydning for det kommunale og amtskommunale skattegrundlag, vil der blive foretaget en samlet opgørelse af lovforslagenes samlede kommunaløkonomiske betydning for skatteprovenuet i 2000.

I finansåret 2000 skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu på ca. 80 mill. kr., hvoraf de ca. 40 mill. kr. vedrører overskydende skatter eller mindre restskatter som følge af ændringerne på rejsegodtgørelsesområdet for indkomståret 1999.

I det følgende belyses de provenumæssige konsekvenser af lovforslagets tre dele særskilt.

*1. Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratiale.**1.1. Fordeling af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratiale.*

Det skønnes, at omkring 55.000 personer årligt modtager fratrædelsesgodtgørelse og/eller jubilæumsgratiale til et samlet beløb på ca. 1,9 mia. kr. (før arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparring). Det er i gennemsnit ca. 35.000 kr. pr. person, jf. tabel 2. Beløbene indberettes i samme felt på selvangivelsen, således at det ikke er muligt at skille beløbene ad.

Tabel 2. Fordeling af jubilæumsgratiale og fratrædelsesgodtgørelser. 2000.

Godtgørelse/gratiale	Antal personer	Beløb pr. person	I alt
Kr.	(1.000)	Kr.	Mill. kr.
12.300/11.200* og derunder	32	6.200	200
12.300/11.200* - 50.000	13	21.500	360
50.001 - 100.000	4	71.000	295
100.001 - 200.000	2	137.500	290
200.001 - 300.000	2	245.500	365
over 300.000	1	461.000	415
I alt	54	35.500	1.925

Anm.: Lovmodelberegninger på baggrund af en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

* 12.300 kr. udgør bundfradraget før og 11.200 kr. efter arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing.

Ca. 32.000 personer eller knap 60 pct. får udbetalt beløb under den skattefri grænse på 11.200 kr. (ca. 12.300 kr. før arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing). I den anden ende af skalaen tegner

3.000 personer sig for 40 pct. af udbetalingerne med et gennemsnitligt beløb før skat på ca. 260.000 kr.

Beløbenes fordeling på de forskellige erhvervsgrupper er vist i tabel 3.

Tabel 3. Fratrædelsesgodtgørelser og gratiale fordelt efter modtagerens socioøkonomiske status året før. 2000.

Socioøkonomisk status året før	Antal personer	Gns.	I alt
	(1.000)	Kr.	Mill.kr.
Selvstændigt erhvervsdrivende m.v.	1	43.500	40
Topledere og direktører	2	157.500	380
Funktionærer	14	29.500	415
Arbejdere	33	31.000	1.045
Pensionister og andre ude af erhverv	4	12.000	45
I alt	54	35.500	1.925

Anm.: Lovmodelberegninger på basis af en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen. Antallene er afrundede.

Selvstændigt erhvervsdrivende, direktører og topledere udgør 5 pct. af modtagerne, men tegner sig for godt 20 pct. af de udbetalte beløb.

Topledere og direktører får i gennemsnit udbetalt knap 160.000 kr. som fratrædelsesgodtgørelse/jubilæumsgratiale. Gennemsnitsbeløbet er præget af, at mange får udbetalt det skattefri beløb på 11.200 kr. og forholdsvis få personer store beløb. En fjerdedel af gruppen af topledere og direktører eller 500 personer får udbetalt over ca. 275.000 kr. Dette skal ses i forhold til en gennemsnitsløn for gruppen (ekskl. gratiale/fratrædelsesgodtgørelsen) på ca. 700.000 kr.

De to store lønmodtagergrupper (funktionærer og arbejdere) tegner sig for 75 pct. af de udbetalte beløb

og udgør antalsmæssigt knap 90 pct. af alle, der har modtaget enten fratrædelsesgodtgørelse eller gratiale. For disse grupper ligger gennemsnitsbeløbet på omkring 30.000 kr. - nogenlunde svarende til en månedsløn for funktionærernes vedkommende.

1.2. Eksempler på lovændringens virkning.

I tabel 4 er vist eksempler på den skatteændring, som lovforslaget udløser for gratiale. Til sammenligning er vist skattebetalingen for en tilsvarende lønforhøjelse.

For en person, der betaler mellemskat, udløser et gratiale på 30.000 kr. efter lovforslaget en samlet skat og bidrag på 10.058 kr. eller ca. 1.100 kr. mere end efter gældende regler. Af en lønforhøjelse på 30.000 kr.

skal til sammenligning svares 15.176 kr. i skat og bidrag.

For en person, som f.eks. får 100.000 kr. i gratiale og betaler topskat, øges skatten efter lovforslaget med

ca. 7.000 kr. Skatten er dog stadig ca. 6.700 kr. mindre end skatten af en tilsvarende lønforhøjelse.

Tabel 4. Eksempler på virkning af lovforslaget for gratialer. 2000.

	Gældende regler				Lovforslag				Beskatning af en lønforhøjelse			
	Mellem-skatte-yder	Topskatteyder			Mellem-skatte-yder	Topskatteyder			Mellem-skatte-yder	Topskatteyder		
		Kr.	Kr.	Kr.		Kr.	Kr.	Kr.		Kr.	Kr.	Kr.
Gratiale	30.000	30.000	100.000	250.000	30.000	30.000	100.000	250.000	30.000	30.000	100.000	250.000
Arb.m. bidrag m.v.	2.700	2.700	9.000	22.500	2.700	2.700	9.000	22.500	2.700	2.700	9.000	22.500
Personlig indkomst	13.685	13.685	67.830	183.855	16.100	16.100	79.800	216.300	27.300	27.300	91.000	227.500
Skat og bidrag	8.954	10.870	49.495	132.261	10.058	12.312	56.641	151.631	15.176	18.998	63.327	158.318
Ændring	-	-	-	-	1.104	1.442	7.146	19.370				

Anm.: Mellemskatten sætter ind ved 180.600 kr. og topskatten ved ca. 294.000 kr. (før arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing). Bundfradraget efter arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing er 11.200 kr. i 2000. Skattesatser er for en gennemsnitskommune.

I tabel 5 er vist tilsvarende eksempler på lovforslagets virkning for fratrædelsesgodtgørelser.

Tabel 5. Eksempler på virkning af lovforslaget for fratrædelsesgodtgørelser. 2000.

	Gældende regler				Lovforslag				Beskatning af en lønforhøjelse			
	Mellem-skatte-yder	Topskatteyder			Mellem-skatte-yder	Topskatteyder			Mellem-skatte-yder	Topskatteyder		
		Kr.	Kr.	Kr.		Kr.	Kr.	Kr.		Kr.	Kr.	Kr.
Fratrædelsesgodg.	30.000	30.000	100.000	250.000	30.000	30.000	100.000	250.000	30.000	30.000	100.000	250.000
Arb.m. bidrag m.v.	2.700	2.700	9.000	22.500	2.700	2.700	9.000	22.500	2.700	2.700	9.000	22.500
Personlig indkomst	13.685	13.685	67.830	183.855	27.300	27.300	91.000	227.500	27.300	27.300	91.000	227.500
Skat og bidrag	8.954	10.870	49.495	132.261	15.176	18.998	63.327	158.318	15.176	18.998	63.327	158.318
Ændring	-	-	-	-	6.222	8.128	13.832	26.056				

Anm.: Mellemskatten sætter ind ved 180.600 kr. og topskatten ved ca. 294.000 kr. (før arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing).

Bundfradraget bortfalder ved beskatningen af fratrædelsesgodtgørelser. Derfor er skattestigningerne

større end for tilsvarende gratialer, og beskatningen kommer til at svare til beskatningen af lønforhøjelser

af tilsvarende størrelse. En fratrædelsesgodtgørelse på eksempelvis 30.000 kr. indebærer en merskat på ca. 6.200 kr. i forhold til gældende regler for en mellem-skatteyder. For en godtgørelse på 100.000 kr. øges skatten med knap 14.000 kr.

1.3. Provenu vedr. fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer.

Den ændrede beskatning af gratialer m.v. skønnes at medføre et årligt merprovenu på ca. 250 mill. kr. for indkomståret 2000. Ændringerne med hensyn til personkredsen, der kan komme i betragtning til jubilæumsgratialer, skønnes at indebære et ekstraprovenu på ca. 10 mill. kr.

Samlet skønnes forslaget at medføre et merprovenu på ca. 260 mill. kr. for indkomståret 2000, heraf ca. 155 mill. kr. for kommunerne.

1.4. Erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser.

Ændringerne vedr. fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer skønnes ikke at have nævneværdige erhvervsøkonomiske eller erhvervsadministrative konsekvenser.

2. Arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelse.

2.1. Provenu vedr. arbejdsgiverbetalte uddannelsesydelser.

Der foreligger kun sparsomme og spredte statistiske oplysninger om de persongrupper, der skønnes at blive omfattet af skattefritagelsen for arbejdsgiverbetalte uddannelsesydelser. Provenuskønnene er derfor behæftet med overordentlig stor usikkerhed.

Det hidtil gældende regelsæt er kompliceret. Det må antages, at medarbejdere i vidt omfang ikke har været opmærksomme på, at arbejdsgiverbetalte udgifter til uddannelse kan være skattepligtige, hvilket har betydet, at der kun i meget begrænset omfang selvangives sådanne kursus- og uddannelsesudgifter. Det reelle provenutab ved forslaget må derfor antages at være mindre end provenutabet angivet nedenfor, der er skønnet i forhold til gældende lov.

I 1998 var der i alt ca. 2,1 mill. kursister på voksen- og efteruddannelse, svarende til ca. 135.000 årselever. Det skønnes dog, at kun en meget beskedent del heraf har deltaget i skattepligtig videreuddannelse, dvs. hvor uddannelsen har kunnet anvendes til at tilvejebringe et nyt grundlag for at erhverve indkomst.

Der er ved beregningerne taget udgangspunkt i en forudsætning om, at 3.500 personer årligt får betalt udgifter i forbindelse med uddannelse og kurser af ar-

bejdsgiver, dvs. som led i ansættelsesforhold, og hvor uddannelsen kan anvendes til at skabe et nyt indkomstgrundlag. De 3.500 personer er anslået med baggrund i statistiske oplysninger om deltagerantal på uddannelser under åben uddannelse (enkeltfagsuddannelser på universiteter og handelshøjsskoler m.v.) og hos private kursusudbydere (eksempelvis IT-uddannelser).

Den årlige kursusudgift svinger i følge publikationen »Mål og midler i offentligt finansieret voksen- og efteruddannelse«, august 1999, udgivet af Arbejds-, Undervisnings-, og Finansministeriet mellem ca. 13.000 kr. og 45.000 kr. I beregningerne er der taget udgangspunkt i en gennemsnitlig årlig udgift på 30.000 kr.

Samlet set skønnes skattefritagelsen for udgifter til deltagerbetaling og bøger m.v. at indebære et provenutab på ca. 55 mill. kr. Hertil kommer skattefritagelse for befordringsgodtgørelse for samme personkreds, der skønnes at medføre et provenutab på ca. 10 mill. kr.

For befordringsudgifter og godtgørelser for kost og logi i forbindelse med Arbejdsmarkedsuddannelser (AMU) for ledige og beskæftigede er der taget udgangspunkt i oplysningerne på Finanslovsforslaget for 2000 om de samlede udgifter hertil. På Finanslovsforslaget for 2000 er udgifterne til befordringsgodtgørelse vedrørende AMU-uddannelser opgjort til ca. 45 mill. kr. i 2000 og udgifter til kost og logi til ca. 40 mill. kr. Hertil kommer et beløb på skønnet ca. 12,5 mill. kr. for ledige med handlingsplan.

Provenutabet ved skattefritagelsen for disse ydelser skønnes til ca. 50 mill. kr., hvorfra dog går en provenugevinst på ca. 30 mill. kr. vedrørende bortfald af befordringsfradrag for beskæftigede som følge af skattefritagelsen for befordringsgodtgørelsen.

For befordringsgodtgørelse til lærlinge er der taget udgangspunkt i oplysningerne i Finanslovsforslaget for 2000 om refusion af arbejdsgivers udgifter (AER) til befordring for lærlinge i forbindelse med skoleophold, der for 2000 skønnes til 70 mill. kr. AER refunderer maks. 80 pct. af arbejdsgivernes udgifter. Disse udgifter andrager (før refusion) knap 90 mill. kr.

Provenutabet vedrørende skattefritagelse for befordringsgodtgørelse til lærlinge skønnes på denne baggrund til ca. 40 mill. kr. Hertil kommer et mindre provenutab vedrørende skattefritagelsen af kørekort til mekanikerlærlinge.

Det samlede provenutab ved forslaget skønnes til at være i størrelsesordenen 125 mill. kr. for indkomståret 2000, hvoraf ca. 65 mill. kr. vedrører kommunerne.

Det reelle tab af skatteprovenu må dog antages at være mindre på grund af hidtil manglende selvangivelse af ydelserne.

2.2. Erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser.

Forslaget om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelser gør det mere attraktivt for den enkelte medarbejder at uddanne sig for arbejdsgivers regning og medvirker til at styrke virksomhedernes sociale ansvar over for deres medarbejdere. Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

3. Rejsegodtgørelsesregler.

3.1. Provenu vedr. rejsegodtgørelse mv.

Der foreligger kun sparsomme statistiske oplysninger om de persongrupper, der skønnes at blive omfat-

tet af ændringerne om rejsegodtgørelse mv. Provenuskønnene er derfor behæftet med stor usikkerhed.

For visse erhvervsgrupper sker der fra 1. april 1999 frem til 2001 en gradvis tilpasning af de hidtil gældende (højere) godtgørelsessatser til normalsatsen, der gælder for alle lønmodtagere.

Når denne tilpasning er tilendebragt, skønnes dette lovforslag at medføre et årligt provenutab på ca. 140 mill. kr., jf. tabel 6.

I 2000, hvor der stadig er visse erhvervsgrupper, der er omfattet af den nævnte overgangsregel, således at den foreslåede forhøjelse på 55 kr. ikke slår fuldt igennem, skønnes lovforslaget at medføre et provenutab på ca. 125 mill. kr.

Forslagene om forlængelse af 3 mdr./6 mdr.'s tidsbegrænsningen for godtgørelse på samme arbejdsplads i hhv. ind- og udland til 12 mdr. og genindførelsen af en standardlogisats, der skal have virkning tilbage fra 1. april 1999, skønnes at medføre et provenutab i 1999 på ca. 40 mill. kr.

Tabel 6. Skøn over lovforslagets provenuvirkning. (2000-niveau).

	Ændring i forhold til 1. april-1999-regler		
	1999	2000	Årligt fra 2001
	Ca. mill. kr.		
Godtgørelsessats for logi på 100 kr. pr. døgn	÷ 10	÷ 15	÷ 15
Rejsegodtgørelsessatsen forhøjes med 55 kr. pr. dag	0	÷ 40	÷ 55
Skattefrihed for fri kost i forbindelse med tjenesterejser og generel 25 pct. godtgørelse for personer, der rejser efter regning	0	÷ 25	÷ 25
Forlængelse af 3 mdr./6 mdr.'s tidsbegrænsningen til 12 mdr.	÷ 30	÷ 45	÷ 45
Samlet provenuændring	÷ 40	÷ 125	÷ 140
Heraf kommunerne	÷ 25	÷ 75	÷ 85

Anm.: ÷ = provenutab

I tabel 7 er provenutabet af lovforslaget skønsmæssigt fordelt på de omfattede erhvervsgrupper.

Tabel 7. Provenuvirkning fordelt på erhvervsgrupper. (2000-niveau).

Gruppe	Ændring i forhold til 1. april-1999-regler		
	1999	2000	Årligt fra 2001
Offentligt ansatte:	Ca. mill. kr.		
Særlige grupper:	*)		
Flypersonale	0	0	÷8
Handelsrejsende	0	÷3	÷3
Langturschauffører, udenlandsfart ¹⁾	0	÷35	÷35
Langturschauffører, indenlandsfart	0	÷2	÷2
Turistchauffører, udenlandsfart	0	0	0
Turistchauffører, indenlandsfart	0	0	0
Lønmodtagere i øvrigt:			
Håndværkere m.v. i ind- og udland, eksportmedarbejdere	÷40	÷85	÷92
Samlet provenuændring	÷40	÷125	÷140

Anm.: ÷ = provenutab

*) Der er ikke indregnet virkningen af evt. merudgifter for stat og kommuner af ændrede rejsegodtgørelser mv. til offentligt ansatte.

1) Omfatter både lønmodtagere og selvstændige vognmænd.

Af provenutabet i 1999 skønnes ca. 25 mill. kr. at vedrøre kommuner og amter. Ca. halvdelen heraf skønnes at vedrøre de selvbudgetterende kommuner og amter, hvor ændringen vil påvirke budgetterne i forbindelse med den endelige afregning i 2001. For indkomståret 2000 skønnes den kommunale andel af provenutabet at udgøre ca. 75 mill. kr.

Den foreslåede forhøjelse med 55 kr. pr. rejsedøgn vil kunne medføre tilsvarende forhøjelse af statens satser for time-/dagpenge under tjenesterejser, idet disse, der er fastsat i aftale af 8. marts 1999 mellem Finansministeriet og centralorganisationerne, er koblet til det skattefrie godtgørelsesbeløb i ligningslovens § 9 (§ 9 A i dette forslag).

Forslaget må derfor forventes at få udgiftsmæssige konsekvenser for stat og kommuner.

Der foreligger ikke data for antallet af rejsedøgn i staten, som muliggør en præcis opgørelse heraf.

3.2. Erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser.

Forslaget om ændringer af rejsegodtgørelsesreglerne vil medføre positive økonomiske konsekvenser for både arbejdstagere og arbejdsgivere. De foreslåede økonomiske forbedringer af reglerne vil medføre større incitamenter for lønmodtagere til at påtage sig arbejde uden for normal arbejdsplads og på sigt øge virksomhedernes konkurrenceevne.

Forslaget skønnes tillige at have væsentlige positive erhvervsadministrative konsekvenser, fordi de højere satser og genindførelsen af standardlogigodtgørelsen mindsker behovet for dækning af merudgifter efter regning med en reduceret administrativ belastning til følge for både lønmodtagere og virksomheder.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Gennemførelsen af lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter for Told og Skat på 4,6 mill. kr. i 2000. Udgifterne vedrører edb-udvikling og information.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Der er i forbindelse med forslaget om rejsegodtgørelse foretaget følgende eksterne høringer:

Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Amtsrådsforeningen, BAT-kartellet, Byggeriets Arbejdsgivere, Cabin Union Denmark (CUD), Centralforbundet for Stampsersonel, Dansk Arbejdsgi-

verforening, Dansk El-forbund, Dansk Industri, Dansk Handel og Service, Dansk Metal, Dansk Musiker Forbund (DMF), Dansk Politiforbund, Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF), Den Kristlige Fagbevægelse, Erhvervenes Skatteseekretariat, Erhvervsministeriets Testpanel, Forbundet af Offentligt Ansatte (FOA), Forbundet Træ-, Industri- og Byg, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), HK, Hovedorganisationen af Officerer i Danmark (HOD), Hærens Konstabel- og Korporal Forening, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Kvindeligt Arbejderforbund, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Politiets og Domstolenes Tjenestemandforening, SID, Skattechefforeningen og Skatterevisorforeningen.

Høringssvar og kommentarer hertil er medtaget i lovforslaget efter bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Der er i forbindelse med forslaget om fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer samt uddannelsesydelser foretaget følgende høringer:

Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsministeriet, Blik- og Rørarbejderforbundet, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT-kartellet), Bryggeriarbejderforbundet, By- og Boligministeriet, Centralforbundet for Stambesatpersoner, Danmarks Lærerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Handel og Service, Dansk Indu-

stri, Dansk Jernbaneforbund, Dansk Journalistforbund, Dansk Metal, Dansk Musikerforbund (DMF), Dansk Politiforbund, Dansk Postforbund, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF), Erhvervenes Skatteseekretariat, Erhvervsministeriet, Erhvervsministeriets Testpanel, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Firma-Funktionærerne, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Frederiksberg Kommune (Skattedirektoratet), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gymnasieskolernes Lærerforening (GL), HK, Hærens Konstabel- og Korporalforening, Håndværksrådet, Indenrigsministeriet, Ingeniørforbundet, Justitsministeriet, Justitsministeriet (Lovafdelingen), Kommunernes Landsforening, Den Kristlige Fagbevægelse, Kvindeligt Arbejderforbund, Københavns Kommune (Skatteforvaltningen), Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet (NNF), Realkreditrådet, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, SID, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen, Socialministeriet, Socialpædagogernes Landsforbund, Statsministeriet, Teknisk Landsforbund, Told- og Skattestyrelsen, Undervisningsministeriet, Uddannelsesstyrelsen og Økonomiministeriet.

Høringssvar og kommentarer hertil er medtaget i lovforslaget efter bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	<p>Lovforslaget medfører et samlet merprovenu på ca. 10 mill. kr. i 2000. Den samlede provenuvirkning er sammensat af et provenutab på ca. 125 mill. kr. vedr. skattefrihed for arbejdsgiverbetalte uddannelsesydelser, et provenutab på ca. 125 mill. kr. vedr. forbedringer af rejsegodtgørelsesreglerne og et merprovenu på ca. 260 mill. kr. vedr. fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer.</p> <p>Fra og med 2001 er lovforslaget stort set provenuneutralt.</p> <p>For kommunerne bliver der tale om et merprovenu på ca. 15 mill. kr. i 2000 og stort set provenuneutralitet fra og med 2001.</p> <p>I finansåret 2000 skønnes forslaget at medføre et merprovenu på ca. 80 mill. kr.</p>	<p>Provenutab for indkomståret 1999 på 40 mill. kr. vedrørende forslaget om rejsegodtgørelsesreglerne, heraf 25 mill. kr. for kommunerne.</p>
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Gennemførelsen af lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter for Told og Skat på 4,6 mill. kr. i 2000. Udgifterne vedrører edb-udvikling og information.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Positive erhvervsøkonomiske konsekvenser af forbedringerne af rejsegodtgørelsesreglerne ved forøget incitament til at påtage sig arbejde uden for normal arbejdsplads og øget konkurrenceevne for virksomhederne på sigt.</p> <p>Forslaget om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelser gør det mere attraktivt for den enkelte medarbejder at uddanne sig for arbejdsgiverens regning og medvirker til at styrke virksomhedernes sociale ansvar over for deres medarbejdere.</p> <p>Væsentlig administrativ lettelse ved reduktion af behovet for dækning af merudgifter efter regning som følge af forbedrede rejsegodtgørelsesregler. Herudover skønnes forslaget ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>	Ingen

F. t. l. vedr. ligningsloven m.v.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Væsentlig administrativ lettelse ved reduktion af behovet for dækning af merudgifter ved rejseaktivitet mv. efter regning samt administrativ lettelse ved ikke at skulle holde styr på og selvangive arbejdsgiverbetalte uddannelses-ydelser.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Legater til logi, kost og småfor nødenheder, der er betinget af, at de anvendes til studierejser i udlandet, er efter de nuværende regler skattefrie i det omfang, de medgår til dækning af sædvanlige omkostninger til kost, småfor nødenheder og logi på studiestedet.

Ligningsrådet fastsatte tidligere de omtalte beløb for sædvanlige meromkostninger. Beløbene var fastsat på basis af statens satser for godtgørelsesbeløb for merudgifter til kost og småfor nødenheder ved tjensterejser i udlandet og med tillæg af en tredjedel af det såkaldte hoteldispositionsbeløb. Der var altså tale om at anvende de satser, som statens ansatte også benyttede.

Folketinget vedtog ved lov nr. 133 af 25. februar 1998 at ændre reglerne for modtagere af studierejselegater i ligningslovens § 7 K, stk. 1 og 2, så disse regler også i fremtiden ville ligge tæt op ad de nye regler og satser for skattefrie rejsegodtgørelser.

Ved samme lov vedtoges, at de ændrede regler for skattefrie studierejselegater først skulle træde i kraft den 1. januar 2001, når den nye standardsats for rejsegodtgørelser til kost og småfor nødenheder var fuldt indfasat.

Som en konsekvens af de foreslåede ændringer af rejsegodtgørelsesreglerne i dette lovforslag foreslås det, at reglerne om studierejselegater ændres i overensstemmelse hermed. Således foreslås det, at logisatsen i ligningslovens § 9 A, stk. 2, nr. 4, skal finde tilsvarende anvendelse for modtagere af skattefrie studierejselegater. Desuden foreslås det, at den forhøjede standardsats til kost og småfor nødenheder kun kan anvendes de første 12 måneder på et studiested, samt at der, når kostomkostningerne dokumenteres, ikke sker beskatning af sparet hjemmeforbrug til kost ved modtagelse af skattefrie studierejselegater.

De foreslåede ændringer vedrørende rejsegodtgørelser foreslås at træde i kraft fra og med 1. januar 2000, jf. § 5 i dette lovforslag. Det foreslås derfor, at de ovennævnte regelændringer vedrørende ligningslovens § 7 K træder i kraft fra samme tidspunkt. Satsene til fortæring omfattes i 2000 af aftrappingsordningen, som beskrives under bemærkningerne til § 5.

Legater til dækning af transportudgifter, som er betinget af, at de anvendes til studierejser i udlandet, Færøerne eller Grønland, er fortsat indkomstskattefri for modtageren i det omfang, de medgår til dækning af sædvanlige udgifter til rejse mellem Danmark og studiestedet, ligesom Ligningsrådet fortsat fastsætter beløbet for sædvanlige udgifter til rejsen.

Til nr. 2

Efter forslaget flyttes reglerne for beskatning af fratrædelsesgodtgørelser, jubilæumsgratiale og lignende udbetalinger. De øvrige bestemmelser i ligningslovens § 7 O ændres ikke som følge heraf.

Til nr. 3

Efter forslaget indsættes der en ny bestemmelse i ligningsloven (§ 7 S), der regulerer beskatningen af gaver og gratiale fra den skattepligtiges arbejdsgiver i forbindelse med medarbejderens eller virksomhedens jubilæum.

For jubilæumsgratiale bevares efter forslaget en skattefri bundgrænse (2000: 11.200 kr.). Hvis gratialet overstiger bundgrænsen, bliver det overskydende beløb efter forslaget beskattet som personlig indkomst. Hvis en medarbejder får udbetalt både et personligt jubilæumsgratiale og et gratiale i anledning af en virksomheds jubilæum, gives der kun ét bundfradrag. Det betyder, at hvis f.eks. en medarbejder først får et jubilæumsgratiale på 11.200 kr. udbetalt og senere et gratiale i anledning af en virksomheds jubilæum, vil det sidst udbetalte beløb blive beskattet fuldt ud som personlig indkomst.

Der skal fortsat efter forslaget betales arbejdsmarkedsbidrag og bidrag til særlig pensionsopsparing af

det fulde jubilæumsgratiale dvs. også af de gratialebeløb, der er omfattet af den skattefri bundgrænse.

For jubilæumsgratiale præciseres i forslaget i overensstemmelse med praksis, at der i skattemæssig forstand er tale om et jubilæum, der berettiger til den lempeligere beskatning, når medarbejderen har været ansat i 25, 35 eller et større antal år deleligt med 5.

Derudover begrænses regler for jubilæumsgratiale således, at det kun er medarbejdere, der på jubilæumstidspunktet er ansat på virksomheden, der kan få udbetalt jubilæumsgratiale efter de lempeligere beskatningsregler. Det betyder, at jubilæumsgratiale, der udbetales til ægtefæller eller til medarbejdere, der før jubilæumsdatoen er fratrukket på grund af pensionering eller sygdom, ikke længere kan få udbetalt gratiale, der er omfattet af de lempeligere beskatningsregler.

Efter lovforslaget begrænses de lempelige beskatningsregler for gratiale, der udbetales til medarbejdere i anledning af virksomhedsjubilæer, til alene at omfatte de situationer, hvor der til alle fuldtidsansatte medarbejdere udbetales det samme gratiale. Det betyder, at der er to betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan udbetales et sådant gratiale efter de lempeligere beskatningsregler:

A. Gratialet skal udbetales til samtlige medarbejdere

B. Gratialet skal være af samme beløbsstørrelse for alle fuldtidsansatte medarbejdere

Hvis der til enkelte medarbejdergrupper udbetales et højere beløb end til andre, vil de udbetalte gratiale således fremover fuldt ud skulle beskattes som personlig indkomst uden bundgrænse. Tilsvarende gør sig gældende, hvis virksomheden f.eks. i forbindelse med et jubilæum udbetaler en ekstra månedsløn til alle medarbejdere.

Hvis virksomheden har deltidsansatte medarbejdere, er det endvidere efter lovforslaget en betingelse, at disse medarbejdere modtager et gratialebeløb, der forholdsmæssigt svarer til det beløb, som en fuldtidsansat får udbetalt. Hvis en deltidsansat er ansat i 20 timer om ugen, vil det gratiale i anledning af virksomhedsjubilæet, der skal udbetales til den pågældende medarbejder, være 20/37 af det beløb, der udbetales til den fuldtidsansatte.

Det er medarbejdernes tilknytning til virksomheden på jubilæumsdagen, der er afgørende for, om betingelserne er opfyldte. Samtlige medarbejdere, der er ansatte på jubilæumsdagen, herunder også medarbejdere, der er opsagte eller har opsagt deres stilling, skal være omfattet. Det er også med hensyn til spørgsmålet om ansættelsestiden (fuldstids-/deltidsansat) jubilæumsdagen, der er afgørende.

Til nr. 4

Til stk. 4

Den foreslåede ændring af bestemmelsen er en konsekvens af, at reglerne om skattefri rejsegodtgørelse, herunder de i loven fastsatte standardsatser, flyttes til en selvstændig bestemmelse i ligningslovens § 9 A.

Til stk. 5

Der har længe været et ønske om en mere pædagogisk opbygning af reglerne om skattefri godtgørelser. Der foreslås derfor udarbejdet et system, hvorefter de forskellige godtgørelsestyper holdes adskilt. En ny bestemmelse, § 9 A, indeholder som udgangspunkt alle relevante regler om skattefrie rejsegodtgørelser, § 9 B indeholder alle relevante regler om skattefrie befordringsgodtgørelser og § 31, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, indeholder alle relevante regler om skattefrie godtgørelser i forbindelse med uddannelse betalt af arbejdsgiveren m.v. Det foreslås dog, at ligningslovens § 9, stk. 5, fortsat skal indeholde de overordnede principper om den skattemæssige behandling af omkostningsgodtgørelser, som arbejdsgiveren udbetaler til ansatte m.v.

Således fremgår det fortsat af bestemmelsen, at godtgørelser, der udbetales af arbejdsgiveren for udgifter, som lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, er skattepligtige, medmindre der er tale om de specifikt undtagne godtgørelser omfattet af § 9 A (rejsegodtgørelse), § 9 B (befordringsgodtgørelse) eller § 31 (uddannelsesgodtgørelser). Der er ikke tilsluttet ændringer vedrørende dette punkt i forhold til tidligere. Heller ikke for så vidt angår spørgsmålet om modregning af skattefrie godtgørelser i en forud aftalt bruttoløn. Som hidtil fremgår det derfor, at en skattefri rejse- eller befordringsgodtgørelse, som fragår i en forud aftalt bruttoløn, skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Bestemmelsen er medtaget her, fordi det er et generelt princip for såvel rejse-, befordrings- og uddannelsesgodtgørelser.

Endelig gives der skatteministeren en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kontrollen og administrationen af de skattefrie godtgørelser. For så vidt angår skattefrie befordringsgodtgørelse, fastsættes satserne, herunder de nærmere betingelser for udbetaling heraf, i øjeblikket af Ligningsrådet, jf. senest ved Told- og Skattestyrelsens cirkulære 1999-7 af 1. marts 1999, gældende fra 1. april 1999 til 31. december 1999. Heraf fremgår bl.a. (pkt. 2.3.1), at en skattefri befordringsgodtgørelse, der er udbetalt med et højere beløb end de anførte satser er skattepligtig (hele beløbet). Hvis arbejdsgiveren har indeholdt A-skat, ar-

bejdsmarkedsbidrag og særlige pensionsbidrag af det beløb, der overstiger satserne, er det dog alene dette beløb, der er skattepligtigt.

Det foreslås, at skatteministeren får mulighed for at fastsætte nærmere betingelser på området for skattefrie godtgørelser, herunder fastsætte nærmere retningslinier for opgørelse og afregning af udgifter.

Til stk. 6

Godtgørelse til dækning af udgifter til befordring og hotelophold, som det offentlige udbetaler til lægdommere (nævninger, domsmænd og sagkyndige retsmedlemmer), vidner og personer, der efter indkaldelse har afgivet forklaring til politiet, kunne indtil 1. april 1999 udbetales skattefrit i henhold til de særlige regler og betingelser i statsskattelovens § 5, litra d. Sådanne godtgørelser er efter ophævelsen af § 5, litra d, ikke skattefrie i henhold til det gældende regelsæt.

Det foreslås at genindføre skattefriheden for disse typer af omkostningsgodtgørelser. Skattefriheden omfatter de beløb, som er fastsat i § 3 i bekendtgørelse nr. 712 af 17. november 1987.

Til nr. 5

Som nævnt ovenfor under nr. 4 foreslås det at samle alle relevante bestemmelser og betingelser for udbetaling af skattefrie rejsegodtgørelse i én bestemmelse for at opnå et mere pædagogisk og overskueligt system. Den nærmere opbygning af bestemmelsen er følgende:

Stk. 1 fastsætter rejsebegrebet.

Stk. 2-4 fastsætter de skattefrie standardsatser.

Stk. 5-6 fastsætter de nærmere betingelser for anvendelsen af standardsatserne.

Stk. 7 fastsætter reglerne om fradrag med standardsatserne.

Stk. 1 og 8-10 fastsætter de persongrupper, som er omfattet af regelsættet om skattefrie standardsatser.

Til § 9 A, stk. 1

Af pædagogiske årsager foreslås det at justere formuleringen af rejsebegrebet. Der er imidlertid ikke tilset ændringer i forhold til det hidtidige indhold af rejsebegrebet, som blev indført ved lov nr. 1063 af 12. december 1996, jf. lov nr. 452 af 10. juni 1997.

Den justerede formulering dækker som hidtil over de to situationer, hvori arbejdsgiveren m.v. vil kunne udbetale en skattefri rejsegodtgørelse, dvs.:

1) Når lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

2) Når arbejdsgiveren midlertidigt udsender den pågældende til et andet arbejdssted end lønmodtagerens sædvanlige arbejdssted, og dette medfører, at lønmodtageren ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

Om den nærmere afgrænsning af rejsebegrebet henvises til bemærkningerne til lov nr. 1063 af 12. december 1996 (L 99 1996-97) samt til bemærkningerne til lov nr. 452 af 10. juni 1997 (L 257 1996-97).

Til § 9 A, stk. 2-3

De skattefrie standardsatser foreslås bibeholdt i selve lovteksten.

Satser til kost og småfornödenheder

A. Satsernes størrelse

Det foreslås, at standardsatsen i § 9 A, stk. 2, nr. 1, til kost og småfornödenheder forhøjes til 336 kr. (2000-beløb).

Forhøjelsen er en konsekvens af den i § 1, nr. 10, foreslåede skattefritagelse for sparet hjemmeforbrug til kost, som arbejdsgiveren betaler i forbindelse med tjenesterejser. Det tidligere standardbeløb på 281 kr. (2000-beløb) var fastsat således, at der i beløbet var indregnet et sparet hjemmeforbrug på 55 kr. pr. døgn. Da beskatningen heraf foreslås ophævet, forhøjes standardbeløbet således med 55 kr. pr. døgn.

Beløbet reguleres årligt i overensstemmelse med personskatteovens § 20 og kan fra 2001 forhøjes med 110 kr. (2000-beløb) af Ligningsrådet for lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark.

Standardsatsen kan anvendes af alle persongrupper, der er omfattet af regelsættet i § 9 A. Turistchaufførerne foreslås dog som hidtil at skulle anvende særlige satser. Disse er uændrede og udgør ved rejser med overnatning i udlandet 150 kr. pr. døgn og ved rejser med overnatning i Danmark 75 kr. pr. døgn. Disse satser reguleres fortsat ikke. Til gengæld reduceres disse satser ikke, når turistchauffører modtager fri kost på tjenesterejsten.

Det fremgår af den foreslåede § 9 A, stk. 2, nr. 1-3, at satserne kan udbetalés pr. døgn, hvilket svarer til den gældende formulering i ligningslovens § 9, stk. 5. Dette indebærer, at der først kan udbetales en skattefri godtgørelse til kost og småfornödenheder i forbindelse med rejser, der har en varighed på et døgn og derefter, dvs. på rejser med en varighed på mindst 24 timer, hvilket ligeledes fremgår af § 9 A, stk. 5, 1. pkt. Satserne udbetales pr. døgn, og derefter kan der udbetales en skattefri rejsegodtgørelse for tilsluttende rej-

setimer på 1/24 af den relevante sats for kost og småfor-
nødenheder pr. time.

Har rejsen varet under et døgn, dvs. mindre end 24 timer, må udgifter til kost og logi alternativt dækkes af arbejdsgiveren ved udlæg efter regning eller ved almindeligt lønmodtagerfradrag.

B. Reduktion af satserne

Reglerne om reduktion af satsen for kost og småfor-
nødenheder, når der modtages fri kost, foreslås bibeholdt og med de gældende procentsatser. Således reduceres satsen i § 9 A, stk. 2, nr. 1, med henholdsvis 15, 30 og 30 pct. for modtaget morgenmad, frokost og aftensmad. Modtages der fuld kost, vil der kunne udbetales en skattefri godtgørelse på 25 pct. af satsen til at dække småfornødenheder. I forhold til den nugældende formulering i ligningslovens § 9, stk. 5, er det præciseret i bestemmelsen, at arbejdsgiveren, uanset reduktionen, altid vil kunne udbetale et skattefrit beløb på indtil 25 pct. af satsen til kost og småfor-
nødenheder beregnet for den samlede rejse. Modtages der på en rejse med varighed af 25 timer f.eks. to gange frokost samt morgenmad og aftensmad, vil der skattefrit kunne modtages et beløb på 25 pct. af 350 kr. (25/24 af 336 kr. - 2000-beløb).

Præciseringen sker med henblik på at opnå størst mulig ligestilling mellem ansatte, der rejser på skattefrie godtgørelser og ansatte, der rejser efter regning, og som efter de gældende regler kan få en skattefri godtgørelse på 30 pct. af standardsatsen til fortæring til dækning af småfor-
nødenheder, når der rejses i udlandet. Denne sats foreslås som led i ligestillingen nedsat til 25 pct. samt udvidet, så den også kan anvendes, når der rejses i Danmark.

Logiudgifter

Der foreslås en standardsats til dækning af udokumenterede logiudgifter ved rejser med overnatning i Danmark eller i udlandet på 100 kr. pr. døgn (2000-niveau). Det er en betingelse for at kunne anvende satsen, at rejsen mindst varer 24 timer. Logisatsen reguleres på samme måde som standardsatsen til kost og småfor-
nødenheder i overensstemmelse med personskattelovens § 20. Personer, der har større logiudgifter end 100 kr. pr. døgn, kan i stedet få de dokumenterede logiudgifter dækket efter regning eller foretage et ligningsmæssigt fradrag herfor.

Det foreslås, at logisatsen får virkning fra og med 1. april 1999, hvor den tidligere logisats bortfaldt. Satsen er i 1999 97 kr. pr. døgn.

Det foreslås dog, at logisatsen ikke kan anvendes af ansatte, der i deres hverv medvirker til transport af va-

rer eller personer, gør tjeneste ombord på skibe (herunder fiskefartøjer), arbejder på luftfartøjer, i fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster. Mange ansatte med sådant arbejde overnatter ofte i deres køretøjer, ombord på skibene eller lignende og vil dermed typisk ikke have udgifter til logi. I det omfang disse persongrupper har dokumenterede logiudgifter, kan disse udgifter som hidtil dækkes skattefrit af arbejdsgiveren eller fratrækkes som et ligningsmæssigt fradrag.

Der er med begrebet »gør tjeneste ombord på skibe« ikke tiltænkt nogen ændring af den tidligere praksis vedrørende »påmønstret skibe«. Der er således alene tale om en sproglig justering.

Standardsatsen for kost og småfor-
nødenheder er omfattet af en tidsbegrænsningsregel, som foreslås udvidet til 12 måneder. Det foreslås, at logisatsen i modsætning hertil ikke omfattes af tidsbegrænsningsreglen på 12 måneder. Logisatsen er således kun tidsbegrænset af kravet om, at arbejdsstedet skal være midlertidigt, jf. bestemmelsen i § 9 A, stk. 1.

Som en konsekvens af genindførelsen af logisatsen foreslås det, at der ikke kan foretages afskrivninger i den skattepligtige indkomst for udgifter, der dækkes af satsen til logi. Der kan heller ikke foretages afskrivninger, når udgifterne til logi fradrages med standardsatsen. Dette vil f.eks. gælde for personer, der overnatter i egen campingvogn.

Til § 9 A, stk. 4

Stk. 4 indeholder reglen om skattefrie godtgørelser til småfor-
nødenheder for personer, der rejser efter regning. Efter den nuværende regel, som udelukkende giver adgang til godtgørelser, kan arbejdsgiveren udbetale en skattefri godtgørelse på indtil 30 pct. af satsen for skattefrie rejsegodtgørelse til kost og småfor-
nødenheder, når der rejses efter regning i udlandet. Med ændrede regler ville godtgørelsen i 2000 være 84,30 kr. pr. døgn (30 pct. af 281 kr.), når der ses bort fra af-
trappingsordningen.

Lønmodtagere, som ikke rejser efter regning, kan skattefrit modtage 25 pct. af standardsatsen til at dække småfor-
nødenheder, når der på rejsen modtages fuld kost. Dette gælder, uanset om rejsen foregår i Danmark eller udlandet, og lønmodtageren kan foretage fradrag, i det omfang arbejdsgiveren ikke giver denne godtgørelse.

For at skabe større ligestilling foreslås det, at godtgørelsen til småfor-
nødenheder, når der rejses efter regning, sættes til 25 pct. af satsen til kost og småfor-
nødenheder beregnet for den samlede rejse. Med for-

højelsen af standardsatsen til 336 kr. forbliver godtgørelsesbeløbet stort set det samme, idet godtgørelsen bliver 84 kr. pr. døgn i 2000.

Det foreslås endvidere, at godtgørelsessatsen også skal kunne anvendes, når der rejses efter regning i Danmark.

Det foreslås endvidere, at lønmodtageren, der rejser efter regning, skal kunne foretage et fradrag svarende til godtgørelsessatsen i den skattepligtige indkomst i det omfang, at arbejdsgiveren ikke udbetaler en skattefri godtgørelse.

Det foreslås ligeledes, at godtgørelsen til småfornødenheder, når der rejses efter regning, ligesom alle andre skattefrie godtgørelser skal medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den fragår i en forud aftalt bruttoløn.

Til § 9 A, stk. 5-6

Stk. 5 fastsætter de nærmere betingelser for anvendelse af standardsatserne.

Rejsens tidsmæssige udstrækning

Som nævnt under bemærkningerne til § 9 A, stk. 2-3, finder rejsegodtgørelsesreglerne kun anvendelse, når rejsen varer mindst 24 timer. Der kan således ikke udbetales skattefrie godtgørelser, hvis rejsen ikke mindst varer 24 timer.

Tidsbegrænsning for anvendelse af standardsatserne

I de nuværende regelsæt kan et arbejdssted højst anses for midlertidigt i de første 3 måneder, hvis arbejdsstedet er i Danmark, og de første 6 måneder, hvis arbejdsstedet er i udlandet. Det foreslås, at denne forskel fjernes således, at tidsbegrænsningen er ens, uanset om arbejdsstedet er i udlandet eller i Danmark. Samtidigt forlænges tidsbegrænsningen.

Det foreslås således, at et arbejdssted ved anvendelsen af standardsatserne, bortset fra logisatsen, højst kan anses for midlertidigt i de første 12 måneder. Det foreslås ligeledes, at denne del af lovforslaget får virkning allerede fra 1. april 1999.

Præcisering af Skatteministeriets tidligere tilkendegivelser

Skatteministeriet har tidligere tilkendegivet (gengivet i Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1999, 642), hvornår de nuværende tidsbegrænsningsregler fandt anvendelse, og hvornår de blev afbrudt. Det foreslås, at disse tilkendegivelser præciseres. Tilkendegivelserne kan opdeles i tre afsnit:

1. Arbejdssteder, som flyttes i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelsen.

2. Arbejdsstedsskifte.

3. Arbejdsstedsskifte i forbindelse med tilbagevenden til tidligere, midlertidige arbejdsplads.

I tilkendegivelserne er begrebet »projekt« blevet anvendt. Forståelsen af begrebet »projekt« har betydning for anvendelsen af tidsbegrænsningsreglen på 12 måneder.

Ved projekt forstås den overordnede plan for f.eks. et bestemt bygnings- eller anlægsværk. Heri indgår typisk en række forskellige entrepriser. Disse entrepriser indgår således alle i samme projekt. Et projekt kan være stationært eller kan flyttes i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse. Et eksempel på et stationært projekt kan f.eks. være et stort bygningsværk såsom Odense Banegård Center. Eksempler på projekter, som flyttes i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse, er Storebælt- og Øresundsforbindelsen, hvor enkelte arbejdspladser i projektet dog kan være stationære, f.eks. elementleverandørarbejdspladser.

1. Arbejdssteder, som flyttes i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelsen

Motorvejs-, bro-, jernbane-, gasledningsprojekter samt metroprojektet m.v. er anlægsprojekter, som er kendetegnet ved, at arbejdsstedet faktisk flyttes i takt med færdiggørelsen af den konkrete arbejdsopgave. Det fremgår af lovteksten i nærværende lovforslag, at disse typer af projekter ikke er omfattet af tidsbegrænsningsreglen.

Personer, der arbejder på disse projekter, har en arbejdssituation, der kan sidestilles med den, som eksempelvis langturschaufførerne har. Langturschaufførerne rammes heller ikke af tidsbegrænsningsreglen, da deres arbejdssted hele tiden bevæger sig.

Arbejdsstedet flyttes ikke i takt med udførelsen eller færdiggørelsen, medmindre der er 8 km mellem arbejdsprojektets begyndelses- og slutpunkt. Dog er stationære arbejdspladser inden for projektet, f.eks. elementleverandørarbejdspladser, omfattet af tidsbegrænsningsreglerne.

2. Arbejdsstedsskifte

Ferie, fridage, tjenesterejser samt sygdom vil ikke afbryde 12 måneders reglen.

Når der arbejdes for *samme arbejdsgiver i samme projekt*, tilsiger begrebet »arbejdssted«, at der skal være en vis afstand mellem »pladserne« for, at der er tale om to selvstændige arbejdssteder. Det blev således tilkendegivet, at der skal være 8 km's normal transportvej mellem de to arbejdspladser for samme

arbejdsgiver i samme projekt for, at afstandskriteriet anses for opfyldt.

Det blev endvidere tilkendegivet, at hvis der påbegyndes nyt arbejde for *samme arbejdsgiver i et andet projekt*, må dette betragtes som et nyt arbejdssted.

Endeligt blev det tilkendegivet, at hvis der påbegyndes arbejde for *ny arbejdsgiver*, betragtes dette altid som et nyt arbejdssted, også selvom arbejdet foregår på samme geografiske sted.

Det foreslås, at de ovennævnte tilkendegivelser præciseres således, at et arbejdsstedsskifte anses for foretaget:

- a) når der skiftes til en ny arbejdsplads mindst 8 km ad normal transportvej fra den tidligere arbejdsplads,
- b) når der skiftes til et andet arbejdsprojekt eller
- c) ved arbejdsgiverskifte.

3. Arbejdsstedsskifte i forbindelse med tilbagevenden til tidligere, midlertidige arbejdsplads

Når lønmodtageren afbryder arbejdet på arbejdssted 1 for at påbegynde nyt arbejde på arbejdssted 2, og senere vender tilbage til arbejdssted 1, er det relevant at vurdere, om 12 måneders reglen er afbrudt.

Ferie, fridage, tjenesterejser samt sygdom vil heller ikke her afbryde 12 måneders reglen.

Det blev tilkendegivet, at arbejdsophold på et andet arbejdssted på mere end 28 kalenderdage vil være en afbrydelse af tidsbegrænsningsreglen. Det foreslås, at de 28 kalenderdage (inkl. weekender) ændres til 20 arbejdsdage.

Eksempler:

1. Arbejdsforholdet på arbejdssted 1 vil være afbrudt, hvis den ansatte påbegynder arbejde for ny arbejdsgiver eller på et nyt projekt for samme arbejdsgiver, og dette arbejde har en tidsmæssig udstrækning på mere end 20 arbejdsdage. Hvis den ansatte efter den 20. arbejdsdag vender tilbage til arbejdssted 1, påbegyndes en ny 12 måneders periode.

2. Hvis den ansatte påbegynder arbejde andetsteds (mindst 8 km væk) for samme arbejdsgiver på samme projekt, vil arbejdsforholdet på arbejdssted 1 være afbrudt, hvis arbejdet på arbejdsplads 2 har en tidsmæssig udstrækning på mere end 20 arbejdsdage.

Arbejdes der 20 arbejdsdage og derunder på arbejdssted 2, vil dette således *normalt* medføre, at arbejdsforholdet på arbejdssted 1 reelt ikke anses for afbrudt, hvilket medfører, at perioden på arbejdssted 2 skal medregnes ved beregningen af afbrydelsesreglen i forhold til arbejdssted 1.

Eksempel: En ansat har arbejdet fra 1/4 til 15/5 på arbejdssted 1. Dernæst skiftes der til arbejdssted 2,

hvor der arbejdes i 18 arbejdsdage. Fra og med den 11/6 arbejdes der igen på arbejdssted 1. Da perioden på arbejdssted 2 ikke overskrider 20 arbejdsdage, skal perioden, dvs. 26 kalenderdage, medregnes til perioden på arbejdssted 1.

Der kan dog i visse situationer ske afbrydelse, selvom fraværet er 20 arbejdsdage eller mindre. Dette vil være tilfældet, hvis genoptagelsen af arbejdsforholdet på arbejdssted 1 ikke var påregnelig. Dette kunne eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende medarbejder - efter afleveringsforretning på arbejdsplads 1 og påbegyndelsen af arbejde på arbejdsplads 2 - p.g.a. arbejdsgiverens garantiforpligtigelse bliver sendt tilbage til arbejdsplads 1 for at udføre udbedringsarbejde.

Til § 9 A, stk. 7-10

Lønmodtagere kan ifølge stk. 7, i det omfang rejseudgifterne ikke godtgøres af arbejdsgiveren, fradrage udokumenterede rejseudgifter ved indkomstopgørelsen med standardsatserne i § 9 A, stk. 2-3, eller fradrage de faktiske, dokumenterede udgifter. Hvis der foretages fradrag med de faktiske udgifter til kost, skal fradraget ikke reduceres med værdien af et sparet hjemmeforbrug. Dette er en følge af skattefritagelsen for sparet hjemmeforbrug til kost på tjenesterejser.

Lønmodtagere, der rejser i Danmark eller i udlandet, ved udlæg efter regning, kan i følge bestemmelsen foretage fradrag med indtil 25 pct. af standardsatset til fortæring, i det omfang arbejdsgiveren ikke udbetaler 25 pct. godtgørelsen.

Fradrag for rejseudgifter er omfattet af fradragsbegrænsningen i ligningslovens § 9, stk. 1, hvorefter lønmodtagere kun kan fradrage udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde i det omfang, de samlede udgifter overstiger et grundbeløb på 4.300 kr. (2000-niveau).

Ifølge *stk. 8* kan selvstændigt erhvervsdrivende, der på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted i udlandet ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl, vælge at foretage fradrag med de i § 9 A, stk. 2-3, fastsatte satser i stedet for de faktiske udgifter. Bestemmelsen er en videreførelse fra det nuværende regelsæt.

I *stk. 9* bestemmes det, at reglerne om lønmodtagers skattefrie rejsegodtgørelser finder tilsvarende anvendelse på rejsegodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende. Dette svarer til de nuværende regler med den tilføjelse, at de medlemmer eller medhjælpere, som rejser efter regning, får adgang til skattefrit at modtage en skattefri godtgørelse

på 25 pct. af standardsatsen vedrørende fortæring til småformødenheder.

I stk. 10 angives de grupper, som ikke kan anvende standardsatserne. I de nuværende regler kan standardsatserne ikke anvendes af personer, der har særlige forhold eller andre ordninger, der medfører skattefrihed eller fradrag.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at kun grupper med særlige skatteordninger er udelukket fra at anvende standardreglerne, idet det vurderes, at visse af de grupper, der i dag er udelukket fra anvendelse af standardsatsen, ikke har arbejds- og opholdsforhold, som i væsentlig grad adskiller dem fra de grupper, der i dag kan anvende reglerne.

Det foreslås derfor, at ansatte, der kan anvende:

1. ligningslovens § 9 G (havfradrag til erhvervsfiskere),
 2. ligningslovens § 33 C (DIS-beskatning af sømænd) eller
 3. sømandsfradragloven, eller modtager ydelser efter
 4. § 7, litra r, (udetillæg m.m.),
- ikke kan anvende standardsatserne i § 9 A, stk. 2-4, for rejseudgifter.

Ansatte, som f.eks. gør tjeneste ombord på skibe, men som ikke kan anvende de ovennævnte særlige skatteordninger, vil med lovforslaget kunne anvende standardsatserne i § 9 A, stk. 2-4. Når disse ansatte modtager fri kost, vil der kunne modtages en skattefri godtgørelse på 25 pct. af 336 kr. pr. døgn (2000-beløb). Ansatte, som gør tjeneste ombord på skibe, kan dog ikke anvende logisatsen, jf. § 9 A, stk. 2, nr. 4.

Personer, der aftjener værnepligt, samt frivilligt personel i den periode, der er fastsat som uddannelses-tid, kan efter forslaget fortsat ikke anvende standardsatserne til fradrag.

Til nr. 6

Som led i bestræbelserne på at skabe større lovteknisk overskuelighed foreslås det, at bestemmelserne om erhvervsrnæssig befordring samles i ligningslovens § 9 B. Der er imidlertid ikke tilsigtet ændringer i forhold til det nuværende regelsæt.

Til nr. 7

Den skattepligtige, der modtager undervisning i efteruddannelsesøjemed som led i arbejdet, kan efter gældende lovgivning foretage fradrag for befordringen mellem hjem og arbejdsplads efter ligningslovens § 9 C. Når der er tale om efteruddannelse som led i arbejdet, betragtes uddannelsesstedet i dette tilfælde som en arbejdsplads, jf. Skatteministeriets cirkulære nr. 72 af 17. april 1996, pkt. 17.2.1.2.

Når arbejdsgiverbetalt befordring modtages som led i et ansættelsesforhold eller en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, samt modtages som led i, at den skattepligtige er valgt som medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder kommunalbestyrelser, skal den skattepligtige, hvis denne samtidigt foretager befordringsfradrag efter § 9 C, stk. 1, medregne værdien af fri befordring svarende til fradraget efter § 9 C, stk. 1, ved indkomstopgørelsen for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befordring.

Ifølge den foreslåede § 31, stk. 1, jf. stk. 5, kan også fagforeninger, arbejdsløsheds-kasser og pensionskasser udbetale skattefrie befordringsgodtgørelser for transporten mellem hjem og uddannelsesstedet til deres medlemmer, ligesom personer, der ikke er medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse, kan modtage et skattefrit befordringstilskud fra et arbejdsformidlingskontor.

Udbetaler en fagforening, en arbejdsløsheds-kasse, en pensionskasse eller et arbejdsformidlingskontor en skattefri befordringsgodtgørelse til en beskæftiget lønmodtager på efteruddannelse i henhold til den foreslåede § 31, stk. 5, skal lønmodtageren ikke både kunne få befordringsfradrag efter § 9 C og modtage skattefrie befordringsgodtgørelse for den samme strækning.

Det foreslås derfor, at når fagforeningen, arbejdsløsheds-kassen, pensionskassen eller et arbejdsformidlingskontor udbetaler skattefrie befordringsgodtgørelser efter den foreslåede § 31, stk. 5, skal den skattepligtige, hvis denne samtidig foretager befordringsfradrag efter § 9 C, stk. 1, medregne værdien af fri befordring svarende til fradraget efter § 9 C, stk. 1, ved indkomstopgørelsen for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befordring. Altså på samme måde, som hvis befordringen var betalt af arbejdsgiveren m.fl.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er en konsekvens af flytningen af rejsegodtgørelsesreglerne til ligningslovens § 9 A.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 31 i ligningsloven. Fagforeningers uddannelsesydelser, der er omfattet af ligningslovens § 31, og som udbetales til medlemmerne, skal således ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Til nr. 10

Som tidligere omtalt foreslås der i dette lovforslag en ligestilling med hensyn til beskatning af sparet hjemmeforbrug til kost i forbindelse med tjenesterejser. Der skal således ikke i fremtiden ske beskatning af dette sparede hjemmeforbrug, hverken direkte eller indirekte.

Det foreslås derfor, at værdien af sparet hjemmeforbrug til kost gøres skattefri, når lønmodtageren af arbejdsgiveren modtager fri kost eller får kosten dækket efter regning i forbindelse med, at lønmodtageren er på tjenesterejse. Som bestemmelsen er formuleret, gælder skattefriheden, når der er tale om arbejde på et midlertidigt arbejdssted. Bestemmelsen omfatter således både tjenesterejser med overnatning som tjenesterejser uden overnatning. Det afgørende er, at der arbejdes på et midlertidigt arbejdssted. Dette begreb fortolkes i overensstemmelse med midlertidighedsbegrebet i ligningslovens § 9 A, stk. 1.

Det sparede hjemmeforbrug til kost er således skattefrit, uanset om den fri kost ydes direkte, eller kosten dækkes efterfølgende efter regning.

Som en konsekvens af skattefritagelsen for det sparede hjemmeforbrug til kost foreslås det i § 9 A, stk. 7, 2. pkt., at når lønmodtageren selv afholder sine fortlæningsudgifter på tjenesterejsten og foretager et ligningsmæssigt fradrag for disse, skal der ikke ske reduktion af fradraget med værdien af det sparede hjemmeforbrug. En anden konsekvens er forhøjelsen af standardsatsen til kost og småformødenheder med 55 kr. pr. døgn.

Personer, som arbejder på en fast/varig arbejdsplads og som af arbejdsgiveren modtager fri kost, er ikke omfattet af skattefriheden. Spørgsmålet om beskatningen af sparet hjemmeforbrug vil i sådanne tilfælde afhænge af skattelovgivningens øvrige regler. Er der f.eks. tale om fri kost, som modtages i forbindelse med overarbejde for arbejdsgiveren, kan værdien af det sparede hjemmeforbrug være omfattet af bestemmelsen i ligningslovens § 16, stk. 3, om den skattefri bagatelgrænse.

Til nr. 11

Gaver og godtgørelser fra den skattepligtiges arbejdsgiver skal efter forslaget beskattes som skattepligtig personlig indkomst. Det betyder, at fratrædelsesgodtgørelser og lignende udbetalinger i fremtiden vil blive beskattet på den samme måde som lønindkomst. Der vil således ikke længere kunne spekuleres i at få ydelser fra arbejdsgiveren kategoriseret som fratrædelsesgodtgørelse i stedet for lønindkomst. Ud-

dannelsesydelser, der gives i forbindelse med afskedigelsen, skal til gengæld være skattefrie.

Forslaget betyder således, at der ikke længere er forskel på den skattemæssige behandling af løn og fratrædelsesgodtgørelser.

Det betyder også, at andre ydelser, der udbetales i forbindelse med fratrædelse af en stilling, vil blive beskattet som lønindkomst, da alle ydelser, der udbetales i forbindelse med en medarbejder fratræden, anses for at være fratrædelsesgodtgørelser.

Til nr. 12

Til stk. 1

Den foreslåede § 31, stk. 1, indeholder afgrænsningen af, hvem der skattefrit kan modtage ydelser omfattet af stk. 3 til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser.

Det foreslås, at skattefritagelsesbestemmelsen skal omfatte følgende grupper:

- lønmodtagere, herunder afskedigede medarbejdere ved ophøret af ansættelsesforholdet,
- personer, der som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt modtager personalegoder (konsulenter, revisorer m.v.),
- medlemmer af bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser,
- medlemmer, herunder ledige, der modtager uddannelsesydelser fra deres A-kasse, fagforening eller pensionskasse,
- personer, der modtager ydelser fra et arbejdsformidlingskontor, samt
- elever, der modtager ydelser fra Arbejdsgivernes Elevrefusion.
- lønmodtagere, som modtager tilskud til deltagerbetaling efter lov om støtte til voksenuddannelse.

Den foreslåede bestemmelse indeholder således den persongruppe, som er omfattet af ligningslovens § 16, der er den generelle bestemmelse om beskatning af personalegoder. Derudover foreslås også afskedigede medarbejdere ved ophøret af ansættelsesforholdet og medlemmer af arbejdsløshedsforsikringskasser, fagforeninger eller pensionskasser omfattet af skattefriheden. Endelig foreslås det, at personer, der modtager de omtalte ydelser fra et arbejdsformidlingskontor, samt elever, der modtager de nævnte uddannelsesydelser direkte fra Arbejdsgivernes Elevrefusion, kan modtage ydelserne skattefrit.

For så vidt angår afskedigede medarbejdere er det tilstrækkeligt, at aftalen om ydelser til dækning af ud-

gifter i forbindelse med uddannelsen indgås ved ophøret af ansættelsesforholdet.

Efter bestemmelsen er der skattefrihed for alle typer af arbejdsgiverbetalte uddannelser og kurser. Dog er der ikke skattefrihed for uddannelser eller kurser, der udelukkende har privat karakter for modtageren, jf. nedenfor.

For *uddannelsers* vedkommende indebærer forslaget, at der ikke skal sondres imellem, om den pågældende uddannelse i det konkrete tilfælde er en efteruddannelse eller en grund- eller videreuddannelse. Forslaget omfatter således bl.a. ungdomsuddannelser, f.eks. uddannelser i erhvervsuddannelsesregi (lærlinge- og elevuddannelser), korte, mellemlange og lange videregående uddannelser, f.eks. social- og sundhedshjælperuddannelsen, lærer- og sygeplejeuddannelsen samt lange, videregående uddannelser, der erhverves på universiteter og andre højere uddannelsesinstitutioner. Skattefriheden omfatter også alle typer af efter-/videreuddannelser, som erhverves i tilknytning hertil, f.eks. diplom- og masteruddannelser. Lovforslaget omfatter også ph.d.-uddannelser. Skattefriheden omfatter endvidere også uddannelser, som udbydes i privat regi.

For *kursers* vedkommende, som begrebsmæssigt normalt må betragtes som korterevarende undervisningsforløb, er det ligeledes foreslået, at der kan modtages skattefrie ydelser, jf. stk. 3, til alle typer af kurser. Efter bestemmelsen kan der således modtages skattefrie ydelser til såvel korte som længerevarende kurser, uanset om de udbydes af private eller det offentlige, og uanset hvorledes de i øvrigt finansieres. Bestemmelsen indebærer, at der bl.a. vil være skattefrihed for ydelser, jf. stk. 3, som betales af arbejdsgiveren, A-kassen eller fagforeningen i forbindelse med kurser på f.eks. AMU-centre. Bestemmelsen indebærer også, at der vil være skattefrihed for kurser, som gives til afskedigede medarbejdere, f.eks. i form af ekstern konsulentbistand, der går ud på at hjælpe de pågældende til at finde nyt arbejde.

Til stk. 2

Det er ikke hensigten, at der skal være skattefrihed for ydelser, som udelukkende har et privat formål for modtageren. Det er således hensigten at skabe skattefrihed for uddannelses- eller kursusydelse, som er erhvervsrelateret, og som sådan har et erhvervmæssigt sigte for modtageren. I stk. 2 er det derfor foreslået, at der ikke er skattefrihed for ydelser, som udelukkende har privat karakter for modtageren.

Det er imidlertid tilstrækkeligt, hvis uddannelsen eller kurset bare har en vis erhvervsrelevans for mod-

tageren. Det er ikke en betingelse, at uddannelsen eller kurset har relevans for arbejdet hos den eventuelle arbejdsgiver.

Arbejdsgiverbetalte ydelser til dækning af udgifter i forbindelse med rent hobby-/fritidsbetonede uddannelser/kurser, kortere eller længerevarende ferieophold m.v., vil således ikke være skattefrie efter den foreslåede bestemmelse. Gives sådanne ydelser i familieforhold m.v., vil skattelovgivningens almindelige regler endvidere kunne føre til, at udgiften ikke kan anses for en driftsudgift, således at udgiften ikke er fradragsberettiget (for arbejdsgiveren). Er der tale om selskabsforhold, kan selskabets betaling af en privat ydelse til hovedaktionæren eller dennes familiemedlemmer m.v. blive betragtet som udlodning i henhold til ligningslovens § 16 A.

Til stk. 3-5

Stk. 3 opremser de forskellige ydelser, som foreslås at kunne modtages skattefrit.

Skole- og deltagerbetaling

Udgifter til skole- eller deltagerafgifter er direkte afledt af den enkelte uddannelse og er derfor omfattet af den foreslåede skattefrihed.

For visse typer af uddannelser, f.eks. mekanikeruddannelsen, gælder, at der som et lovpligtigt element i uddannelsen indgår erhvervelsen af det lille kørekort (kørekort til almindelig bil). Det lille kørekort er således en nødvendig del af uddannelsen og kan ikke fravælges af den person, som er under uddannelse, eller af dennes arbejdsgiver. I disse særlige situationer, hvor arbejdsgiveren således i henhold til lov eller bekendtgørelse har pligt til at afholde udgiften til kørekortet for sine medarbejdere, vil udgiften ifølge forslaget være omfattet af skattefriheden.

Lovforslaget giver derimod ikke skattefrihed for ydelser til dækning af udgifter til erhvervelse af det lille kørekort i andre tilfælde, idet udgiften hertil anses for at være af så privat karakter, at der ikke kan ske skattefrie dækning af udgiften. Dette gælder også, selv om kørekortet måtte være nødvendigt ved arbejdets udførelse.

Bog- og materialeudgifter

Der er tale om udgifter, der er direkte afledt af uddannelsen/kurset. Skattefriheden bør derfor også omfatte ydelser af denne karakter.

Med henblik på at undgå, at der dækkes uvedkommende private udgifter under dække af, at der er tale om uddannelsesudgifter, foreslås det, at skattefriheden er betinget af, at udgifterne er relevante for uddan-

nelsen eller kurset. For bogudgifternes vedkommende er udgifter til bøger, som indgår i pensum, relevante.

Logi, kost og småforfødenheder

Efter *stk. 4* foreslås der i et nærmere bestemt omfang skattefrihed for arbejdsgiveren m.v.'s betaling af udgifter til logi, kost og småforfødenheder i forbindelse med et uddannelses- eller kursusophold

Kost og småforfødenheder

a. Udbetaling af skattefri standardgodtgørelse: På samme måde som tilfældet er i forbindelse med ansatte, der er på rejse for arbejdsgiveren, er det foreslået, at der alene skal kunne udbetales en skattefri standardgodtgørelse til fortæring og småforfødenheder i de tilfælde, hvor deltagelsen i uddannelsen eller kurset er forbundet med en overnatning. Der kan således alene modtages skattefrie ydelser til kost og småforfødenheder, når modtageren af ydelsen på grund af afstanden mellem bopæl og uddannelsesstedet eller kursusstedet ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl. Dette overnatningskriterium svarer fuldt ud til kriteriet i den foreslåede bestemmelse i rejsegodtgørelsesreglerne, jf. dette lovforslags § 1, nr. 5, (ligningslovens § 9 A, stk. 1).

De satser, der kan udbetales skattefrit til kost og småforfødenheder, svarer ligeledes beløbsmæssigt til standardsatsen, som foreslås i ligningslovens § 9 A, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 3. For overnatning i forbindelse med uddannelse og kurser vil der således kunne udbetales en skattefri standardsats på 336 kr./døgn (fra år 2000). Satsen, der kan anvendes af alle personer omfattet af § 31, stk. 1, vil således også kunne anvendes af turistchauffører, som deltager i en uddannelse eller et kursus betalt af arbejdsgiveren m.v.

Der er kun adgang til at modtage en skattefri standardgodtgørelse til kost og småforfødenheder i de første 12 måneder af opholdet på studiestedet.

Lønmodtagere og andre, der modtager skattefri godtgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 4, er således i denne henseende ligestillet med ansatte m.v., som modtager en skattefri rejsegodtgørelse efter reglerne i ligningslovens § 9 A i dette lovforslag eller med personer, som modtager skattefrie legater i henhold til ligningslovens § 7 K, jf. dette lovforslags § 1, nr. 1.

Lønmodtagere eller andre, som under et uddannelses- eller kursusophold modtager skattefri godtgørelse efter dette regelsæt, kan ikke samtidig modtage en skattefri rejsegodtgørelse efter den foreslåede § 9 A.

Skattefriheden for godtgørelser bortfalder endvidere i det omfang, udgifterne dækkes af skattefrie legater efter ligningslovens § 7 K, jf. § 7 K, stk. 9, 2. pkt.

b. Dækning ved udlæg efter regning: I stedet for at udbetale en skattefri godtgørelse kan arbejdsgiveren skattefrit dække udgifterne til kost og småforfødenheder efter regning i uddannelses-/kursusperioden. Dækning ved udlæg efter regning vil bl.a. være relevant i de tilfælde, hvor der efter den foreslåede bestemmelse ikke kan udbetales en skattefri godtgørelse, dvs. i forbindelse med kurser og uddannelser, som ikke indebærer en overnatning, eller som er så langvarige, at tidsbegrænsningen for udbetaling af en skattefri godtgørelse er overskredet.

Logi

a. I de tilfælde, hvor den ansatte m.v. på grund af afstanden mellem bopæl og uddannelsesstedet eller kursusstedet ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl, kan arbejdsgiveren m.v. udbetale en skattefri godtgørelse på 100 kr. pr. døgn (2000-beløb) til dækning af udokumenterede logiudgifter. Den skattefri logisats svarer til satsen, som er foreslået i ligningslovens § 9 A, stk. 2, nr. 4, jf. § 9 A, stk. 3. Logisatsen er ikke omfattet af tidsbegrænsningsreglen på 12 måneder, ligesom det er tilfældet for logisatsen i rejsegodtgørelsesreglerne.

b. Dækning ved udlæg efter regning: I stedet for at udbetale en skattefri godtgørelse kan arbejdsgiveren skattefrit dække udgifterne til logi efter regning i uddannelses-/kursusperioden.

Fradrag for udgifter til kost, småforfødenheder og logi

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* giver ikke selvstændig hjemmel til, at ansatte, ledige m.v. kan foretage fradrag for disse udgifter i de tilfælde, hvor udgifterne hertil ikke afholdes af arbejdsgiveren, A-kassen eller fagforeningen m.v.

Stk. 4 skal imidlertid ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i *stk. 6*. Lønmodtagere, bestyrelsesmedlemmer, konsulenter og andre honorarmodtagere, som selv har afholdt udgifterne til kost, småforfødenheder og logi i forbindelse med deltagelse i et kursus eller en uddannelse, kan således indrømmes fradrag for udgifterne hertil, i det omfang de almindelige fradragregler i statsskattelovens § 6, litra a, jf. ligningslovens § 9, stk. 1 (lønmodtagere), giver mulighed herfor. Ledige og andre uden et indtægtsgivende arbejdssted samt personer på grund- og videreuddannelse er derimod afskåret fra at foretage fradrag efter statsskattelovens 6, litra a.

Befordringsgodtgørelser

Efter de nugældende regler i ligningslovens §§ 9 C og D om befordringsfradrag mellem hjem og arbejds-

plads og reglerne i ligningslovens § 9 B om udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse er det en forudsætning for både befodringsfradrag og skattefri godtgørelse, at der er tale om befodrning til en arbejdsplads. Et uddannelsessted betragtes kun som en arbejdsplads, hvis der er tale om undervisning i efteruddannelsesøjemed som et led i arbejdet. Derimod er et sted, hvor den pågældende modtager undervisning som led i en grund- eller videreuddannelse, ikke en arbejdsplads.

Der foreslås ikke ændret i disse regler. Personer, som befodr sig til et uddannelsessted, hvor personen modtager undervisning i efteruddannelsesøjemed som led i arbejdet, kan således fortsat anvende reglerne i §§ 9 B-D.

Efter stk. 5 foreslås det som supplement til disse regler, at der for befodrningen frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl eller arbejdsstedet og uddannelsesstedet eller kursusstedet via den normale transportvej kan udbetales en skattefri befodringsgodtgørelse beregnet på grundlag af satsen, som Ligningsrådet fastsætter efter § 9 C, stk. 1. Satsen er i 1999 på 1,39 kr. pr. km. Reglen kan anvendes såvel af personer på efteruddannelser som af personer på grund- og videreuddannelser. Satsen på 1,39 kr. pr. km i 1999 kan udbetales for det samlede antal kørte km pr. dag mellem sædvanlig bopæl/arbejdssted og et uddannelsessted/kursussted. Der skal således ikke reduceres med 24 km's bundgrænsen i ligningslovens § 9 C eller udbetales en lavere sats for kørsel ud over 100 km pr. dag.

Det foreslås, at hverken den sædvanlige bopæl eller det normale arbejdssted kan anses for at være uddannelses-/kursusstedet. Hvis undervisningen således foregår på en ansats normale arbejdssted, vil der således ikke modtages en skattefri befodringsgodtgørelse efter ligningslovens § 31.

Godtgørelsen kan anvendes ved kørsel i egen bil eller på motorcykel. Også en ægtefælles eller en samlevers bil er at betragte som egen bil. En fri firmabil er derimod ikke egen bil.

Praksis vedrørende udbetaling af godtgørelser for erhvervsmæssige befodringsudgifter finder tilsvarende anvendelse for uddannelsesbefodringsgodtgørelser.

Således er det en forudsætning for, at kørselsgodtgørelse kan udbetales skattefrit, at godtgørelsen udbetales for det faktiske antal kørte km. Det er en betingelse, at arbejdsgiveren m.v. fører kontrol med antallet af kørte km. Er godtgørelse udbetalt skattefrit, uden at betingelserne for skattefrihed er opfyldt, skal godtgørelsen indtægtsføres som personlig indkomst. Overstiger godtgørelsen satsen, skal hele beløbet

medregnes ved opgørelsen af lønmodtagerens personlige indkomst. Sker der en klar opdeling og specificering af, hvad der skal anses som skattefri godtgørelse, og hvad der skal anses som supplerende skattepligtigt løntillæg, skal kun det supplerende løntillæg medregnes i modtagerens skattepligtige indkomst.

Faste f.eks. månedlige beløb, der udbetales uafhængigt af det faktiske antal kørte kilometer, eller beløb, der skal dække inden for særlige afstandszone, kan ikke udbetales som skattefri godtgørelse.

Ved anvendelse af andre transportmidler kan arbejdsgiveren m.v. skattefrit dække dokumenterede udgifter i henhold til originale eksterne bilag.

Det foreslås, at personer på efteruddannelser skal vælge, om de vil anvende lønmodtagerreglerne i §§ 9 B og C eller uddannelsesreglerne i § 31, stk. 1. Har den uddannelsessøgende eller kursisten på efteruddannelse således modtaget befodringsgodtgørelse efter § 9 B til befodrning til én uddannelse eller ét kursus, kan der ikke senere overgå til godtgørelse efter § 31, stk. 5, 1. pkt., til befodrning i forbindelse med samme uddannelse eller kursus. Den uddannelsessøgende eller kursisten kan således *ikke* modtage befodringsgodtgørelse efter § 9 B, stk. 1, litra a, i de første 60 dage og derefter modtage befodringsgodtgørelse efter § 31, stk. 5, 1. pkt., fra og med den 61. dag.

Har den uddannelsessøgende eller kursisten adgang til en af arbejdsgiveren m.v., jf. § 31, stk. 1, betalt befodrning med offentlige eller private transportmidler, medregnes udbetalt godtgørelse efter § 31, stk. 5, 1. pkt., til den skattepligtige indkomst for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befodrning. Arbejdsgiverbetalt befodrning kan eksempelvis være bil til fri rådighed (firmabil), frikort eller frirejse, herunder fri flyrejse, til offentlige eller private transportmidler. Som andre eksempler på denne befodrning kan nævnes fri befodrning i firmabus, fri kørsel i mandskabsvogn eller fællesbefodrning i privat bil, der betales af arbejdsgiveren.

Til stk. 6

Af *stk. 6* fremgår det, at der alene er adgang til at foretage fradrag for de i *stk. 3* nævnte udgifter, i det omfang udgifterne ikke dækkes af arbejdsgiveren m.v., og lovgivningen i øvrigt giver hjemmel til fradrag.

For lønmodtagere, bestyrelsesmedlemmer, konsulenter og andre honorarmodtagere, som selv har afholdt udgifterne til de i *stk. 3* nævnte udgifter, er fradragsmuligheden reguleret bl.a. af statsskattelovens § 6, litra a, jf. ligningslovens § 9, stk. 1 (lønmodtage-

re), ligningslovens § 9, stk. 4, samt ligningslovens § 9 A-C.

Lønmodtagere kan kun fradrage udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger et grundbeløb, som i år 2000 udgør 4.300 kr.

Til nr. 13

Den foreslåede ændring er en konsekvens af flytningen af rejsegodtgørelsesreglerne til ligningslovens § 9 A.

Til § 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 31 i ligningsloven. Arbejdsløshedskassers uddannelsesydelser, der er omfattet af ligningslovens § 31, og som udbetales til medlemmerne, skal således ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Til § 3

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af ny nr. 2 i skattekontrollovens § 7, stk. 1, jf. § 4, nr. 2.

Til nr. 2

Enhver, der i det forudgående år i sin virksomhed har foretaget udbetaling af godtgørelse til dækning af meromkostning til kost og småfor nødenheder, jf. forslagens § 1, nr. 12 (ligningslovens § 31, stk. 3, nr. 3), skal fremover til brug ved skattemyndigheden og skatteberegningen hvert år uden opfordring give oplysning om beløbene til de statslige told- og skattemyndigheder, uanset om beløbene er skattefrie for modtageren.

Tilsvarende skal oplysning fremover gives til de statslige told- og skattemyndigheder om udbetaling af godtgørelse til dækning af udgifter til befordring som nævnt i forslagens § 1, nr. 12 (ligningslovens § 31, stk. 3, nr. 4), uanset om beløbet er skattefrit for modtageren.

Indberetning efter § 7, stk. 1, nr. 2, skal foretages, uanset om godtgørelsen er modtaget i forbindelse med optjening af A-indkomst eller i forbindelse med optjening af B-indkomst som nævnt i § 7 A.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af § 7 S og ophævelse af § 7 O, stk. 1, nr. 2, i ligningsloven.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 5

Den foreslåede tilføjelse er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af § 16 I i ligningsloven, jf. forslagens § 1, nr. 5.

Til § 4

Til nr. 1

Ved lov nr. 133 af 25. februar 1998 vedtog Folketinget i lyset af ændringerne af reglerne for skattefrie godtgørelser ved tjenesterejser at ændre reglerne for modtagere af studierejselegater, så disse regler også i fremtiden ville ligge tæt op ad reglerne og sætterne for skattefrie rejsegodtgørelser.

Ved samme lov vedtoges, at de ændrede regler for skattefrie studierejselegater først skulle træde i kraft den 1. januar 2001. Som en konsekvens af de foreslåede ændringer af rejsegodtgørelsesreglerne foreslås legatreglerne ændret i denne lovs § 1, nr. 1.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Ikrafttrædelse vedrørende rejsegodtgørelser m.v.

Ved lovændringen i juni 1997 indførtes en aftrapning af de gamle satser for rejsegodtgørelser til kost og småfor nødenheder i udlandet. Aftrapningen blev påbegyndt den 1. april 1999 med en nedsættelse på 1/3 af forskellen mellem den gamle sats og 271 kr. Den 1. januar 2000 sker anden del af aftrapningen, hvor den gamle sats nedsættes med yderligere 1/3 af forskellen mellem den gamle sats pr. 31. marts 1999 og 271 kr. Tredje del af aftrapningen sker den 1. januar 2001, hvor sætterne nedsættes til standardsatsen.

Det foreslås, at de satser, der gælder efter aftrapningen den 1. januar 2000, finder anvendelse til og med 31. december 2000 i det omfang, de overstiger den nye regulerede standardsats til kost og småfor nødenheder. Tilsvarende gælder ligningslovens § 7 K.

Det foreslås, at forlængelsen af tidsbegrænsningsreglen til 12 måneder får virkning fra og med 1. april 1999, som er ikrafttrædelsestidspunktet for 3 og 6 månedersreglerne. Virkningen af den gældende tidsbegrænsningsregel ophæves derfor. Godtgørelser, der i perioden 1. april til 31. december 1999 udbetales på trods af tidsbegrænsningerne på henholdsvis 3 og 6 måneder i det nuværende regelsæt, bliver således

skattefrie i det omfang, godtgørelsen opfylder betingelserne for skattefrihed.

Det foreslås ligeledes, at ligningslovens § 9, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, om godtgørelser til vidner og lægdommere, får virkning fra og med 1. april 1999. Godtgørelserne var indtil 1. april 1999 skattefrie efter statsskattelovens § 5, litra d. Forslaget medfører således, at godtgørelser udbetalt i perioden efter 1. april 1999 gøres skattefrie.

Ansatte, der er påmønstret skibe (herunder fiskefartøjer), arbejder i fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster, kan i perioden 1. april 1999 til 31. december 1999 modtage skattefri godtgørelse efter de nuværende regler i ligningslovens § 9, stk. 5-6. Dette gælder dog ikke, hvis de ansatte kan anvende ligningslovens § 9 G, ligningslovens § 33 C eller sømandsfradragloven.

Endelig foreslås det, at logisatsen får virkning fra og med 1. april 1999, hvor den tidligere logisats bortfaldt. Logisatsen vil i 1999 udgøre 97 kr. pr. døgn.

Ikrafttrædelse vedrørende fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer

Lovforslaget får virkning for udbetalinger af fratrædelsesgodtgørelse, jubilæumsgratialer og lignende udbetalinger, der sker i indkomståret 2000 eller senere. Lovforslaget har dog ikke virkning for gaver og godtgørelser fra den skattepligtiges arbejdsgiver, der ydes i forbindelse med en medarbejders fratreden af stilling, såfremt aftalen om fratreden er indgået inden 1. januar 2000.

Ved at der er indgået en aftale om fratreden forstås, at medarbejderen under ansættelsen har indgået en

konkret aftale om fratreden, der medfører, at der udbetales en fratrædelsesgodtgørelse ved fratreden. Det gælder typisk de tilfælde, hvor en virksomhed i forbindelse med omstrukturering tilbyder medarbejderne en fratrædelsesgodtgørelse, hvis de inden et bestemt tidspunkt tilslutter sig ordningen. Overgangsbestemmelsen omfatter sådanne aftaler, hvis de er indgået inden den 1. januar 2000.

Der er derimod ikke tale om, at der er indgået en konkret aftale om fratreden, hvis medarbejderen alene har indgået en ansættelseskontrakt inden lovens ikrafttræden, der ved evt. afskedigelse giver ret til en fratrædelsesgodtgørelse. Der er heller ikke tale om, at der er indgået en sådan aftale, hvis medarbejderen har indgået en ansættelseskontrakt i forbindelse med en åremålsansættelse, der ved udløbet af ansættelsesperioden berettiger til en fratrædelsesgodtgørelse.

Det betyder, at en fratrædelsesgodtgørelse, der er indgået aftale om i 1999, og som indebærer, at en medarbejder fratræder f.eks. i maj 2000, vil blive beskattet efter de nugældende regler i ligningslovens § 7 O, og ikke efter lovforslagets nye regler. Hvis derimod en medarbejder har indgået en ansættelseskontrakt, der udløber i f.eks. februar 2000, og som indebærer, at der udbetales en fratrædelsesgodtgørelse ved fratreden, vil denne godtgørelse således ikke være omfattet af overgangsbestemmelsen.

Hvis aftalen indgås den 1. januar 2000 eller senere, vil pengene efter forslaget blive beskattet efter de nye regler.

Ikrafttrædelse vedrørende uddannelsesydelser

Lovforslaget får virkning for uddannelsesydelser afholdt i indkomståret 2000 eller senere.

Høringssvar og kommentarer hertil vedrørende rejsegodtgørelser m.v.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Advokatsamfundet	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Akademikernes Centralorganisation	Tilslutter sig Hovedorganisationen af Officerer i Danmark's bemærkninger.	Se kommentaren til Hovedorganisationen af Officerer i Danmark's bemærkninger.
Amtsrådsforeningen	Ingen bemærkninger.	
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd	Har ikke afgivet bemærkninger.	
BAT-Kartellet	<p>BAT-kartellet hilser forslaget hjerteligt velkommen. Efter BAT's opfattelse er lovforslaget gennemarbejdet og indeholder en række ændringer, der reducerer administrationen af reglerne væsentligt i forhold til de eksisterende regler. Samtidigt betyder ændringerne, at de rejsende lønmodtagere får mulighed for en retfærdig udgiftsdækning.</p> <p>Herudover har BAT-kartellet enkelte redaktionelle bemærkninger.</p>	
Byggeriets Arbejdsgivere	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Cabin Union Denmark (CUD)	<p>- bemærker, at satserne forhøjes uden, at de dog derved er oppe på beløb, som kan dække de faktiske udgifter, som påføres deres medlemmer i forbindelse med ophold væk fra hjemmet. Således burde grundbeløbene generelt hæves, såvel som den forhøjede sats på 100 kr. pr. døgn udgør et for lille beløb.</p> <p>- har forstået det således, at den gældende overgangsordning for flyvende personel fortsætter uændret.</p> <p>- vil ikke undlade at påpege det u hensigtsmæssige i, at der kun kan udbetales skattefri rejsegodtgørelse, når en rejse varer mindst 24 timer, idet der for deres medlemmer vil være fravær på mindre end 24 timer, hvor overnatning indgår med deraf følgende omkostninger. CUD ser derfor gerne, at loven omfatter rejser med overnatning, og at der kan udbetales 1/24 af den relevante sats pr. time.</p>	<p>Se kommentaren til Dansk Industri.</p> <p>Overgangsordningen frem til 31. december 2000 fortsætter uændret i det omfang, overgangssatserne overstiger 336 kr.</p> <p>Betingelsen om, at en rejse skal have en varighed på mindst 24 timer er kun en præcisering af den gældende lovgivning. Betingelsen er en praktisk foranstaltning, da det herved undgås, at der skal føres kontrol med, at der overnattes. Formodningen er, at alle, som rejser i mindst 24 timer, overnatter.</p>
Centralforbundet for Stampersonel	Har ikke afgivet bemærkninger.	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Dansk Arbejdsgiverforening	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk EI-forbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Industri	<p>Samlet set finder Dansk Industri, at lovforslaget peger i den rigtige retning, men at de foreslåede lempelser ikke løser det problem for danske virksomheder og deres eksportmedarbejdere, som stramningerne i 1996 og 1997 har forårsaget. Den foreslåede forhøjelse af diætsatsen med 55 kr. pr. døgn er for lidt, logisatsen ved overnatning i udlandet bør som hidtil følge statens fastsatte hoteldispositionsbeløb for det pågældende land, og reduktionen af 30 procents-godtgørelsen til en 25 procents-godtgørelse bør som minimum undgås.</p>	<p>Diætsaten er fastsat på baggrund af udgiftsniveauet i Danmark. Dette fastholdes, idet Danmark ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråds rapport er et af de lande, hvor leveomkostningsniveauet er højest. Med forhøjelsen på de 55 kr. pr. døgn vil satsen komme på niveau med f.eks. de tyske forfølgingsats, som endda kun kan anvendes i de første 3 måneder på et midlertidigt arbejdssted.</p> <p>Logisatsen skal dække udgifter til logi for de lønmodtagere, som har svært ved at fremskaffe dokumentation for udgifternes størrelse. Logisatsen skal derimod ikke overkompensere de ansatte. Satsen er fastsat på baggrund af den gamle Ligningsråds sats, som blev reduceret med en trediedel fra og med den 29. dag. Det bør erindres, at dokumenterede logiudgifter fortsat kan dækkes efter regning eller fratrækkes.</p> <p>For så vidt angår nedsættelsen af 30 pct.'s godtgørelsen til en 25 pct.'s godtgørelse, så fastholdes beløbets størrelse næsten. I 2000 er der beløbsmæssigt således tale om en nedsættelse på 30 øre pr. døgn.</p>
Dansk Handel og Service	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Metal	Dansk Metal kan bakke de foreslåede lovinitiativer op og ser med tilfredshed, at ikrafttrædelsestidspunktet for satsen for logi er forslået til den 1. april 1999.	
Dansk Musiker Forbund (DMF)	<p>DMF støtter forlængelsen af perioden med standardsats til 12 måneder.</p> <p>Genindførelsen af en standardsats til logi er velkommen, selvom satsen forekommer for lav.</p>	Se kommentaren til Dansk Industri.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>For så vidt angår den nye standardsats for fortæring og småfornødenheder samt den nye regel om skattefrihed for sparet hjemmeforbrug, kan DMF tilslutte sig dette, men finder, at også disse regler bør have virkning fra og med 1. april 1999.</p> <p>DMF foreslår, at der indføres regler om, at honorarmodtagere har ret til fradrag for udgifter til fortæring og småfornødenheder samt logi efter standardsatserne i lighed med reglerne for lønmodtagere.</p> <p>DMF foreslår tillige, at der indføres regler om, at hvervgivere kan dække udgifter til fortæring og småfornødenheder samt logi efter regning for honorarmodtagere, eller alternativt stille disse nødvendigheder gratis til rådighed i lighed med reglerne for lønmodtagere.</p>	<p>Dette forslag er ikke fulgt.</p> <p>Personer, som skattemæssigt betragtes som honorarmodtagere, kan i praksis være en stor og uhomogen gruppe med forskellige arbejdsvilkår og -omfang. På den baggrund findes det ikke hensigtsmæssigt at foreslå detailregulering vedrørende særlige typer af udgifter. Udgifterne bør vurderes i en bredere sammenhæng, således at den skattemæssige behandling af honorarmodtagernes indtægter og udgifter ses i en helhed.</p>
Dansk Politiforbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
DJØF	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Den Kristelige Fagbevægelse	Støtter lovforslaget.	
Erhvervenes Skatsekretariat	Redaktionelle bemærkninger.	
Erhvervsministeriets Testpanel	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Forbundet af Offentligt Ansatte - FOA	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Forbundet Træ-Industri-Byg	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Foreningen af Registrerede Revisorer	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	FSR har bl.a. gjort opmærksom på, at den foreslåede logisats kunne ansættes til et noget højere beløb uden risiko for overkompensation.	Se kommentaren til Dansk Industri.

F. t. l. vedr. ligningsloven m.v.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>FSR forslår, at alene den del af de udbetalte beløb, der overstiger de skattefrie grænser, skal beskattes for at undgå, at beskatningen af arbejdstagerne afhænger af arbejdsgiverens administration.</p> <p>FSR mener, at 30 pct.'s godtgørelsen ikke dækker småforholdenheder, men derimod udokumenterbare udgifter. Derfor kan 30 pct.'s godtgørelsen og godtgørelsen til dækning af småforholdenheder ikke ligestilles.</p> <p>FSR anfører desuden, at turistchaufførernes sats bør omfattes af reguleringen efter personskattelovens § 20.</p> <p>Selvstændigt erhvervsdrivende bør som led i ligestillingen også kunne anvende standardsatserne ved rejser i Danmark.</p> <p>Herudover har FSR redaktionelle bemærkninger.</p>	<p>Efter reglerne skal en rejse- eller befordringsgodtgørelse medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den er udbetalt med et højere beløb end standardsatserne. Efter praksis sker der dog kun beskatning af det overskydende beløb, hvis arbejdsgiverne ikke har indeholdt A-skat m.v. af det overskydende beløb. Reglerne medfører, at der ikke efterfølgende er mulighed for opsplitning af udbetalte godtgørelsesbeløb i en skattefri del og en skattepligtig del, jf. Østre Landsretsdom (TfS 1994, 495). Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer i denne praksis.</p> <p>Efter Skatteministeriets opfattelse er de udgifter, som er svært dokumenterbare, netop småforholdenhederne, dvs. udgifter såsom telefonudgifter, bus- og togbilletter til nærtransport, samt udgifter til mellemmåltider og bagageopbevaring. Da disse udgifter må være de samme, uanset på hvilken måde rejseudgifterne dækkes, er det derfor rimeligt, at alle på rejse kan få samme skattefri godtgørelse til dækning af disse udgifter.</p> <p>Turistchauffører har normalt hverken udgifter til kost eller logi. Satsen bør derfor ikke reguleres.</p> <p>Den forslåede § 9 A er en lønmodtagerregel med den særegne undtagelse, at selvstændige ved rejser i udlandet kan anvende standardsatserne. En af årsagerne til reglerne om standardsatser er, at lønmodtagere ikke er vant til at føre regnskab med dokumenterede udgifter, hvilket selvstændige dermod er. Undtagelsen mht. de selvstændigt erhvervsdrivende bør derfor ikke udvides.</p>
Frederiksberg Kommune	Ingen bemærkninger.	
Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF	FTF støtter fuldt ud lovforslagets hovedsigte, der går ud på at foretage visse justeringer og præciseringer af reglerne om skattefrie diæter.	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	FTF foreslår dog, at Søværnets sejlene personel får mulighed for at anvende standardsatserne allerede fra 1. april 1999.	Se kommentaren til Hovedorganisationen af Officerer i Danmark's bemærkninger.
HK	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Hovedorganisationen af Officerer i Danmark (HOD)	<p>HOD modtager forslaget med glæde.</p> <p>HOD finder dog, at det er uforståeligt og urimeligt, at personel til sejlene tjeneste i Søværnet i perioden 1. april 1999 til 1. januar 2000 ikke kan anvende standardsatserne.</p>	Forslaget er justeret således, at godtgørelser udbetalt til Søværnets personel m.fl. i den nævnte periode kan modtages skattefrit i det omfang, de ikke overskrider de hidtidige standardsatser i ligningsloven.
Hærens Konstabel- og Korporalforening	Udtaler, at forslaget er positivt. Foreslår dog, at Søværnets sejlene personel får mulighed for at anvende standardsatserne allerede fra 1. april 1999.	Se kommentaren til Hovedorganisationen af Officerer i Danmark's bemærkninger.
Håndværksrådet	<p>Forslaget er et væsentligt skridt i den rigtige retning for at sikre rimelig skattefri rejsegodtgørelse. Håndværksrådet skal derfor støtte forslagets fremsættelse og vedtagelse.</p> <p>Håndværksrådet skal dog understrege, at de forbedringer, der helt klart findes i lovforslaget, ikke bringer rejsegodtgørelsen tilbage på det niveau, som lå forud for lov nr. 1063 af 12. december 1996 og lov nr. 452 af 10. juni 1997. Trods denne nødvendige forbedring af godtgørelsen er der fortsat sket en forringelse de seneste år til skade for service- og byggeeksporten, som Håndværksrådet finder uacceptabel.</p> <p>-Der er stadig en væsentlig forskel på den godtgørelse f.eks. byggearbejdere i Tyskland eller Sverige var berettiget til før 1. april 1999 og den nye standardsats.</p> <p>- Den foreslåede logisats er efter Håndværksrådets opfattelse for lav, idet satsen er lavere end de omkringliggende landes logisatser.</p> <p>- Derudover finder Håndværksrådet ingen rimelig begrundelse for nedsættelsen af 30 pct.'s godtgørelsen til 25 pct.</p>	Se kommentaren til Dansk Industri.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Kommunernes Landsforening	Ingen bemærkninger.	
Kvindeligt Arbejderforbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Købehavns Kommune	Redaktionelle bemærkninger.	
Landsorganisationen i Danmark (LO)	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Ledernes Hovedorganisation	Ledernes Hovedorganisation finder generelt lovforslaget hensigtsmæssigt. Desuden finder de det positivt, at der foreslås gennemført en standardsats til dækning af udo-kumenterede logiudgifter, således at unødigt og besværlig administration i videst muligt omfang undgås.	
Politiets og Domstolenes Tjenestemandforening	Har ikke afgivet bemærkninger.	
SID	<p>Udtaler sin generelle tilfredshed med initiativet.</p> <p>Det påpeges dog, at der med hensyn til logigodtgørelsessatsen er indført en forskelsbehandling, idet ansatte, der i sit hverv transporterer varer eller personer, ikke kan anvende logisatsen. Denne begrænsning mener SID bør fjernes.</p>	<p>Det vurderes, at personer i transporterhvervene ofte overnatter i deres køretøj/fartøj. Personerne vil derfor ofte ikke have logiudgifter, og i det omfang de har logiudgifter, kan disse dækkes efter regning.</p>
Skattechefforeningen	Positiv med hensyn til den tekniske side af forslaget.	

Høringssvar og kommentarer hertil vedrørende fratrædelsesgodtgørelser m.v. og uddannelsesydelser

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Advokatsamfundet	Ingen bemærkninger.	
Akademikernes Centralorganisation	<p><u>Uddannelse</u> Skattefriheden for ydelser betalt af virksomheden i forbindelse med medarbejderens uddannelse er et fornuftigt initiativ.</p> <p>Skattefriheden gælder imidlertid ikke for lange, videregående uddannelser. I den forbindelse gør AC opmærksom på, at netop en lang, videregående uddannelse i mange tilfælde kan være en nødvendighed for, at en afskediget medarbejder igen skal kunne finde plads på arbejdsmarkedet.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u> Skatteretsrådets påståede misbrug af fratrædelsesgodtgørelser finder AC fuldstændigt udokumenterede. Hertil anføres, at</p> <ul style="list-style-type: none"> - for den midaldrene og den ældre del af arbejdsstyrken, der har været beskæftiget hos samme arbejdsgiver i mange år, er en afskedigelse i en alder af 45-55 år fortsat en meget alvorlig begivenhed - fratrædelsesgodtgørelsen er som udgangspunkt hjemlet i funktionærloven. <p>Derudover er der en række andre godtgørelser, der er fastsat ved lov eller kollektive aftaler/overenskomster.</p> <p>Ved afskaffelse af den mildere beskatning vil man forringe værdien af de godtgørelser, der er fastsat under hensyn til de nuværende beskatningsregler. Det vil efter AC's opfattelse være helt uacceptabelt.</p>	<p>Det fremsatte forslag er justeret således, at der efter forslaget er skattefrihed for alle typer af arbejdsgiverbetalte uddannelser og kurser, dvs. også for lange, videregående uddannelser. Der er dog ifølge den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, ikke skattefrihed for uddannelser og kurser, som udelukkende har privat karakter for modtageren.</p> <p>Det fremgår af Skatteretsrådets redegørelse, at det i de senere år er blevet mere almindeligt, at erhvervslivet anvender fratrædelsesgodtgørelser i forbindelse med medarbejderes afgang.</p> <p>Denne vækst skal også ses på baggrund af, at der flere gange i fagtidskrifter m.v. er gjort opmærksom på fordelene for begge parter ved at være opmærksom på reglerne for beskatning af fratrædelsesgodtgørelser ved indgåelse af konkrete ansættelseskontrakter med ledende medarbejdere. Det er efter regeringens opfattelse tegn på, at der foregår et vist utilsigtet misbrug af regelsættet.</p> <p>Der er fortsat behov for, at der udbetales fratrædelsesgodtgørelser, men det bør ikke være skattereglerne, der afgør, om en godtgørelse skal udbetales som engangsbetøb eller som løn i en forlænget opsigelsesperiode. Lovforslaget sikrer denne skattemæssige ligestilling</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>For fratrædelsesgodtgørelser, der udbetales i forbindelse med ophør af åremålsansættelser, finder AC, at lovforslaget giver et unuanceret billede af den gældende praksis afhængig af, om åremålsansættelsen sker i staten eller kommunerne.</p> <p>AC afviser, at der ved de gældende regler for åremålsansættelse i staten og kommunerne er mulighed for at spekulere i skatte-reglerne.</p> <p>AC vurderer, at det vil blive sværere at fastholde det nuværende niveau for fratrædelsesgodtgørelser (netto-beløb), hvis sådanne godtgørelser fremover beskattes som foreslået, da det er tvivlsomt, om der er vilje eller økonomi hos arbejdsgiverne til at hæve erstatningsniveauet tilsvarende. Konsekvensen for de afskedigede vil være en ringere nettogodtgørelse, eller at de må undvære pengene, mens de bliver part i en retssag for måske derigennem at få en rimelig erstatning.</p>	<p>Fratrædelsesgodtgørelser er oprindeligt givet som erstatning for tab af indtægtskilde.</p> <p>Det er ikke i overensstemmelse med denne baggrund for reglerne, at der kan udbetales en skattebegünstiget godtgørelse ved ophør af åremålsansættelsen, selvom den forlænges. Åremålsansættelser anvendes i øvrigt også uden for staten og kommunerne.</p> <p>Det fremgår således reelt af AC's bemærkninger, at udmålingen af fratrædelsesgodtgørelsen til en vis grad afhænger af skatte-reglerne. Udmålingen af fratrædelsesgodtgørelser eller løn i opsigelsesperiode bør ikke afhænge af særlige skattemæssige regler. Derfor skabes der også ved den foreslåede lovændring på dette punkt skattemæssig neutralitet. I den udstrækning godtgørelserne er fastsat under hensyntagen til gældende skatteregler, må det være op til de relevante instanser at foretage tilpasninger.</p>
Amtsrådsforeningen	Ingen bemærkninger.	
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Blik- og Rørarbejderforbundet	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT-kartellet)	<p><u>Uddannelse</u> bifalder de foreslåede ændringer. Forslaget indebærer markant forbedrede vilkår på uddannelsesområdet i forhold til tidligere.</p> <p>BAT-kartellet accepterer, at det ikke er fundet betimeligt at give fradragmulighed for udgifter til privat finansieret uddannelse i almindelighed. I et uddannelsesmæssigt perspektiv er det dog en spændende tanke også at give fradrag for private uddannelsesudgifter.</p>	<p>Lovforslaget tilsigter ikke at ændre på de gældende regler om fradrag. Indførelsen af fradrag på dette område vil bryde med de almindelige principper om fradrag, ligesom de provenumæssige konsekvenser herved må forventes at blive helt uoverstigelige.</p>
Bryggeriarbejderforbundet	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Centralforbundet for Stampsone	Har ikke afgivet bemærkninger.	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Danmarks Lærerforening	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Arbejdsgiverforening (DA)	<p><u>Uddannelse</u> finder denne del af forslaget positiv.</p> <p>For god ordens skyld skal DA præcisere, at man går ud fra, at der tilsvarende bliver fratragt for udgiften for virksomheden.</p> <p>Forslaget medfører, at personer, herunder ledige, kan modtage uddannelsesydelser, herunder transportgodtgørelse, fra deres A-kasse eller fagforening skattefri. DA finder, at skattefriheden på dette felt forudsætter, at der sker en samtidig afstemning af ydelserne i arbejdsformidlingssystemet, således at der ikke finder en overkompensation sted.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelse m.v.</u></p> <p>DA finder ikke, at forslagene om en skærpe af beskatning er hensigtsmæssige eller, at der er baggrund herfor. DA finder, at en øget beskatning vil modvirke de øvrige dele af lovforslaget, der skal skabe rum for udvikling af det sociale engagement fra virksomhedernes side.</p> <p>DA finder, at de foreslåede betingelser for at kunne udbetale lempeligt beskattede gratialer i anledning af virksomhedsjubilæer er et alvorligt indgreb i virksomhedernes ret til at fastsætte løn- og arbejdsvilkår. Det er en ledelsesmæssig opgave at drage grænser for de personalepolitiske redskaber.</p>	<p>Arbejdsgiverne har allerede efter det gældende regelsæt fradrag for uddannelsesydelser til medarbejderne. Der ændres ikke herved.</p> <p>Ydelserne i arbejdsformidlingssystemet henhører under Arbejdsministeriet, som har oplyst, at man som en konsekvens af lovforslaget overvejer ændringer af befordringsgodtgørelsessatserne, som kan udbetales i henhold til bekendtgørelse om en aktiv arbejdsmarkedsindsats.</p> <p>De to elementer i lovforslaget hænger i meget høj grad sammen. De foreslåede ændringer er således udtryk for, at regeringen ønsker at ændre de gældende regler, således at man skattemæssigt præmierer de medarbejdere, der bliver på arbejdsmarkedet, og ikke de medarbejdere, der forlader arbejdsmarkedet. Lovændringen skal således tilskynde virksomhederne til at understøtte, at medarbejdere, der ikke går på pension, kan hjælpes videre til et nyt job, f.eks. gennem opkvalificering. Lovforslaget skal derfor også tilskynde fagforeningerne til at tænke i jobmuligheder og opkvalificering i stedet for at tænke på en kontant sum penge.</p> <p>Ændringerne er ikke noget indgreb i ledelsesretten. Virksomhederne kan fortsat udbetale gratialer til medarbejderne. Den lempelige beskatning gælder dog kun de gratialer, der har samme størrelse.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>De beløb som virksomhederne yder ved en medarbejders fratræden indeholder i høj grad sociale elementer. Godtgørelsesbeløbene, der ofte hviler på lov, overenskomst eller kollektiv aftale, skal bl.a. mildne overgangen til anden stilling og er således en del af afbødeforanstaltningerne, når et arbejdsforhold ophører.</p> <p>DA finder, at i det omfang man fra skattemyndighedernes side må have grundlag for at antage, at der evt. spekuleres i godtgørelsesbeløbene, må man målrette sin indsats på disse tilfælde.</p>	<p>Det er valgt at behandle alle godtgørelser skattemæssigt ens, uanset på hvilket grundlag de udbetales. Dermed gøres regelsættet så enkelt som muligt.</p> <p>Hvis reglerne begrænses til særlige godtgørelser, vil der kunne opstå afgrænsningsproblemer.</p>
Dansk Handel og Service	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Dansk Handel og Service finder, at lovforslaget indeholder en positiv løsning på uddannelsesområdet, herunder også i forhold til afskedigede medarbejdere, hvor det også er positivt, at afskedigede medarbejdere kan tilbydes hjælp til en ny uddannelse uden beskatning.</p> <p>Dansk Handel og Service har endvidere bemærket, at skattefriheden for lediges uddannelsesydelser kan være en udmærket model, men at det må sikres, at konkret skattefrihed for ledige på ét område ikke betyder, at ledige får en overkompensation via arbejdsformidlingssystemet.</p> <p>Dansk Handel og Service har endeligt peget på, at det bør sikres, at der med forslaget ikke sker en skærpelse af beskatningsreglerne for enkelte uddannelser, bl.a. i forbindelse med Cand. merc. aud., som stadig bør være skattefri.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>DHS finder at de foreslåede ændringer vil ramme hårdt og kan medføre, at medarbejdere vil søge kompensation i form af højere godtgørelser. Forslaget vil dermed betyde, at virksomhedernes omkostninger øges.</p>	<p>Se kommentaren til Dansk Arbejdsgiverforening.</p> <p>Det fremsatte lovforslag er justeret således, at der efter forslaget er skattefrihed for ydelser i forbindelse med alle typer af uddannelser og kurser, dvs. også for lange, videregående uddannelser. Der er dog ifølge den foreslåede § 31, stk. 2, ikke skattefrihed for uddannelser, der udelukkende har privat karakter for modtageren.</p> <p>Forslaget hæmmer ikke mobiliteten, men sikrer, at de forskellige ydelser, der betales til medarbejdere beskattes ens, uanset om det drejer sig om løn eller godtgørelsesbeløb.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>DHS finder derfor, at konsekvensen af den foreslåede ændring hæmmer mobiliteten på arbejdsmarkedet.</p> <p>Såfremt der på nogle områder er grund til at antage, at der sker en utilsigtet spekulation i den lempelige beskatning af godtgørelser, bør lovforslaget alene målrettes herimod, i stedet for generelt at ændre beskatningen af fratrædelsesgodtgørelser.</p> <p>DHS finder det afgørende for en god personalepolitik, at den kan tilrettelægges, så individuelle præstationer særligt honoreres. Dette gælder også i form af et jubilæumsgratiale, der skal kunne fastsættes individuelt og differentieret. Forslagets krav om at virksomheden forholdsmæssigt skal udbetale det samme jubilæumsgratiale til både fuldtids- og deltidsansatte medarbejdere, harmonerer dårligt med en sådan målrettet personalepolitik og skal udelades.</p> <p>DHS finder at begrænsningen om, at der gives et bundfradrag for jubilæumsgratiale vil ramme uhensigtsmæssigt, hvis en medarbejder samme år både får udbetalt gratiale i anledning medarbejderens og virksomhedens jubilæum.</p>	<p>Hvis reglerne begrænses til særlige godtgørelser, vil der kunne opstå afgrænsningsproblemer.</p> <p>Forslaget er ikke nogen hindring for, at en virksomhed kan tilrettelægge personalepolitikken således, at individuelle præstationer belønnes. Disse løntillæg bliver dog i alle tilfælde beskattet som almindelige indkomst. Hvis jubilæumsgratiale i anledning af virksomhedsjubilæer også tildeles ud fra sådanne kriterier, er det også naturligt, at de beskattes som almindelig indkomst.</p> <p>Bundgrænsen er en regel, der har til formål at sikre en lempelig beskatning af især de laveste gratiale. Der er derfor ikke grundlag for at indsætte en yderligere begrænsning, hvis der udbetales to gratiale ét år.</p>
Dansk Industri	<p>Henviser indledningsvis til Erhvervenes Skatteseekretariats og Dansk Arbejdsgiverforenings bemærkninger.</p> <p><u>Uddannelse</u></p> <p>Denne del af forslaget imødekommer et længe næret ønske om rimelige beskatningsvilkår for medarbejdere, når arbejdsgiveren betaler til uddannelsen.</p> <p>På samme måde er det positivt, at der ikke længere skal ske beskatning af medarbejdere, der modtager uddannelse og kurser ved fratræden.</p>	Der henvises til kommentarerne til Erhvervenes Skatteseekretariat og Dansk Arbejdsgiverforening.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p><u>Fratrædelsesgodtgørelse m.v.</u></p> <p>DI finder det uforståeligt, at der foreslås en skærpet beskattning af godtgørelser ved fratrædelse.</p> <p>DI savner en tilfredsstillende argumentation for, hvorfor man nu vil tilsidesætte hidtidige hensyn i den nuværende og tidligere lovgivning. Det gælder hensynet til, at engangsbeløb - der har en anden karakter end løbende vederlag og f.eks. kan tænkes at vedrøre en længere forudgående ansættelse - ikke fuldt ud bør tillægges indkomsten i det enkelte år. I modsat fald vil engangsbeløb på grund af progressionen i skattesystemet ofte blive særligt hårdt beskattet.</p> <p>DI finder det ikke generelt velbegrundet at skærpe beskattningen af fratrædelsesgodtgørelser ved at afskaffe 85 pct.'s reglen. Der bør fortsat kompenseres for, at engangsgodtgørelser med det foreliggende forslag ofte vil blive højere marginalbeskattet, end hvis beløbet var fordelt over flere år. Denne kompensation kan f.eks. ske ved fortsat at beregne et nedslag/fradrag i godtgørelsen, eller det kan overvejes at give adgang til skattemæssigt at fordele beløbet over en årrække.</p> <p>DI finder det samtidig meget beklageligt, at det for fratrædelsesgodtgørelser foreslås at afskaffe bundgrænsen på 11.200 kr. (2000). Fradraget fungerer i praksis som en bagatelgrænse, der skattemæssigt friholder mindre godtgørelser, der ofte skal ses som en smidig løsning på en ofte kompliceret fratrædelsessituation. Hvis denne type afbødeforanstaltninger bliver fuld skattepligtige, må det frygtes at medføre unødige komplikationer af sådanne vanskelige sager. DI tager principielt afstand fra forslaget om, at bundfradraget ved jubilæumsgratiale skal forudsætte, at samtlige medarbejdere modtager samme beløb. Bestemmelsen er et alvorligt indgreb i vilkårene for arbejdsgivers ret til at fastsætte løn- og arbejdsvilkår.</p>	<p>Der henvises til de almindelige bemærkninger og Skatteretsrådets redegørelse.</p> <p>En fratrædelsesgodtgørelse minder på mange punkter om en lønudbetaling. Det er mange gange mere eller mindre tilfældigt, om en godtgørelse ved fratræden anses for løn eller fratrædelsesgodtgørelse. Med den foreslåede lovændring skabes der en skattemæssig ligestilling mellem disse ydelser. Ved denne ændring er der derfor ikke behov for særlige nedslags- eller fordelingsregler.</p> <p>For at skabe en reel ligestilling mellem de forskellige former for udbetalinger, der ydes i forbindelse med fratræden, er det også nødvendigt at ophæve den nuværende bundgrænse. Det er i øvrigt regeringens opfattelse, at hvilke typer betalinger, som arbejdstager og arbejdsgiver forhandler sig frem til ved fratræden, ikke bør være afhængige af skattereglerne.</p> <p>Ændringerne er ikke noget indgreb i ledelsesretten. Virksomhederne kan fortsat udbetale gratiale til medarbejderne. Den lempelige beskattning gælder dog kun de gratiale, der har samme størrelse.</p>
Dansk Jernbane-forbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Dansk Journalistforbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Metal	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Musiker Forbund (DMF)	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Grundlæggende mener DMF, at det er et udmærket tiltag at indføre en mulighed for, at arbejdsgiveren kan betale for de ansattes videreuddannelse inden for givne rammer, og også at der i en afskedigelsessituation kan gives en kompensation i form af skattefri betaling af en uddannelse, som kan forbedre den afskedigedes fremtidige jobmuligheder.</p> <p>Denne nye mulighed bør dog suppleres af en betingelse om, at sådanne skattefri ydelser ikke må modregnes i en forud aftalt bruttoløn.</p>	<p>Det følger af de gældende regler i ligningslovens § 9, stk. 5, 6. pkt., at godtgørelsen skal medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den fragår i en forud aftalt bruttoløn. Denne bestemmelse medtages uændret og foreslås også at gælde i forbindelse med uddannelsesgodtgørelser efter § 31, stk. 4 og 5, jf. forslagets § 1, nr. 4.</p>
Dansk Politiforbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Postforbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Socialrådgiverforening	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Sygeplejeråd	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Teknisk Lærerforbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Danmarks Jurist- og Økonomforbund -DJØF	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>kan tilslutte sig denne del af forslaget under henvisning til, at de skattemæssige konsekvenser ikke er hensigtsmæssige, og at det samfundsmæssigt er fornuftigt, at skatteretlige regler gennemføres således, at lønmodtagerne nemmere og hurtigere kan komme videre i et nyt arbejde.</p>	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u> DJØF er ikke enig i, at reglerne for fratrædelsesgodtgørelser ændres som foreslået. Det er DJØF's opfattelse, at de forhold, der ligger til grund for den lempelige beskatning af fratrædelsesgodtgørelser, fortsat er gældende i dag, hvilket taler for, at den lempelige beskatning opretholdes. DJØF finder ikke, at dette synspunkt modsiges i lovforslaget. DJØF finder forslaget unuanceret i forhold til de forskellige former for fratrædelsesgodtgørelser.</p> <p>Bestemmelser i ansættelseskontrakter om fratrædelsesgodtgørelser er ikke efter DJØF's opfattelse udtryk for en omgåelse-situation men snarere udtryk for, at tidligere tiders livslange ansættelse er blevet afløst af et mere fleksibelt arbejdsmarked.</p> <p>DJØF gør opmærksom på, der ikke ydes feriegodtgørelse af en fratrædelsesgodtgørelse. Det betyder, at man får en lige så stor økonomisk fordel ved at aftale et længere opsigelsesvarsel.</p> <p>I de situationer, hvor fratrædelsesgodtgørelse vælges er det for at kunne tiltræde en ny beskæftigelse tidligere.</p> <p>For så vidt angår fratrædelsesgodtgørelse, der udbetales i forbindelse med ophør af åremålsansættelse, finder DJØF, at lovforslaget giver et unuanceret billede.</p>	<p>Skatteretsrådets gennemgang af praksis på området viser, at der er et kraftigt behov for en opstramning. Dette behov skyldes også den ændrede samfundsudvikling på området fra reglerne blev gennemført i slutningen af 50'erne til i dag.</p> <p>For at sikre at lovgivningen på dette område er så enkel og gennemsigtig som mulig, behandles alle former for fratrædelsesgodtgørelser ens.</p> <p>Bestemmelserne i ansættelseskontrakter er også udtryk for, at arbejdstageren ved kontraktindgåelsen ønsker at sikre sig, at godtgørelsesbeløbet ved fratræden er omfattet af lempelige skatteregler.</p> <p>Forslaget betyder, at det ikke er de skattemæssige regler, bortset fra skattefriheden for uddannelsesydelser, der er afgørende for, om man vælger den ene eller anden fratrædelsesordning.</p> <p>Bemærkninger viser, at det ved åremålsansættelse er muligt at bruge de gældende regler på en utilsigtet måde.</p>
Danske Sælgere	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Udtrykker tilfredshed med, at arbejdsgiverens betaling af uddannelse vil blive friholdt for beskatning hos medarbejderen - også i relation til afskedigede medarbejdere.</p>	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p><u>Fratrædelsesgodtgørelse m.v.</u></p> <p>DS finder det besynderligt at skærpe beskatningen af jubilæumsgratualer med, at det ikke er rimeligt at belønne medarbejdere, der ikke er mobile. Der er fortsat behov for medarbejdere med længere anciennitet.</p> <p>DS finder det besynderligt, at reglerne for virksomhedsjubilæer strammes. DS ønsker, at der fortsat bør kunne udbetales gratialebeløb, der afhænger af anciennitet eller lønnens størrelse.</p> <p>DS ønsker iøvrigt de nugældende regler bevaret.</p> <p>DS finder det ikke rimeligt, at det gode som en fratrædelsesgodtgørelse er, skal fejles af bordet med den begrundelse, at reglerne i et vist omfang omgås eller livslang ansættelse er et levn fra fortiden.</p> <p>Det er ikke DS erfaring, at skattesystemet bestemmer størrelsen af godtgørelser. Mange godtgørelser er lovbestemt, og det er mere reglen end undtagelsen, at der udbetales mindre beløb. Da den skærpede beskatning rammer de mindre beløb hårdest, vil mange almindelige lønmodtagere blive ramt urimeligt.</p>	<p>Der henvises til Skatteretsrådets redegørelse og kommentarerne til Foreningen af Registrerede Revisorer.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til DA.</p>
Erhvervenes Skatsekretariat	<p><u>Uddannelse</u> Redaktionelle bemærkninger.</p> <p>Tidsbegrænsningerne i § 31, stk. 4, bør afstemmes med lovforslaget om ændring af rejsegodtgørelsesreglerne, der indeholder en 12 måneders grænse. Det samme gælder m.h.t., at logi kun kan dækkes efter regning.</p> <p>Det forekommer fortsat urimeligt, at skattepligtig firmabil i relation til bortfald af befodringsfradrag sidestilles med skattefri befodrning.</p>	<p>Der er ved det fremsatte lovforslag taget højde herfor, idet de to udkast til lovforslag er sammenlagt til ét lovforslag.</p> <p>Arbejdsgiverbetalt befodrning, som omhandlet i ligningslovens § 9 C, stk. 7, omfatter alle former for betalt befodrning, herunder også betalt befodrning, som beskattes i henhold til ligningslovens § 16, stk. 4.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Endelig bør bestemmelsen, der navnlig drejer sig om den skattemæssige behandling af lønmodtagergoder, vel være en ny § 16 J (eller § 16 E), og ikke § 31.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>Disse ydelser har de sidste 40 år været beskattet noget lavere end almindelig lønindkomst. Baggrunden har været, at der er tale om engangsbeløb, der ligges oven i den sædvanlig indkomst, hvilket under et progressivt system medfører en hårdere beskatning af godtgørelsen. Reglerne må være båret af arbejdsmarkedspolitiske hensyn, der for fratrædelsesgodtgørelser har sammenhæng med de særlige belastninger, der opstår i forbindelse med jobskift, virksomhedslukninger.</p> <p>Disse hensyn gør sig efter Skatsekretariatets opfattelse fortsat gældende og der er derfor ikke grundlag for de foreslåede skærper.</p> <p>De af Skatteretsrådet påpegede afgrænsningsproblemer bør kunne løses ved i loven at foretage en tydeliggørelse af begrebet fratrædelsesgodtgørelser.</p> <p>Opretholdes forslaget om afskaffelse af 85 pct.'s-reglen, finder Sekretariatet, at der bør gennemføres en forenkling, så gratialer omfattet af bundgrænsen tillige fritages for arbejdsmarkedsbidrag og særligt pensionsbidrag.</p> <p>Betingelsen om samme gratialebeløb til samtlige ansatte finder Sekretariatet bør udgå. Der ligger med det opstillede krav ubegrundet bånd på virksomhedernes dispositionsfrihed, og bestemmelsen er i skærende kontrast til de skattemæssige neutralitetshensyn, som regeringen i andre sammenhænge forfægter meget energisk.</p>	<p>Da baggrunden for den foreslåede § 31 skal søges i et incitament til at styrke virksomhedernes sociale ansvar, er skattefrithedsbestemmelsen for uddannelsesydelser placeret i forlængelse af ligningslovens § 30, som omhandler virksomhedernes sociale ansvar i relation til betalt alkoholafvænnning.</p> <p>I løbet af denne 40 årige periode er der gradvist sket en forhøjelse af beskatningen.</p> <p>Der er ikke hensigten at ændre de gældende regler for arbejdsmarkedsbidrag og særligt pensionsbidrag.</p> <p>Virksomhederne kan fortsat udbetale gratialer til medarbejderne. Den lempelige beskatning gælder dog kun de gratialer, der har samme størrelse.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>I bemærkningerne anføres det, at også tingsgaver er omfattet af jubilæumsgratialer. Det bør præciseres, at der skal være tale om omsættelige tingsgaver.</p>	<p>Ifølge de gældende regler er både omsættelige og ikke-omsættelige tingsgaver omfattet af reglerne. Lovforslaget ændrer ikke herved.</p>
Finansrådet	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Finansrådet kan umiddelbart tilslutte sig de foreslåede ændrede regler vedr. uddannelse, herunder at skattefriheden udvides til at omfatte uddannelse, der modtages ved ophør af et ansættelsesforhold.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>Finansrådet står uforstående overfor, at den skattemæssige behandling foreslås ændret. Det er rådets opfattelse, at man hermed griber ind i et overenskomstreguleret område, som bl.a. i Finansektoren er præget af et ønske om at stille medarbejderne bedst muligt.</p> <p>Såfremt baggrunden for lovforslaget er et spørgsmål om, at de hidtidige regler har været anvendt til omgåelse, kunne det i stedet overvejes ligesom for jubilæumsgratialer at indføre krav om ansættelse af en vis varighed.</p>	<p>Der henvises til de almindelige bemærkninger og Skatteretsrådets redegørelse.</p> <p>For at gøre reglerne så enkle som muligt er der foreslået samme regler for alle godtgørelser. En grænse for varigheden af ansættelsen vil kunne komplicere regelsættet.</p>
Finanssektorens Arbejdsgiverforening	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Stor tilfredshed med forslaget.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>FA anser det ikke for ønskeligt eller acceptabelt, at de gældende regler ændres. FA ligger vægt på, at en fratrædelsesgodtgørelse udgør en afbødeforanstaltning, som arbejdsgiveren har pligt til at søge gennemført i forbindelse med afskedigelse.</p> <p>De betragtninger som FA sammen med KL, DA og SALA tidligere har gjort gældende om sammenhængen mellem beskæftigelse af kurser til afskedigede medarbejdere og pligten til at gennemføre afbødeforanstaltninger gør sig tilsvarende gældende for fratrædelsesgodtgørelser. FA finder det derfor uforståeligt, at den ene afbødeforanstaltning skal betale den anden.</p>	<p>Der henvises til bemærkningerne til DA.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>FA finder, at væsentligt ændrede beskatningsregler ikke alene vil påvirke arbejdsgivernes motivation til at yde en frivillig ekstra godtgørelse, men også negativt vil påvirke medarbejdernes incitament til som alternativ til reelle afskedigelser - at søge virksomhedernes »fratrædelseskataloger«.</p> <p>FA bemærker, at de medarbejdere, som frivilligt vælger at søge et »fratrædelseskatalog« typisk ikke er de samme medarbejdere, som ville være blevet afskediget i de tilfælde, hvor der ikke er fornøden tilslutning til »fratrædelseskataloget«, dels at de medarbejdere, der søger »fratrædelseskataloget«, ikke vil påvirke arbejdsløshedssystemet i samme omfang, som de medarbejdere, der alternativt ville skulle afskediges.</p> <p>FA finder det både uønskeligt og uhensigtsmæssigt, at medarbejdere som modtager godtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og lign., rammes af de nye regler.</p> <p>Formålet med lovforslaget kan tilgodeses ved, at de foreslåede ændringer ikke finder anvendelse for godtgørelsesbeløb, der ydes efter funktionærlovens § 2 a, tilsvarende overenskomstregler samt fratrædelsesgodtgørelser, der ydes som led i afbødeforanstaltninger gennemført i forbindelse med kollektive afskedigelser, evt. kombineret med et krav om, at grundlaget for disse sidstnævnte godtgørelser skal være ens for samtlige medarbejdere.</p> <p>Et sådant regelsæt vil på den ene side tilgode behøvet for at hindre, at der »tænkes« i fratrædelsesgodtgørelser, også i relation til de såkaldte »gyldne« håndtryk og i relation til åremålsansættelser, mens forslaget på den anden side vil sikre, at arbejdsgiverne fortsat motiveres til at leve op til deres sociale ansvar, herunder motiveres til at gennemføre så gunstige afbødeforanstaltninger som muligt.</p> <p>FA opfordrer kraftigt til at ændre forslaget i overensstemmelse hermed.</p>	<p>Forslaget medfører, at valg af fratrædelseskatalog, bortset fra uddannelsesydelser, ikke vil blive påvirket af skattereglerne. Det er ikke skattesystemets opgave at gøre det billigere for virksomhederne at afskedige medarbejdere ved, at de ydelser, som arbejdstageren får, beskattes lempeligere end lønindkomst.</p> <p>For at gøre reglerne enkle og gennemsigtige foreslås alle godtgørelser beskattet efter de samme regler.</p> <p>Hvis reglerne ændres som foreslået af FA, vil det være nødvendigt at sondre mellem de forskellige former for godtgørelser, og der vil kunne opstå afgrænsningsproblemer.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>FA har ikke bemærkninger til den ændrede beskatning af godtgørelser efter funktionærlovens § 2 b, ligestillingsloven, foreningsfrihedsloven m.fl.</p> <p>For så vidt angår jubilæumsgratualer foreslår FA ud fra de samme hensyn, som ligger bag bemærkningerne vedr. fratrædelsesgodtgørelser til ældre medarbejdere, at de ændrede regler alene får virkning for virksomhedsjubilæumsgratualer.</p>	<p>Ved at bevare bundgrænsen for jubilæumsgratualer er disse hensyn delvist imødekommet.</p>
Firma-Funktions- ærerne	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>FF bifalder den del af lovforslaget, som vedrører uddannelsesdelen, og som har til formål at understøtte og styrke de uddannelsesmæssige tiltag, som arbejdsgivere stiller til rådighed for medarbejderne.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelse m.v.</u></p> <p>FF bemærker, at formålet med de foreslåede regler synes at være et øget provenu.</p> <p>I de sager, som FF fører for medlemmerne, er der ikke tale om, at der spekuleres i de gældende regler. Der indgås ikke forlig med arbejdsgiverne på medlemmernes vegne på et lavere niveau end man ellers ville have gjort, hvis der var ensartet beskatning.</p> <p>FF kan ikke udelukke, at nogle arbejdsgivere forsøger at konvertere lønkrav til lavere fratrædelsesgodtgørelse. Dette er dog uinteressant for medlemmer af FF. Det skyldes, at skattereglerne betyder, at fratrædelsesgodtgørelse, der træder i stedet for løn, beskattes som løn, og at en A-kasseforsikret lønmodtager ved et for kort opsigelsesvarsel får karantæne.</p> <p>FF har ikke kendskab til, at der skulle have udviklet sig et system, hvorefter medarbejdere ved indgåelse af ansættelseskontrakter sikrer sig en fratrædelsesgodtgørelse.</p>	<p>Lovforslaget sikrer, at det ikke er skattereglerne, der er afgørende for fratrædelsesgodtgørelsernes størrelse. Hvis det heller ikke har betydning i dag vil der formentlig heller ikke være nogen betydning for fremtidige aftaler.</p> <p>Det er bl.a. derfor, der er behov for lovændringerne.</p> <p>Der henvises til Skatteretsrådets redegørelse.</p>

F. t. l. vedr. ligningsloven m.v.

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Det er dog muligt at nogle lønmodtagere, navnlig i højere stillinger har den mulighed. Efter FF's opfattelse, drejer det sig kun om en meget begrænset gruppe.</p> <p>Sammenfattende finder FF ikke, at der er noget grundlag for at ændre de nuværende beskatningsregler. Det er som altovervejende hovedregel ikke frivilligt, når arbejdsgiverne udbetaler fratrædelsesgodtgørelser. Der er ingen medarbejdere, der bliver hverken kortere eller længere på arbejdsmarkedet som følge af de nugældende skatteregler.</p> <p>Vedrørende de ændrede regler for jubilæumsgratialer finder FF, at det eneste formål synes at være øget provenu.</p>	<p>Regeringen finder fortsat, at der på baggrund af bl.a. Skatteretsrådets redegørelse er behov for at ændre reglerne.</p> <p>Opstramningen af reglerne for jubilæumsgratialer sker på baggrund af Skatteretsrådets redegørelse.</p>
Foreningen af Registrerede Revisorer	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Tager afstand fra det element, hvorefter en kursist, der har modtaget befordringsgodtgørelse efter § 9 B til befordring til et kursus, ikke senere kan overgå til godtgørelse efter de foreslåede regler.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>FRR finder det uhensigtsmæssigt, at det for så vidt angår jubilæumsgratiale er en betingelse, at der skal udbetales det samme beløb til alle fuldtidsansatte. FRR finder, at der burde være mulighed for at graduere under hensyntagen til anciennitet, løn og lignende objektive kriterier på samme måde, som der også sker en graduering ved tildeling af medarbejderaktier.</p> <p>FRR finder det uheldigt, at det foreslås, at skatteyderne kun skal have ret til et skattefrit bundfradrag pr. indkomstår. Den medarbejder, der tilfældigvis har 25 års jubilæum samtidig med, at virksomheden fejrer sit 50-års jubilæum, har svært ved at forstå, hvorfor den pågældende skal stilles væsentligt anderledes end den medarbejder, der har jubilæum året efter.</p>	<p>Der sker med lovforslaget ingen indskrænkninger i den gældende 60-dages-regel i ligningslovens § 9 B. Lovforslaget er derimod et supplement til 60-dages-reglen.</p> <p>Efter en afvejning mellem Skatteretsrådets forslag om en fuldstændig afskaffelse af de særlige regler for jubilæumsgratialer og ønsket om fortsat at give en vis skattemæssig lempelse er man kommet frem til, at virksomhedsjubilæer kun skal være omfattet af reglerne, når det er det samme beløb, der udbetales.</p> <p>Bundgrænsen er en regel, der har til formål at sikre en lempelig beskatning af især de laveste gratialer. Der er derfor ikke grundlag for at sætte en yderligere begrænsning, hvis der udbetales to gratialer ét år.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>FSR finder ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at undtage lange, videregående uddannelser, fordi uddannelsessystemet i dag er opdelt i korterevarige kombinationsuddannelser med mulighed for overbygninguddannelser, f.eks. HA efterfulgt af cand. merc. Forslaget vil derfor give anledning til afgrænsningsproblemer. Forslaget vil også kunne give problemer i forhold til revisorkandidatuddannelsen.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>FSR finder for virksomhedsgratiale ikke, at betingelsen for skattefriheden om, at virksomheden beløbmæssigt skal udbetale det samme jubilæumsgratiale til samtlige fuldtidsansatte medarbejdere og forholdsmæssig andel heraf til deltidsansatte medarbejdere, er hensigtsmæssig og bør udgå.</p> <p>FSR bemærker, at jubilæumsgratiale i det private erhvervsliv ofte udbetales som en procentdel af lønnen, ligesom størrelsen af det skattefrie beløb er så beskeden, at betingelsen virker overflødig. Hertil kommer, at den vil give anledning til betydelig fortolkningstvivl. F.eks. skal der tages stilling til, hvornår de pågældende medarbejders arbejdstid skal gøres op, hvis arbejdstiden varierer. Det skal således afgøres, om timetallet på jubilæumsdagen, over hele året eller frem til jubilæumsdagen, der skal danne grundlag for beregningen. Endvidere skal der tages stilling til om kravet om samtlige medarbejdere også omfatter opsagte medarbejdere og løst ansatte, f.eks. foredragsholdere.</p>	<p>Der henvises til bemærkningerne til Akademikernes Centralorganisation.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til Foreningen af Registrerede Revisorer.</p> <p>I bemærkningerne til lovforslaget er tydeliggjort, at den skal være opfyldt for samtlige medarbejdere, der modtager løn for ansættelse i virksomheden på jubilæumsdagen. De skal ligeledes være ansat i et tjenesteforhold, og spørgsmålet om heltids/deltidsansættelse afgørelse af ansættelsesforholdet på jubilæumsdagen.</p>
Forsikring og Pension	Ingen bemærkninger.	
Frederiksberg Kommune	Ingen bemærkninger.	
Funktionærenes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Støtter fuldt ud lovforslagets hovedsigte. Ser det som et positivt led i at øge såvel arbejdsgiveres som lønmodtageres uddannelsesdeltagelse.</p>	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>FTF kan ikke støtte forslaget om en ændret beskatning af fratrædelsesgodtgørelser.</p> <p>FTF og FTF's organisationer har ingen kendskab til, at der inden for disse områder spekuleres i at flytte indkomst fra personlig beskatning til lempelig beskatning.</p> <p>Det er FTF's opfattelse, at skattemyndighederne er meget opmærksomme på, at en fratrædelsesgodtgørelse først kan beskattes efter ligningslovens § 7 O, når der er foretaget sædvanlig beskatning af løn i opsigelsesperioden. A-kasserne er også opmærksomme på, at der først udbetales dagpenge, når man har modtaget løn i sædvanlig opsigelsesperiode.</p> <p>Gennemførelse af forslaget vil udhule en ydelse, som anvendes med et socialt sigte for den enkelte medarbejder, der afskediges, og muligvis i en periode er uden beskæftigelse.</p> <p>Med hensyn til åremålsansættelse oplyses, at der i hvert fald på det statslige område ikke udbetales fratrædelsesgodtgørelse, førend ansættelsen rent faktisk udløber, uanset om den rent faktisk udløber som aftalt, eller den forlænges undervejs.</p> <p>Med hensyn til regeringens holdning om, at skattesystemet skal være neutralt i forhold til en virksomheds beslutning om afskedigelse, er det FTF's holdning, at forslaget netop ikke er neutralt, fordi det mindsker værdien af fratrædelsesgodtgørelsen. Dermed bliver afskedigelsessituationen endnu vanskeligere for såvel den ansatte som for virksomheden, og en afskaffelse af den særlige beskatning må derfor formodes at ville udløse et yderligere lønpres som kompensation.</p>	<p>Der henvises til kommentarerne til AC og DJØF.</p> <p>FTF's neutralitetsbegreb knytter sig til virkningen af ændringer af gældende regler og ikke til, hvorledes de gældende regler påvirker skatteyderens adfærd.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Det er ikke FTF's opfattelse, at de nuværende regler skulle modvirke bestræbelserne på at gøre det mere attraktivt for de ældre at blive på arbejdsmarkedet. Fratrædelsesgodtgørelser anvendes yderst sjældent i forbindelse med aldersbetinget fratræden. FTF har svært ved at tro, at beskatningen har en afgørende betydning for den enkeltes valg af tidspunkt for fratræden</p>	<p>Aftaler om frivillig fratræden, hvortil der knytter sig en godtgørelse, vælges formentlig især af medarbejdere, der nærmer sig efterløn eller pensionsalderen. Derved kan sådanne ordninger påvirke medarbejderes beslutning om fratræden fra arbejdsmarkedet.</p>
<p>Gymnasieskolenes Lærereforning (GL)</p>	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Opfordrer til, at der også gives skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til lange, videregående uddannelser.</p> <p>GL bifalder i øvrigt skattefriheden.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelse m.v.</u></p> <p>Selvom arbejdsmarkedet generelt set er blevet mere mobilt, er det GL's holdning, at der fortsat er grund til at belønne medarbejdere, der bliver på samme arbejdsplads i en længere årrække. Gaver og gratialer fra arbejdsgiveren i anledning af den ansattes jubilæum bør derfor ikke beskattes fuldt ud som personlig indkomst men bør fortsat høre under ligningslovens § 7 O, stk. 3.</p>	<p>Der henvises til kommentaren til Akademikernes Centralorganisation.</p> <p>De hensyn, som GL nævner, ligger bl.a. bag ved regeringens ønske om at bevare en bundgrænse ved beskatning af jubilæumsgratialer.</p>
<p>HK Danmark</p>	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Forslagets udformning gør det alene op til arbejdsgiverne, om man ønsker at gøre brug af denne skattebegunstigelse. Der mangler en sikring af, at lønmodtageren kan nyde gavn af denne begunstigelse. Det kunne f.eks. tænkes, at fratrædende medarbejdere kunne konvertere fratrædelsesgodtgørelsen helt eller delvist til et uddannelsesfradrag.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>HK finder det beklageligt, at godtgørelsesbeløb, der udspringer af eller er fastsat i henhold til lov eller overenskomst også omfattes af de nye regler. HK opfordrer derfor til, at de nævnte beløb gøres til en undtagelse fra reglerne.</p>	<p>Med lovforslaget er det tilsigtet at skabe nogle rammer, som skal støtte virksomhedernes sociale ansvar inden for uddannelsesområdet. De nærmere udmøntninger inden for disse rammer må fastlægges af arbejdsmarkedets parter.</p> <p>Forslaget medfører, at alle godtgørelser - også de lovpligtige - fremtidigt beskattes som almindelig indkomst. Regeringen ønsker ikke at komplicere lovforslaget ved at lave særregler for lovpligtige godtgørelser.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	HK gør opmærksom på, at den meget store gruppe af lønmodtagere, der arbejder på små og mellemstore virksomheder, sjældent vil få mere, end hvad funktionærloven og en erstatning for usaglig opsigelse vil give.	
Hærens Konstabel- og Korporalforening	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Forbundet forudsætter, at VUC er omfattet, men anser det for betænkeligt, at de videregående uddannelser ikke omfattes. Tilkendegiver en støtte til forslaget som helhed.</p>	Der henvises til kommentaren til Akademiernes Centralorganisation.
Håndværksrådet	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Det har i gennem lang tid været opfattet som et negativt incitament til at påbegynde en erhvervsuddannelse, at elevernes transportgodtgørelse har været skattepligtig. Lovforslaget er derfor et særdeles positivt signal til unge, der overvejer at påbegynde en erhvervsuddannelse.</p> <p>Håndværksrådet har ikke bemærkninger til de øvrige dele.</p>	
Ingeniørforbundet	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Kommunernes Landsforening	<p>Redaktionelle bemærkninger.</p> <p><u>Uddannelse</u></p> <p>Stor tilfredshed med forslaget.</p> <p>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</p> <p>Der henvises til FA's bemærkninger.</p>	Der henvises til kommentarerne til FA.
Den Kristlige Fagbevægelse	<p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>KF vender sig mod forslaget, da det er urimeligt at stramme skatteskruen en tand mere, når det gælder udbetaling af fratrædelsesgodtgørelser.</p>	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Forslaget rammer også almindelige lønmodtagere som f.eks. kassedamer, der bliver afskediget efter 20 års ansættelse, og som har krav på fratrædelsesgodtgørelse. Med en fratrædelsesgodtgørelse på 50.000 kr. (svarende til 3 måneders løn) vil der skulle betales over 9.000 kr. mere i skat. Det finder KF urimelig.</p> <p>En konsekvens af forslaget er, at domstolene vil blive yderligere belastet af ansættelsesretlige sager. Det hænger sammen med, at de nuværende beskatningsregler fremmer muligheden for at finde forligsmæssige løsninger, da godtgørelsen beskattes lempeligt.</p> <p>Kristlig Fagforening ønsker de nuværende regler fastholdt. En alternativ mulighed er at lade godtgørelsesbeløb på mere end 100.000 kr. beskattes som personlig indkomst.</p>	<p>Lovforslaget medfører, at alle udbetalte godtgørelser ved fratræden beskattes som lønindkomst. Det rammer også f.eks. kassedamer. En forudsætning for, at der f.eks. kan udbetales 3 måneders løn i godtgørelse efter funktionærlovens § 2a til en kassedame er, at hun har været ansat mindst 18 år i den pågældende dagligvarevirksomhed. Med gennemstrømningen af arbejdskraft i denne type af virksomheder hører det nok til de absolutte undtagelser, at en kassedame er ansat så længe i virksomheden.</p> <p>Der henvises til kommentar til DA.</p> <p>Forslaget om, at fratrædelsesgodtgørelser uanset beløbstørrelse beskattes som løn, er fastholdt.</p>
Kvindeligt Arbejderforbund	Har ikke afgivet udtalelse.	
Købehavns Kommune	Redaktionelle bemærkninger.	
Landsorganisationen i Danmark (LO)	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>LO hilser de foreslåede ændringer velkommen, som bl.a. i forhold til de afskedigede medarbejdere kan være med til at stimulere virksomhedernes sociale ansvar.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>LO har forståelse for, at de foreslåede ændringer giver et mere ensartet og enkelt skattesystem, hvilket er i overensstemmelse med den hidtidige reformering af indkomstskattesystemet.</p>	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>For så vidt angår fratrædelsesgodtgørelser frygter LO, at konsekvenserne bliver lave- re udbetalte, godtgørelser for LO's med- lemsgrupper. Det vil bl.a. ramme usagligt afskedigede personer - herunder kvinder, der afskediges som følge af graviditet m.v. Det skyldes, at der ikke kan forventes fuld overvæltning af den skærpede beskatning på bruttobeløbene.</p> <p>For at imødegå de negative virkninger for de i forvejen svage grupper foreslår LO, at reglerne for fratrædelsesgodtgørelser føl- ger lovforslagets regler for jubilæumsgra- tialer, hvor bundfradraget bibeholdes.</p> <p>LO finder desuden, at det af lovforslagets bemærkninger bør fremgå, at det forventes, at godtgørelser, der fastsættes som led i det fagretlige system eller i det almindelige retssystem, hæves således, at den kompen- sation, som lønmodtagerne opnår efter skat, er upåvirket af lovforslagene. En så- dan hensigtserklæring har til formål at sik- re, at stramningen af skattereglerne over- væltet fuldt ud i de bruttogodtgørelser, der fastsættes via retssystemet.</p> <p>LO opfordrer desuden til, at der sker en ef- terfølgende revision af relevante love, som fastsætter størrelsen af fratrædelsesgodtgø- relser, således at lønmodtagerne ikke stil- les ringere som følge af ændret skattelov- givning.</p>	<p>Reglerne om beskatning af fratrædelses- godtgørelser er efter forslaget gjort så en- kelte og gennemsigtige som muligt. Det fastholdes derfor, at alle godtgørelser ved fratræden, bortset fra uddannelsesstøtte, beskattes som lønindkomst.</p> <p>Der henvises til kommentarer til Dansk In- dustri</p> <p>Det er i bemærkningerne til lovforslaget præciseret, at i den udstrækning, hvor fra- trædelsesgodtgørelsen kan være fastsat un- der hensyn til de gældende skatteregler, må det være op til de relevante instanser og parter at gennemføre tilpasninger i lyset af, at beløbene fremover beskattes normalt.</p>
Ledernes Hoved- organisation	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Ledernes Hovedorganisation finder forslaget i tråd med de bestræbelser, der finder sted for at give bedre muligheder for ud- dannelse til den danske arbejdsstyrke. Det bifaldes derfor, at arbejdsgiverens dækning af udgifter afholdt i forbindelse med ud- dannelse og kurser ikke skal indgå som en del af den skattepligtige indkomst.</p> <p>LH mener dog ikke, at det vil være en for- enkling at undtage nogle former for uddan- nelser.</p>	<p>Der henvises til kommentaren til Akademi- kernes Centralorganisation.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>Vedrørende beskatning af jubilæumsgratiale finder LH det uhensigtsmæssigt, at virksomheder ikke har mulighed for i særlig grad at tilgodese medarbejdere, der gennem et langt arbejdsliv har medvirket til virksomhedens resultater. En ophævelse af muligheden for at udbetale gratiale efter anciennitet eller løn vil betyde en begrænsning af den ledelsesret, der er fundamentet for virksomhedsdrift i Danmark.</p> <p>LH finder det besynderligt, at myndighedernes vanskeligheder med at føre kontrol med virksomhedernes alder fører til et forslag om begrænsning af mulighederne for at differentiere gratiale til medarbejdere.</p> <p>LH understreger, at differentierede jubilæumsgratiale ikke påvirker det skattemæssige provenu, da beløb over bundgrænsen allerede beskattes som personlig indkomst. Jubilæumsgratiale medvirker således ikke til skatteunddragelse. LH skal i stedet opfordre til, at der fastsættes regler for, hvornår jubilæumsgratiale kan udbetales og sikre den nødvendige kontrol heraf.</p> <p>LH gør opmærksom på, at en fratrædelsesgodtgørelse for mange ledere vil være en del af den indgåede ansættelseskontrakt. En ændret beskatning af fratrædelsesgodtgørelser må ligestilles med et indgreb i allerede indgåede ansættelseskontrakter</p> <p>LH betragter ændringen i beskatningen af fratrædelsesgodtgørelser som en forringelse af såvel eksisterende overenskomstaftaler (f.eks. lederaftalen) som funktionærloven.</p> <p>LH finder det usagligt at argumentere for ændringen med, at der er blevet mere fleksibilitet på arbejdsmarkedet.</p>	<p>Hvis jubilæumsgratiale i anledning af virksomhedsjubilæer udmåles individuelt i forhold til den enkeltes indsats i virksomheden, er det mest rimeligt, at disse gratiale beskattes som almindelig indkomst og ikke efter en lempeligere sats.</p> <p>Der henvises til kommentar til Foreningen af Registrerede Revisorer.</p> <p>Lovforslaget er ikke noget indgreb i allerede indgåede ansættelsesaftaler, da der ved indgåelse af ansættelsesaftaler ikke kan tages højde for, at skattereglerne ikke ændres.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til DJØF og AC.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>LH finder det urimeligt, at personer, der i forvejen befinder sig i vanskelige situationer i forbindelse med ophør af et ansættelsesforhold får forringet deres vilkår yderligere gennem en hårdere beskattning af fratrædelsesgodtgørelsen.</p> <p>LH savner dokumentation for, at de nuværende beskatningsregler misbruges ved indgåelse af ansættelseskontrakter. LH mener ikke, at der finder en omgåelse af beskatningsreglerne sted. Ønsker man at ændre på de nuværende regler ud fra en begrundelse om omgåelse af reglerne, bør en evt. ændring først finde sted efter en tilbundsående undersøgelse af, om der spekuleres i de gældende regler.</p> <p>På den baggrund mener LH, at der fortsat skal være mulighed for at udbetale fratrædelsesgodtgørelser efter de gældende regler.</p>	<p>Den ønskede undersøgelse af anvendelsen af de gældende skatteregler findes i Skatteretsrådet redegørelse.</p>
<p>Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet (NNF)</p>	<p><u>Uddannelse</u> NNF kan støtte denne del af forslaget, som vil løse mange af de problemer, NNF har oplevet, både hvad angår unge under erhvervsuddannelser, og hvad angår de medlemmer, der i forbindelse med større virksomhedslukninger skal finde nye placeringer på arbejdsmarkedet.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u> NNF kan ikke støtte denne del. Fratrædelsesgodtgørelser udgør et vigtigt instrument til en hensigtsmæssig gennemførelse af de ofte omfattende og voldsomme strukturændringer, der opleves inden for branchen. NNF kan derfor alene støtte afskaffelsen af 85 pct.'s-reglen, og anbefaler, at man bevarer et skattefrit bundfradrag.</p> <p>NNF finder i lighed hermed ligeledes afskaffelsen af 85 pct.'s-reglen for beskattning af jubilæumsgratualer hensigtsmæssig, ligesom NNF støtter bevarelsen af et bundfradrag for sådanne ydelser.</p>	<p>Der henvises til kommentar til Dansk Industri.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Realkreditrådet	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Har med tilfredshed noteret denne del af forslaget.</p>	
Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening (SALA)	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>kan støtte den foreslåede regel, som i højere grad gør det muligt og ønskeligt for virksomheder og medarbejdere at etablere nødvendige og brugbare uddannelsesforløb, herunder i forbindelse med fratræden.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>SALA kan derimod ikke støtte de foreslåede ændringer af ligningslovens §§ 7 S og 16 H, som ikke tager højde for de særlige forhold for medarbejdere og virksomheder ved jubilæer og i forbindelse med fratræden. SALA finder ikke, at et ønske om at etablere et større skatteprovenu kan begrunde, at man ændrer disse regler.</p> <p>Navnlig finder SALA ikke, at der er en rimelig begrundelse for at fritage uddannelse i forbindelse med fratræden for skattepligt, mens man lader godtgørelser i forbindelse med fratræden være skattepligtig. De to begrundelser bør således begge fritages for indkomstbeskatning.</p>	Der henvises til kommentaren til DA.
Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Forbundet er af den opfattelse, at i samtlige tilfælde, hvor arbejdsgiveren betaler løn under uddannelsesforløbet, bør uddannelsesstedet være at betragte som den pågældende skatteydere arbejdsplads. Konsekvensen af en sådan ændring ville være, at den pågældende skatteyder får mulighed for at foretage fradrag for transporten mellem hjem og arbejde i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke yder godtgørelse efter den foreslåede § 31, stk. 5. På samme måde ville der kunne opnås fradrag for meromkostninger til kost m.v. i det omfang, arbejdsgiveren ikke dækker omkostningerne.</p>	Der henvises til kommentaren vedrørende BAT-kartellet
Skattechefforeningen	Redaktionelle bemærkninger.	

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Der ønskes en skematisk opstilling over regelsættet vedr. uddannelsesgodtgørelser.</p> <p><u>Fratrædelsesgodtgørelser m.v.</u></p> <p>Forslaget bestemmer, at gaver og gratialer skal være ensartede. Det bør tydeliggøres, om den medarbejder, der nystarter i virksomheden på dennes jubilæumsdag, skal have samme beløb som virksomhedens øvrige ansatte. Således som forslaget er sammensat er det tilfældet. Man kunne måske indsætte en regel om en vis ansættelsesperiode.</p> <p>Ifølge bemærkningerne er tingsgaver omfattet af reglerne. Værdien er prisen i handel og vandel. Skattechefforeningen gør opmærksom på, at det er en afvigelse i forhold til retspraksis vedr. frynsegodebeskatning, hvor fremstillingspris bruges. Samme regelsæt foreslås anvendt i jubilæums-situationen.</p>	<p>Det fremsatte lovforslag er indarbejdet med et sådant skema.</p> <p>Dette er tydeliggjort i bemærkningerne.</p> <p>Hovedreglen vedrørende beskatning af frynsegoder er, at værdien fastsættes til markedsprisen.</p>
Skatterevisorfor- eningen	<p><u>Uddannelse</u></p> <p>Tidsbegrænsningen i den foreslåede § 31, stk. 4, vedr. diætstandardsatser bør ændres til 12 måneder på linie med lovforslaget om rejsegodtgørelser.</p>	<p>Der er ved det fremsatte lovforslag taget højde herfor, idet de to udkast er sammenlagt til et lovforslag.</p>
Socialpædagoger- nes Landsforbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Teknisk Landsfor- bund	Har ikke afgivet bemærkninger.	

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 7 K. Legater, som er betinget af, at de anvendes til studierejser i udlandet, Færøerne eller Grønland, er indkomstskattefri for modtageren, i det omfang de medgår til dækning af sædvanlige udgifter til rejse mellem Danmark og studiestedet. Legater bortset fra stipendium og legater m.v. efter stk. 3 og 4, som er betinget af, at de anvendes til studierejser i udlandet, Færøerne eller Grønland, er indkomstskattefri for modtageren, i det omfang de medgår til dækning af sædvanlige meromkostninger ved opholdet på studiestedet.

Stk. 2. Ligningsrådet fastsætter de i stk. 1 omtalte beløb for sædvanlige udgifter til rejse og beløb for sædvanlige meromkostninger ved opholdet på studiestedet.

§ 7 O. Skattepligtige personer skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne følgende indkomster efter reglerne i stk. 2:

Lovforslaget

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 754 af 28. september 1999, som ændret ved lov nr. 386 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1. § 7 K, stk. 1 og 2, affattes således:

»Legater, som er betinget af, at de anvendes til studierejser i udlandet, Færøerne eller Grønland, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen for modtageren i det omfang, de medgår til dækning af sædvanlige udgifter til rejse mellem Danmark og studiestedet. Legater bortset fra stipendium og legater m.v. efter stk. 3 og 4, som er betinget af, at de anvendes til studierejser i udlandet, Færøerne eller Grønland, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen for modtageren i det omfang, de medgår til dækning af sædvanlige omkostninger til logi, kost og småfornødenheder på studiestedet, jf. stk. 2.

Stk. 2. Ligningsrådet fastsætter de beløb, der er omtalt i stk. 1, 1. pkt., for sædvanlige udgifter til rejse. For sædvanlige omkostninger til logi, kost og småfornødenheder på studiestedet i udlandet kan satsene i § 9 A, stk. 2, anvendes i stedet for de faktiske udgifter. Standardsatserne i § 9 A, stk. 2, til dækning af omkostninger til kost og småfornødenheder kan kun benyttes i de første 12 måneder af opholdet på studiestedet.«.

2. § 7 O, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-6 bliver herefter nr. 2-5.

Gældende formulering

- 2) Gaver, gratialer og lignende fra den skattepligtiges arbejdsgiver, når udbetalingen sker én gang for alle enten i anledning af, at den virksomhed, hvori den skattepligtige eller dennes ægtefælle er eller har været ansat, har bestået i 25 år eller i et antal år, der er deleligt med 25, eller i en særlig anledning begrundet i den skattepligtiges forhold såsom jubilæum eller arbejdsophør på grund af alder eller sygdom samt godtgørelse i anledning af fratræden af stilling. Det gælder dog ikke, i det omfang beløbet træder i stedet for, hvad modtageren ville have oppebåret i indtægt af stillingen for tiden efter fratrædelsen og indtil det tidspunkt, til hvilket modtageren kunne være opsagt i henhold til sin kontrakt eller lovgivningens almindelige regler, dog højst for en periode af et år.

*Lovforslaget***3. Efter § 7 R indsættes:**

»§ 7 S. Gaver og gratialer fra den skattepligtiges arbejdsgiver, der ydes i forbindelse med arbejdsgiverens eller medarbejderens jubilæum, medregnes til den skattepligtige indkomst med det beløb, hvormed de samlede erhvervelser i løbet af indkomståret overstiger et grundbeløb, jf. dog stk. 2 og 3. Grundbeløbet er på 7.900 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Det er en forudsætning for skattefriheden, at den skattepligtige person, der modtager gratialet, er ansat som lønmodtager i den virksomhed, der foretager udbetalingen.

Stk. 2. For gaver og gratialer, der ydes i forbindelse med en medarbejders jubilæum i virksomheden, er det en betingelse for skattefriheden efter stk. 1, at ansættelsen har bestået i 25, 35 eller et større antal år deligt med 5.

Stk. 3. For gaver og gratialer, der ydes i forbindelse med en virksomheds jubilæum, er det en betingelse for skattefriheden efter stk. 1, at

- 1) virksomheden har bestået i 25 år eller i et antal år, der er deleligt med 25, og
- 2) virksomheden beløbsmæssigt udbetaler det samme jubilæumsgratiale til samtlige fuldtidsansatte medarbejdere og en forholds-mæssig andel heraf til deltidsansatte medarbejdere.«.

Gældende formulering

§ 9

Stk. 4. Udgifter, der efter stk. 6 eller Ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan indgå i opgørelsen af de samlede udgifter efter stk. 1 med de af Ligningsrådet eller i stk. 6 fastsatte satser.

Stk. 5. Godtgørelse, der udbetales af arbejdsgiveren for udgifter, som lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog ikke godtgørelse for befordringsudgifter omfattet af § 9 B eller rejseudgifter eller andre merudgifter, der påføres lønmodtageren, fordi lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der er fastsat i stk. 6 eller, for så vidt angår befordringsudgifter, fastsættes af Ligningsrådet.

Ved rejseudgifter forstås merudgifter, der påføres lønmodtageren, fordi arbejdsgiveren midlertidigt udsender den pågældende til et andet arbejdssted end lønmodtagerens sædvanlige arbejdsplads, når dette medfører, at lønmodtageren ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl. Med hensyn til anvendelsen af standardsatserne, jf. stk. 6, kan et arbejdssted højest anses for midlertidigt i de første 3 måneder, hvis arbejdsstedet er i Danmark, og de første 6 måneder, hvis det er i udlandet. Udbetaler arbejdsgiveren ikke hel eller delvis skattefri godtgørelse, kan fradrag for befordring som nævnt i § 9 B foretages efter § 9 C. Godtgørelsen skal medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den fragår i en forud aftalt bruttoløn. Ansatte, der er påmønstreret skibe (herunder fiskerfartøjer), arbejder i fartøjer eller installationer, der anvendes til tilknytning til efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster, modtager ydelser efter § 7, litra r, eller § 7 K, kan ikke anvende standardsatserne for rejseudgifter eller andre merudgifter. Personer, der aftjener værnepligt, samt frivilligt personel i den periode, der er fastsat som uddannelsessted, kan ikke anvende standardsatserne til fradrag. Rejseudgifter eller andre merudgifter kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen i det omfang, de er godtgjort efter 2. pkt.

Lovforslaget

4. § 9, stk. 4-9, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* Udgifter, der efter § 9 A, stk. 5, jf. § 9 A, stk. 2, eller Ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan indgå i opgørelsen af de samlede udgifter efter stk. 1 med de af Ligningsrådet eller i § 9 A, stk. 2, fastsatte satser.

Stk. 5. Godtgørelse, der udbetales af arbejdsgiveren for udgifter, som lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog ikke godtgørelse for rejseudgifter m.v. omfattet af § 9 A eller § 31, stk. 4, og befordringsudgifter omfattet af § 9 B eller § 31, stk. 5. Godtgørelsen skal dog medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den fragår i en forud aftalt bruttoløn. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol og administrationen af godtgørelsesreglerne.

Stk. 6. Godtgørelser til hotelophold og befordring, der ydes til lægdommere, vidner og personer, der efter indkaldelse har afgivet forklaring til politiet, i henhold til § 3 i bekendtgørelse nr 712 af 17. november 1987, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen.«

Stk. 10 bliver herefter stk. 7.

5. § 9 A affattes således:

»§ 9 A. Godtgørelser til dækning af rejseudgifter, der påføres lønmodtageren, fordi lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der er fastsat i stk. 2.

Stk. 2. Følgende satser kan anvendes til dækning af udgifter til logi, kost og småforbrødsudgifter i stedet for de faktiske beløb:

1) Ved rejse med overnatning i Danmark eller i udlandet et grundbeløb på 307 kr. pr. døgn til kost og småforbrødsudgifter. Ligningsrådet kan fra og med 1. januar 2001 forhøje satsen efter 1. pkt. med et grundbeløb på 100 kr. pr. døgn ved overnatning i lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark.

Gældende formulering

Stk. 6. Følgende satser kan anvendes til dækning af merudgifter til kost og småforbrødenheder i stedet for de faktiske beløb:

- 1) Ved rejse med overnatning i Danmark eller i udlandet et grundbeløb på 256 kr. pr. døgn.
- 2) For turistchauffører med overnatning i udlandet 150 kr. pr. døgn.
- 3) For turistchauffører med overnatning i Danmark 75 kr. pr. døgn.
- 4) Ligningsrådet kan fra og med 1. januar 2001 forhøje satserne med et grundbeløb på 100 kr. pr. døgn ved overnatning i lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark.

Hvis der modtages fri kost, reduceres satserne bortset fra de ovenfor under nr. 2 og 3 nævnte satser med henholdsvis 15, 30 og 30 pct. for morgenmad, frokost og aftensmad. De nævnte grundbeløb reguleres årligt svarende til den procent, hvormed reguleringstallet efter personskattelovens § 20 er ændret i forhold til reguleringstallet for 1997. Procenten beregnes med én decimal. Det således regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb.

Stk. 7. Selvstændigt erhvervsdrivende, der på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted i udlandet ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl, kan vælge at foretage fradrag med de i stk. 6 fastsatte satser i stedet for de faktiske udgifter.

Lovforslaget

- 2) For turistchauffører med overnatning i udlandet 150 kr. pr. døgn.
- 3) For turistchauffører med overnatning i Danmark 75 kr. pr. døgn.
- 4) Ved rejser med overnatning i Danmark eller i udlandet et grundbeløb på 91 kr. pr. døgn til logi, medmindre den ansatte i sit hverv medvirker til transport af varer eller personer, gør tjeneste ombord på skibe (herunder fiskefartøjer), arbejder på luftfartøjer, i fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster. Der kan ikke foretages afskrivninger i den skattepligtige indkomst, når der modtages godtgørelse med satsen til logi.

Stk. 3. Satserne i stk. 2, nr. 1-3, udbetales pr. døgn, og derefter kan der udbetales 1/24 af satserne pr. påbegyndt time. Hvis der modtages fri kost, reduceres satsen efter stk. 2, nr. 1, med henholdsvis 15, 30 og 30 pct. for morgenmad, frokost og aftensmad. Uanset reduktionen i foregående punktum kan arbejdsgiveren dog altid til dækning af udgifter til småforbrødenheder udbetale et beløb på indtil 25 pct. af satsen i stk. 2, nr. 1, beregnet for den samlede rejse. De nævnte grundbeløb i stk. 2 reguleres årligt svarende til den procent, hvormed reguleringstallet efter personskattelovens § 20 er ændret i forhold til reguleringstallet for 1997. Procenten beregnes med én decimal. Det således regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb.

Stk. 4. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter omfattet af stk. 1 efter regning, kan arbejdsgiveren til dækning af udgifter til småforbrødenheder udbetale et skattefrit beløb på indtil 25 pct. af satsen i stk. 2, nr. 1, beregnet for den samlede rejse.

Gældende formulering

Stk. 8. Reglerne i stk. 5 og 6 finder tilsvarende anvendelse på rejse- og befordringsgodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

Stk. 9. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet efter regning, kan arbejdsgiveren udbetale et skattefrit beløb på indtil 30 pct. af satsen for skattefrit rejsegodtgørelse. Selv om arbejdsgiveren ikke udbetaler et skattefrit beløb efter 1. pkt., kan lønmodtageren ikke foretage et tilsvarende fradrag i den skattepligtige indkomst.

Lovforslaget

Stk. 5. Stk. 1-4 finder kun anvendelse, når rejsen varer mindst 24 timer. Et arbejdssted, jf. stk. 1, kan ved anvendelsen af standardsatserne i stk. 2, nr. 1-3, og stk. 4 højst anses for midlertidigt i de første 12 måneder. 2. pkt. finder ikke anvendelse, når arbejdsstedet i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flyttes over en strækning på mindst 8 km. En ny 12 måneders periode påbegyndes, når der foretages et arbejdsstedsskifte. Et arbejdsstedsskifte anses for foretaget:

- 1) når der skiftes til en ny arbejdsplads mindst 8 km ad normal transportvej fra den tidligere arbejdsplads,
- 2) når der skiftes til et andet arbejdsprojekt eller
- 3) ved arbejdsgiverskifte.

Stk. 6. Når tilbagevenden til et arbejdssted ikke var upåregnelig, er det en betingelse for arbejdsstedsskifte, at der er forløbet 20 arbejdsdage, siden den pågældende sidst har været på arbejdsstedet.

Stk. 7. Rejseudgifter, jf. stk. 1, kan fradrages ved indkomstopgørelsen enten med standardsatserne i stk. 2-3 eller med de faktiske udgifter. De faktiske udgifter til kost skal ikke reduceres med værdien af et sparet hjemmeforbrug. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter omfattet af stk. 1 efter regning, kan lønmodtageren ved indkomstopgørelsen fradrage udgifter til småfornødenheder med standardsatsen i stk. 4. Udgifter efter 1. og 3. pkt. kan dog ikke fradrages i det omfang, de er godtgjort efter stk. 1-4. Der kan ikke foretages afskrivninger i den skattepligtige indkomst, når der foretages fradrag med satsen til logi.

Stk. 8. Selvstændigt erhvervsdrivende, der på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted i udlandet ikke har mulighed for at overnatte på deres sædvanlige bopæl, kan vælge at foretage fradrag med de i stk. 2-3 fastsatte satser i stedet for de faktiske udgifter.

Stk. 9. Reglerne i stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på rejsegodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

Bilag til f. t. l. vedr. ligningsloven m.v.

Gældende formulering

§ 9 B.

Stk. 3. Uanset § 9, stk. 1, sidste pkt., kan lønmodtagere fradrage befordringsudgifter som nævnt i stk. 1, hvis de i forbindelse med kundeopsøgende aktiviteter har befordring, der vedrører flere arbejdsgivere på én gang. Fradrag er betinget af, at samtlige befordringsgodtgørelser efter § 9, stk. 5, medregnes ved indkomstopgørelsen.

§ 9 C

Stk. 7. Har den skattepligtige adgang til en af arbejdsgiveren betalt befordring med offentlige eller private transportmidler, og har den skattepligtige foretaget fradrag for befordring efter stk. 1-4, skal den skattepligtige ved indkomstopgørelsen medregne værdi af fri befordring svarende til fradraget efter stk. 1-3 for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befordring. 1. pkt. finder også anvendelse, når arbejdsgiverbetalt befordring modtages som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, samt for skattepligtige, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder kommunalbestyrelser.

Lovforslaget

Stk. 10. Personer, der kan anvende § 9 G, § 33 C eller sømandsfradragsloven, eller modtager ydelser efter § 7, litra r, eller § 31, stk. 4, er ikke omfattet af stk. 1-8. Personer, der aftjener værnepligt, samt frivilligt personel i den periode, der er fastsat som uddannelsestid, kan ikke foretage fradrag med standardsatserne.«.

6. § 9 B, stk. 3, ophæves og i stedet indsættes som stk. 3-4:

»Stk. 3. Befordringsgodtgørelse medregnes ikke ved indkomstopgørelsen, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, som fastsættes af Ligningsrådet. Udbetaler arbejdsgiveren ikke hel eller delvis skattefri godtgørelse, kan fradrag for befordring foretages efter § 9 C. Uanset 2. pkt. kan lønmodtagere fradrage befordringsudgifter som nævnt i stk. 1, hvis de i forbindelse med kundeopsøgende aktiviteter afholder udgifter til befordring, der vedrører flere arbejdsgivere på én gang. Fradrag efter 3. pkt. er betinget af, at eventuelle befordringsgodtgørelser efter 1. pkt. medregnes ved indkomstopgørelsen.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på befordringsgodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.«.

7. I § 9 C, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»1. pkt. finder ligeledes anvendelse for medlemmer af en fagforening, arbejdsløhedskasse eller pensionskasse samt for personer, der modtager befordringstilskud fra et arbejdsformidlingskontor.«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 9 E. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan eksportmedarbejdere uanset § 9, stk. 5, sidste pkt., foretage fradrag for merudgifter i forbindelse med rejser og ophold i udlandet uden dokumentation for udgifterne. Det er en betingelse, at den pågældende i indkomståret enten har haft uafbrudt ophold i udlandet i 2 måneder, eller at opholdene i udlandet i løbet af indkomståret i alt har omfattet mindst 100 døgn.

§ 13. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører. Erstatninger eller ydelser, der udbetales til medlemmerne af sådanne sammenslutninger, medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst, jf. dog § 30.

8. I § 9 E, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 5, sidste pkt.« til: »§ 9 A, stk. 7, 4. pkt.«.

9. I § 13, stk. 1, ændres »§ 30« til: »§§ 30 og 31«.

10. Efter § 16, stk. 10, indsættes som nyt stykke:

»Stk. 11. Værdien af sparet hjemmeforbrug til kost, når lønmodtageren af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1 modtager fri kost eller får kosten dækket efter regning i forbindelse med arbejde på et midlertidigt arbejdssted, beskattes ikke.«.

11. Efter § 16 H indsættes:

»§ 16 I. Gaver og godtgørelser fra den skattepligtiges arbejdsgiver, der ydes i forbindelse med en medarbejders fratræden af stilling, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 31.«.

*Gældende formulering**Lovforslaget***12.** Efter § 30 indsættes:

»§ 31. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke ydelser til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser, når ydelserne modtages fra en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, og ydelserne er omfattet af stk. 3. Ydelser omfattet af stk. 3 til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser medregnes ligeledes ikke, når de modtages ved ophør af et ansættelsesforhold. 1.pkt. gælder ligeledes for ydelser omfattet af stk. 3, som gives til personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser, samt gives til medlemmer af en fagforening, arbejdsløshedskasse eller pensionskasse. Tilsvarende gælder for ydelser omfattet af stk. 3, som personer modtager fra et arbejdsformidlingskontor, eller som elever modtager fra Arbejdsgivernes Elevrefusion. Tilsvarende gælder for tilskud til deltagerbetaling, som ydes til lønmodtagere efter lov om støtte til voksenuddannelse.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når uddannelsen eller kurset udelukkende har privat karakter for modtageren.

Stk. 3. Følgende ydelser medregnes efter stk. 1 ikke til den skattepligtige indkomst:

- 1) Skole- eller deltagerbetaling. Ydelser til dækning af udgifter til erhvervelse af kørekort til almindelig bil kan dog ikke ydes skattefrit, medmindre arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, har pligt til at afholde ydelsen i henhold til gældende lovgivning.
- 2) Ydelser til dækning af bog- og materialeudgifter, som er relevante for uddannelsen eller kurset.
- 3) Godtgørelser til dækning af udgifter til logi, kost og småforbrødsudgifter, jf. stk. 4.
- 4) Befordringsgodtgørelser, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satsen i stk. 5.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Udgifter til logi, kost og småfornødenheder kan dækkes skattefrit af arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, når modtageren af ydelsen på grund af afstanden mellem bopæl og uddannelsesstedet eller kursusstedet ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl. Når opholdet på uddannelses- eller kursusstedet varer mindst 24 timer kan satsene i § 9 A, stk. 2, nr. 1 og 4, jf. § 9 A, stk. 3, for sædvanlige udgifter til logi, kost og småfornødenheder på uddannelses- eller kursusstedet anvendes i stedet for de faktiske udgifter. Satsen i 2. pkt. til kost og småfornødenheder kan kun benyttes i de første 12 måneder af opholdet på uddannelses- eller kursusstedet. Uanset 1. pkt. kan arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, skattefrit dække de faktiske udgifter til kost, når kosten indtages på uddannelses- eller kursusstedet.

Stk. 5. Der kan for befordringen frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og uddannelsesstedet eller kursusstedet eller mellem arbejdsstedet og uddannelsesstedet eller kursusstedet i egen bil eller motorcykel via den normale transportvej udbetales en befordringsgodtgørelse beregnet på grundlag af satsen, som Ligningsrådet fastsætter efter § 9 C, stk. 1. Arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, kan skattefrit dække de faktiske udgifter til anden befordring. Har den uddannelsessøgende eller kursisten adgang til en af arbejdsgiveren m.v., jf. stk. 1, betalt befordring med offentlige eller private transportmidler, medregnes udbetalt godtgørelse efter 1. pkt. til den skattepligtige indkomst for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befordring. Har den uddannelsessøgende eller kursisten modtaget befordringsgodtgørelse efter § 9 B til befordring i forbindelse med en uddannelse eller et kursus, kan der ikke senere overgås til godtgørelse efter 1. pkt. til befordring i forbindelse med samme uddannelse eller kursus.

Stk. 6. Udgifter omfattet af stk. 3, der ikke dækkes af en arbejdsgiver m.v., jf. stk. 1, kan fradrages efter skattelovgivningens almindelige regler.«.

Gældende formulering

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for lønindkomst ved tjeneste uden for riget for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed, såfremt erhververen af den nævnte lønindkomst modtager ydelser efter § 7, litra r, eller § 9, stk. 5.

§ 49

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes udbetalinger fra arbejdsløshedsforsikring.

§ 7. Enhver, der i det foregående år i sin virksomhed har foretaget udbetaling eller godskrivning af de i nr. 1-3 nævnte beløb, skal til brug ved skatteligningen og skatteberegningen hvert år uden opfordring give oplysning om beløbene til de statslige told- og skattemyndigheder. Oplysning skal gives om:

- 1) Løn, gratiale, provision og andet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, er A-indkomst for modtageren. Endvidere skal oplysning gives om beløb, der ydes til godtgørelse for udgifter, lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, uanset om beløbet efter ligningslovens § 9, stk. 5, er skattefrit for modtageren.

Lovforslaget

13. I § 33 A, stk. 2, ændres »§ 9, stk. 5« til: »§ 9 A«.

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 530 af 25. juni 1999, foretages følgende ændring:

1. I § 49, stk. 2, indsættes efter »arbejdsløshedsforsikring«: », jf. dog ligningslovens §§ 30 og 31«.

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 2. juli 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1-4«.
2. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nr. 2:
 - »2) De i ligningslovens § 31, stk. 3, nr. 3 og 4, nævnte ydelser, der gives til godtgørelse for udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser efter ligningslovens § 31, stk. 1, uanset om beløbene efter bestemmelserne er skattefrie for modtageren.«.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

Gældende formulering

- 2) Beløb, der efter skatteministerens bestemmelse i medfør af kildeskattelovens § 43, stk. 2, skal henregnes til A-indkomst for modtageren.
- 3) Beløb, som efter deres art er omfattet af nr. 1, når modtageren af beløbet ikke er skattepligtig her i landet, jf. kildeskattelovens §§ 1 og 2.

§ 7 A

Stk. 2. Indberetningspligten omfatter efter skatteministerens bestemmelse, i det omfang beløbet ikke er A-indkomst:

- 4) Gaver, gratialer, godtgørelser m.v. som nævnt i ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 2, samt den del af sådanne beløb, som arbejds giveren indbetaler til en pensionsordning for modtageren, jf. pensionsbeskatningslovens § 19.
- 5) Vederlag som nævnt i ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 4.

13. I § 7 K, stk. 1, 2. pkt., ændres »ved opholdet på studiestedet.« til: »til kost, småfor nødenheder og logi på studiestedet, jf. stk. 2.«

14. § 7 K, stk. 2, affattes således:

Lovforslaget

3. I § 7 A, stk. 2, nr. 4, ændres »ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 2,« til: »ligningslovens § 7 S,«.

4. I § 7 A, stk. 2, nr. 5, ændres »ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 4.« til: »§ 7 O, stk. 1, nr. 3.«.

5. I § 7 A, stk. 2, indsættes efter nr. 5 som nyt nr. 6:

»6) Gaver og godtgørelser som nævnt i ligningslovens § 16 I.«.

Nr. 6-11 bliver herefter nr. 7-12.

§ 4

I lov nr. 133 af 25. februar 1998 om ændring af ligningsloven, personskatteloven, skattekontrolløven, investeringsfondsloven m.v. (Efterbetaling af statslån, tilskud til bevaringsværdige bygninger, studierejselegater, ph.d.-studerende, godtgørelser fra hjemmeværnet, tilskud til iværksættere, investeringsfondsmidler samt konsekvensændringer m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 13, 14 og 17, ophæves.

Gældende formulering

»Stk. 2. Ligningsrådet fastsætter det i stk. 1, 1. pkt., omtalte beløb for sædvanlige udgifter til rejse. For sædvanlige meromkostninger til kost og småfornødenheder på studiestedet i udlandet finder reglerne i § 9, stk. 6, tilsvarende anvendelse. Hvis de dokumenterede meromkostninger til kost og småfornødenheder er større end standardsatserne i § 9, stk. 6, forøges beløbet, der kan modtages skattefrit, tilsvarende. Standardsatserne i § 9, stk. 6, kan kun benyttes i de første 6 måneder af opholdet på studiestedet. Herefter skal meromkostningerne dokumenteres. Udgifter til logi kan skattefrit dækkes af legater, i det omfang udgifterne dokumenteres.«

17. I § 9, stk. 5, 7. pkt., ændres», modtager ydelser efter § 7, litra r, eller § 7 K,« til: »eller modtager ydelser efter § 7, litra r,«.

Lovforslaget

Til lovforslag nr. L 88. Skriftlig fremsættelse (4. november 1999)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolløven. (Skattefrihed for uddannelsesydelser betalt af arbejdsgivere m.v., ændret beskatning af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer, ændrede satser og regler for skattefrie rejsegodtgørelser samt skattefritagelse for sparet hjemmeforbrug til kost i forbindelse med tjenesterejser m.v.).

(Lovforslag nr. L 88).

Lovforslaget indeholder dels en ændring af beskatningen af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer, dels et forslag om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelser og dels en ændring af rejsegodtgørelsesreglerne.

De to første dele af lovforslaget hænger i høj grad sammen. Ændringerne er udtryk for, at regeringen ønsker at ændre de gældende regler således, at det er de medarbejdere, der bliver på arbejdsmarkedet, der fremover bliver præmieret skattemæssigt, og ikke de medarbejdere, der forlader arbejdsmarkedet. De ændrede regler skal derfor tilskynde virksomhederne til at understøtte, at de medarbejdere, der ikke går på pension, kan hjælpes videre til et nyt job, f.eks. gennem opkvalificering. De ændrede regler skal også tilskynde fagforeningerne til at tænke i jobmuligheder og opkvalificering i stedet for at tænke i en kontant sum penge.

Det uafhængige Skatteretsråd med en række eksterne eksperter har i sin rapport fra juni 1999 foreslået, at de særlige regler for beskatning af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer afskaffes, således at disse ydelser fremover beskattes på samme måde som løn.

Fratrædelsesgodtgørelser og lignende udbetalinger skal i overensstemmelse hermed efter forslaget beskattes som lønindkomst, der modtages fra arbejdsgiveren. Som nævnt nedenfor foreslås

uddannelsesydelser i forbindelse med afskedigelsen dog at skulle være skattefrie.

Det foreslås for jubilæumsgratialer, at den nuværende skattefrie bundgrænse på 11.200 kr. (2000) fastholdes, men at beløb herudover beskattes fuldt ud som personlig indkomst. For gratialer vedrørende virksomhedsjubilæer foreslås det dog at begrænse anvendelsen af skattefrihedsbestemmelsen til de virksomheder, hvor der i anledning af et jubilæum udbetales det samme beløb til samtlige fuldtidsansatte medarbejdere.

Der foreslås skattefrihed for uddannelsesydelser til skole- eller deltagerbetaling, bog- og materialeudgifter, godtgørelser til dækning af omkostninger til logi og kost m.v. samt befordringsgodtgørelser, som udbetales af f.eks. arbejdsgiveren til lønmodtagere, herunder afskedigede medarbejdere, eller af f.eks. A-kasser og arbejdsformidlingskontorer til ledige.

Med henblik på at skabe størst mulig ligestilling mellem personer på tjenesterejse foreslås det, at værdien af det sparede hjemmeforbrug til kost gøres skattefri, hvilket samtidigt medfører, at den skattefrie standardsats til kost og småforbrøndenheder på tjenesterejse forhøjes med 55 kr. pr. døgn til 336 kr. pr. døgn i 2000.

Det foreslås endvidere, at perioden, hvori standardsatsen kan anvendes til godtgørelser eller fradrag forlænges til 12 måneder. Endelig foreslås det, at der genindføres en standardsats til dækning af udokumenterede logiudgifter. Standardsatsen fastsættes til 100 kr. pr. døgn. De to sidstnævnte ændringer skal ifølge forslaget have virkning fra og med 1. april 1999.

Den samlede (netto)provenuvirkning af lovforslaget skønnes til et merprovenu på ca. 10 mill. kr. for indkomståret 2000. Fra og med indkomståret 2001 skønnes det samlede lovforslag stort set at være provenuneutralt i forhold til gældende regler.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.